

SEANCE DU JEUDI 14 FEVRIER 1980
VERGADERING VAN DONDERDAG 14 FEBRUARI 1980ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 557.

COMMUNICATIONS :

Page 557.

Cour des comptes.

Dépenses en marge du budget.

Rapport des classes moyennes.

Parlement européen.

INTERPELLATIONS (Demandes) :

Page 558.

M. Coppens au ministre de la Région bruxelloise sur « la faillite de la SA Socol ».

Mme Mayence-Goossens à M. Maystadt, secrétaire d'Etat à la Région wallonne, sur « la violation du droit de propriété par la publication des plans de secteur en Wallonie ».

Mme Mayence-Goossens au ministre de la Justice sur « l'application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse ».

M. De Rouck au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones sur « l'augmentation des tarifs postaux et ses conséquences pour les éditeurs de revues et de publications périodiques imprimées ».

M. Sondag au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur « l'iniquité des propositions de prix agricoles présentées par la Commission européenne pour la campagne 1980-1981 et les corrections radicales à y apporter ».

M. de Bruyne au ministre de la Coopération au Développement sur « le déroulement plutôt décevant de la troisième conférence de l'Onudi à New Delhi ».

M. Van den Eynden au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires économiques sur « la non-application de la nouvelle politique économique à l'occasion de commandes passées par la RTT et décidées par le CMCES ».

PROPOSITION DE LOI (Renvoi) :

Page 558.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1979-1980
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1979-1980

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 557.

MEDEDELINGEN :

Bladzijde 557.

Rekenhof.

Uitgaven buiten de begroting.

Middenstandsverslag.

Europees Parlement.

INTERPELLATIES (Verzoeken) :

Bladzijde 558.

De heer Coppens tot de minister van het Brussels Gewest over « het faillissement van de NV Socol ».

Mevr. Mayence-Goossens tot de heer Maystadt, staatssecretaris voor het Waalse Gewest, over « de schending van het eigendomsrecht door de openbaarmaking van de gewestplannen in Wallonië ».

Mevr. Mayence-Goossens tot de minister van Justitie over « de toepassing van de wet van 8 april 1965 betreffende de bescherming van de jeugd ».

De heer De Rouck tot de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de verhoging van de posttarieven en de gevolgen hiervan voor de uitgevers van tijdschriften en van gedrukte publikaties ».

De heer Sondag tot de minister van Landbouw en Middenstand over « de onbillijke voorstellen van de Europese Commissie betreffende de landbouwprijzen voor de oogst 1980-1981 en de radicale verbeteringen die erin moeten worden aangebracht ».

De heer de Bruyne tot de minister van Ontwikkelingssamenwerking over « de onbevredigende afloop van de derde Unido-conferentie te New-Delhi ».

De heer Van den Eynden tot de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken over « het niet-toepassen van het vernieuwd economisch beleid bij bestellingen geplaatst door de RTT en beslist in het MCECS ».

VOORSTEL VAN WET (Verwijzing) :

Bladzijde 558.

6 feuilles/vellen

75

DEMISSION D'UN SENATEUR :

Page 558.

NOMINATION D'UN DEUXIEME VICE-PRESIDENT :

Page 558.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Page 558.

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI (Discussion) :

Projet de loi modifiant les articles 455, 664, 674 et 693 du Code judiciaire et insérant un article 455bis dans le même Code.

Proposition de loi tendant à apporter une solution partielle au problème de l'assistance juridique (financement de la rétribution des avocats).

Proposition de loi tendant à apporter une solution partielle au problème de l'assistance juridique (rétribution des avocats chargés de l'assistance judiciaire).

Discussion générale. — *Orateur* : M. Lallemand, rapporteur, p. 559.

Vote des articles, p. 560.

Projet de loi modifiant l'Annexe au Code judiciaire et les dispositions législatives déterminant le cadre du personnel des justices de paix.

Discussion générale. — *Orateurs* : M. Vandezande, M. Van Elslande, ministre de la Justice, p. 561.

Vote des articles, p. 562.

Proposition de loi modifiant l'article 87, § 2, du Code des impôts sur les revenus.

Discussion générale. — *Orateur* : M. Waltniel, rapporteur, p. 563.

Rejet, p. 582.

Projet de loi relatif aux contributions de la Belgique au Fonds asiatique de Développement et au Fonds africain de Développement.

Discussion générale. — *Orateur* : M. de Bruyne, rapporteur, p. 563.

Vote des articles, p. 564.

Projet de loi contenant le règlement définitif des budgets des services d'administration générale de l'Etat, des entreprises d'Etat et d'organismes d'intérêt public de l'année 1974.

Discussion générale. — *Orateurs* : MM. Lagae, rapporteur, De Bondt, de Bruyne, p. 564.

Vote des articles, p. 566.

Projet de loi concernant le financement des investissements universitaires en 1979.

Discussion générale. — *Orateurs* : M. Seeuws, rapporteur, M. Ramaekers, ministre de l'Education nationale, MM. Leemans, De Bondt, De Rouck, p. 576.

Vote des articles, p. 580.

Projet de loi relatif à l'abandon de déchets dans la nature.

Ajournement, p. 581.

PROJETS DE LOI (Vote) :

Projets de loi accordant la naturalisation, p. 583.

Projet de loi tendant à apporter une solution partielle au problème de l'assistance judiciaire et organisant la rémunération des avocats stagiaires chargés de l'assistance judiciaire, p. 583.

Projet de loi modifiant l'Annexe au Code judiciaire et les dispositions législatives déterminant le cadre du personnel des justices de paix, p. 583.

ONTSLAG VAN EEN SENATOR :

Bladzijde 558.

BENOEMING VAN EEN TWEDE ONDERVOORZITTER :

Bladzijde 558.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming) :

Bladzijde 558.

ONTWERPEN EN VOORSTELLEN VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 455, 664, 674 en 693 van het Gerechtelijk Wetboek en tot invoeging van een artikel 455bis in hetzelfde Wetboek.

Voorstel van wet houdende een deeloplossing van het probleem van de rechtshulp (financiering vergoeding advocaten).

Voorstel van wet houdende een deeloplossing van het probleem van de rechtshulp (vergoeding advocaten die rechtsbijstand verlenen).

Algemene bespreking. — *Spreker* : de heer Lallemand, verslaggever, blz. 559.

Stemming over de artikelen, blz. 560.

Ontwerp van wet tot wijziging van het Bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek en van de wetsbepalingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heer Vandezande, de heer Van Elslande, minister van Justitie, blz. 561.

Stemming over de artikelen, blz. 562.

Voorstel van wet tot wijziging van artikel 87, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Algemene bespreking. — *Spreker* : de heer Waltniel, verslaggever, blz. 563.

Verwerping, blz. 582.

Ontwerp van wet betreffende de bijdragen van België tot het Aziatisch Ontwikkelingsfonds en het Afrikaans Ontwikkelingsfonds.

Algemene bespreking. — *Spreker* : de heer de Bruyne, verslaggever, blz. 563.

Stemming over de artikelen, blz. 564.

Ontwerp van wet houdende eindregeling van de begrotingen van het jaar 1974 van de diensten van algemeen bestuur van de Staat, van de staatsbedrijven en van instellingen van openbaar nut.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heren Lagae, verslaggever, De Bondt, de Bruyne, blz. 564.

Stemming over de artikelen, blz. 566.

Ontwerp van wet betreffende de financiering van de universitaire investeringen in 1979.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heer Seeuws, verslaggever, de heer Ramaekers, minister van Nationale Opvoeding, de heren Leemans, De Bondt, De Rouck, blz. 576.

Stemming over de artikelen, blz. 580.

Ontwerp van wet betreffende het achterlaten van afval in de vrije natuur.

Verdaging, blz. 581.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming) :

Ontwerpen van wet tot verlening van de naturalisatie, blz. 583.

Ontwerp van wet houdende een deeloplossing van het probleem van de rechtshulp en ter regeling van de bezoldiging van de advocaten-stagiairs belast met de rechtsbijstand, blz. 583.

Ontwerp van wet tot wijziging van het Bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek en van de wetsbepalingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten, blz. 583.

Projet de loi relatif aux contributions de la Belgique au Fonds asiatique de Développement et au Fonds africain de Développement, p. 584.

Projet de loi contenant le règlement définitif des budgets des services d'administration générale de l'Etat, des entreprises d'Etat et d'organismes d'intérêt public de l'année 1974, p. 584.

Projet de loi concernant le financement des investissements universitaires en 1979, p. 584.

ORDRE DES TRAVAUX :

1. *Orateurs* : M. le Président, M. Vanderpoorten, p. 585.

2. *Orateurs* : M. Wyninckx, M. le Président, p. 593.

QUESTION ORALE DE M. WYNINCKX AU MINISTRE DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES SUR « LES PERTURBATIONS CAUSEES PAR LES EMISSIONS D'AMATEURS DANS LA BANDE APPELEE CITIZEN BAND » :

Orateurs : M. Wyninckx, M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, p. 585.

QUESTION ORALE DE M. PEETERS AU MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS SUR « LA MISE EN SERVICE DANS DES CONDITIONS DE SECURITE DE LA DEVIATION (ROUTE NATIONALE 60) SUR LE TERRITOIRE DE LA COMMUNE DE HAMME » :

Orateurs : M. Peeters, M. Mathot, ministre des Travaux publics, p. 586.

QUESTION ORALE DE M. DE ROUCK AU MINISTRE DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES SUR « L'AFFECTATION D'UN FONCTIONNAIRE SUSPENDU A L'EMPLOI DE MEDECIN-DIRECTEUR A LA REGIE DES POSTES » :

Orateurs : M. De Rouck, M. Hoyaux, ministre de l'Education nationale, p. 587.

QUESTION ORALE DE M. C. DE CLERCQ AU MINISTRE DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « LA MAJORATION DU MINIMUM DE MOYENS D'EXISTENCE » :

Orateurs : M. C. De Clercq, M. Chabert, ministre des Communications, p. 587.

QUESTION ORALE DE M. BUSIEAU AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR « LES MILICES PRIVEES » :

Orateurs : M. Busieau, M. Chabert, ministre des Communications, p. 587.

QUESTION ORALE DE M. JORISSEN AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « L'OCCUPATION DE L'AFGHANISTAN PAR L'UNION SOVIETIQUE » :

Orateurs : M. Jorissen, M. Chabert, ministre des Communications, p. 588.

QUESTION ORALE DE MME MATHIEU-MOHIN AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES ET MINISTRE DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE SUR « L'ENVOI DE FORMULAIRES D'ATTESTATIONS SCOLAIRES EN NEERLANDAIS, ADRESSEES A DES ETABLISSEMENTS SCOLAIRES UNILINGUES FRANÇAIS, PAR LA COMMUNE DE VILVORDE » :

Orateurs : Mme Mathieu-Mohin, M. Gramme, ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles et ministre de la Politique scientifique, p. 588.

Ontwerp van wet betreffende de bijdragen van België tot het Aziatisch Ontwikkelingsfonds en het Afrikaans Ontwikkelingsfonds, blz. 584.

Ontwerp van wet houdende eindregeling van de begrotingen van het jaar 1974 van de diensten van algemeen bestuur van de Staat, van de staatsbedrijven en van instellingen van openbaar nut, blz. 584.

Ontwerp van wet betreffende de financiering van de universitaire investeringen in 1979, blz. 584.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

1. *Sprekers* : de Voorzitter, de heer Vanderpoorten, blz. 585.

2. *Sprekers* : de heer Wyninckx, de Voorzitter, blz. 593.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER WYNINCKX AAN DE MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE OVER « DE STORINGEN VEROORZAAKT DOOR DE AMATEURSUITZENDINGEN IN DE CITIZEN BAND » :

Sprekers : de heer Wyninckx, de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, blz. 585.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PEETERS AAN DE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN OVER « DE VEILIGE OPSTELLING VAN DE OMLEIDINGSWEG (RIJKSWEI 60) OVER HET GRONDGEBIED VAN DE GEMEENTE HAMME » :

Sprekers : de heer Peeters, de heer Mathot, minister van Openbare Werken, blz. 586.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE ROUCK AAN DE MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE OVER « DE AANWIJZING VAN EEN GESCHORST AMBTENAAR TOT GENEESHEER-DIRECTEUR BIJ DE REGIE DER POSTERIJEN » :

Sprekers : de heer De Rouck, de heer Hoyaux, minister van Nationale Opvoeding, blz. 587.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER C. DE CLERCQ AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE VERHOOGING VAN HET BESTAANSMINIMUM » :

Sprekers : de heer C. De Clercq, de heer Chabert, minister van Verkeerswezen, blz. 587.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BUSIEAU AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER « DE PRIVE-MILITIE » :

Sprekers : de heer Busieau, de heer Chabert, minister van Verkeerswezen, blz. 587.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER JORISSEN AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE BEZETTING VAN AFGHANISTAN DOOR DE SOVJETUNIE » :

Sprekers : de heer Jorissen, de heer Chabert, minister van Verkeerswezen, blz. 588.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. MATHIEU-MOHIN AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN EN MINISTER VAN WETENSCHAPSBELEID OVER « DE TOEZENDING VAN FORMULIEREN VAN SCHOOLATTESTEN IN HET NEDERLANDS AAN EENTALIG FRANSE ONDERWIJSINRICHTINGEN DOOR DE GEMEENTE VILVORDE » :

Sprekers : Mevr. Mathieu-Mohin, de heer Gramme, minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen en minister van Wetenschapsbeleid, blz. 588.

INTERPELLATIONS (Discussion) :

Interpellation de M. Vandezande au ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles et ministre de la Politique scientifique et à M. Akkermans, secrétaire d'Etat à la Communauté néerlandaise et à la Région flamande, sur « l'attitude inadmissible de la commune d'Erps-Kwerps en matière de taxe rémunératoire de voirie, imposée aux acquéreurs d'une parcelle sise au « Zonnewoud », et son attitude bienveillante à l'égard des lotisseurs ».

Orateurs : MM. Vandezande, Lagae, M. Gramme, ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles et ministre de la Politique scientifique, p. 589.

Interpellation de Mme Mayence-Goossens à M. Maystadt, secrétaire d'Etat à la Région wallonne, sur « la violation du droit de propriété par la publication des plans de secteur en Wallonie ».

Orateurs : Mme Mayence-Goossens, M. Maystadt, secrétaire d'Etat à la Région wallonne, adjoint au ministre de la Région wallonne, p. 593.

QUESTION ORALE DE M. NUTKEWITZ, AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES ET AU MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS SUR « LA FAILLITE DE LA SA SOCOL » :

Orateurs : M. Nutkewitz, Mme Goor-Eyben, ministre de la Région bruxelloise, p. 592.

PROJET DE LOI (Dépôt) :

Page 595.

Le gouvernement. — Projet de loi modifiant la loi du 23 août 1948, tendant à assurer le maintien et le développement de la marine marchande, de la pêche maritime et instituant à ces fins un Fonds de l'armement et des constructions maritimes.

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 595.

M. Deworme. — Proposition de loi modifiant la loi du 11 septembre 1933 sur la protection des titres d'enseignement supérieur.

M. Lepaffe. — Proposition de loi sur le travail à temps partiel et les jours fériés.

M. Vergeylen. — Proposition de loi modifiant l'article 8 de l'arrêté royal du 16 décembre 1950 portant le tarif des honoraires des notaires.

M. Van den Eynden. — Proposition de loi complétant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail.

M. Vanderpoorten. — Proposition de loi modifiant les articles 2 et 3 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat.

M. C. De Clercq :

a) Proposition de loi complétant l'article 1er, § 2, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence;

b) Proposition de loi complétant l'article 4, 1°, de la loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés.

M. Demuyter. — Proposition de loi portant modification de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme en ce qui concerne l'indemnisation des moins-values résultant de l'existence d'un plan.

MM. Gerits et Vaangronsveld. — Proposition de loi relative à la perception, au profit des communes, des amendes pour contravention.

INTERPELLATIES (Bespreking) :

Interpellatie van de heer Vandezande tot de minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen en minister van Wetenschapsbeleid en tot de heer Akkermans, staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, over « de onaanvaardbare houding van de gemeente Erps-Kwerps inzake de verhaalbelasting, opgelegd aan de kopers van een perceel gelegen in het Zonnewoud, en de milde houding tegenover de verkavelaars ».

Sprekers : de heren Vandezande, Lagae, de heer Gramme, minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen en minister van Wetenschapsbeleid, blz. 589.

Interpellatie van Mevr. Mayence-Goossens tot de heer Maystadt, staatssecretaris voor het Waalse Gewest, over « de schending van het eigendomsrecht door de openbaarmaking van de gewestplannen in Wallonië ».

Sprekers : Mevr. Mayence-Goossens, de heer Maystadt, staatssecretaris voor het Waalse Gewest, toegevoegd aan de minister van het Waalse Gewest, blz. 593.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER NUTKEWITZ AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTERS VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN AAN DE MINISTERS VAN OPENBARE WERKEN OVER « HET FAILLISSEMENT VAN DE NV SOCOL » :

Sprekers : de heer Nutkewitz, Mevr. Goor-Eyben, minister van het Brusselse Gewest, blz. 592.

ONTWERP VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 595.

De regering. — Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 23 augustus 1948, strekkende tot het in stand houden en het uitbreiden van de koopvaardij- en de vissersvloot en houdende instelling, te dien einde, van een Fonds voor het uitreden en aanbouwen van zeeschepen.

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 595.

De heer Deworme. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 11 september 1933 op de bescherming van de titels van hoger onderwijs.

De heer Lepaffe. — Voorstel van wet betreffende de deeltijdse arbeid en de feestdagen.

De heer Vergeylen. — Voorstel van wet tot wijziging van artikel 8 van het koninklijk besluit van 16 december 1950 houdende het tarief van de honoraria der notarissen.

De heer Van den Eynden. — Voorstel van wet ter aanvulling van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten.

De heer Vanderpoorten. — Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 2 en 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

De heer C. De Clercq :

a) Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 1, § 2, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum;

b) Voorstel van wet tot aanvulling van artikel 4, 1°, van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de minder-validen.

De heer Demuyter. — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw wat betreft de schadeloosstelling voor uit een plan voortvloeiende mindervaarden.

De heren Gerits en Vaangronsveld. — Voorstel van wet betreffende het innen van geldboeten uit hoofde van overtredingen, ten bate van de gemeenten.

M. Maes :

- a) Proposition de loi modifiant l'article 49 des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative;
- b) Proposition de loi portant réglementation de l'établissement des entreprises commerciales.

M. Cooreman. — Proposition de loi relative à l'extension du l'actionnariat.

De heer Maes :

- a) Voorstel van wet tot wijziging van artikel 49 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
- b) Voorstel van wet houdende reglementering van de vestiging der handelsondernemingen.

De heer Cooreman. — Voorstel van wet strekkende tot bezits-spreiding van aandelen.

PRESIDENCE DE M. ROBERT VANDEKERCKHOVE, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER ROBERT VANDEKERCKHOVE, VOORZITTER

M. Bogaerts, secrétaire, prend place au bureau.

De heer Bogaerts, secretaris, neemt plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 heures.

De vergadering wordt geopend te 14 uur.

CONGES — VERLOF

MM. R. Gillet, en mission à l'étranger jusqu'au 21 février; Lahaye pour raison de santé durant deux semaines, demandent un congé.

Vragen verlof : de heren R. Gillet, met opdracht in het buitenland tot 21 februari; Lahaye, wegens gezondheidsredenen voor twee weken.

— Ces congés sont accordés.

Dit verlof wordt toegestaan.

MM. de Stexhe, à l'étranger; Conrotte, Lutgen, Lacroix et Rik Vandekerckhove, en raison d'autres devoirs; Gijs, D'Haeyer, Meunier et Cornelis, pour raison de santé; Bascour, pour des raisons professionnelles; Vanhaverbeke, pour des raisons familiales; Bertrand, Lambiotte, Lagasse, Croux et Dalem, en mission à l'étranger (le dernier jusqu'au 20 février), demandent de les excuser de ne pouvoir assister à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering : de heren de Stexhe, in het buitenland; Conrotte, Lutgen, Lacroix en Rik Vandekerckhove, wegens andere plichten; Gijs, D'Haeyer, Meunier en Cornelis, wegens gezondheidsredenen; Bascour, wegens beroepspllichten; Vanhaverbeke, wegens familiereiden; Bertrand, Lambiotte, Lagasse, Croux en Dalem, met opdracht in het buitenland (de laatste tot 20 februari).

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

MEDEDELINGEN — COMMUNICATIONS

Rekenhof — Cour des comptes

De Voorzitter. — Bij dienstbrief van 30 januari 1980 deelt het Rekenhof aan de Senaat zijn opmerkingen mede over het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van Pensioenen voor het begrotingsjaar 1979.

Par dépêche du 30 janvier 1980, la Cour des comptes fait connaître au Sénat ses observations au sujet du projet de loi ajustant le budget des Pensions de l'année budgétaire 1979.

— Verwezen naar de commissie voor de Financien.

Renvoi à la commission des Finances.

De Voorzitter. — Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Bij dienstbrief van dezelfde dag zendt het Rekenhof aan de Senaat een afschrift van de brief die het Hof aan de minister van Financien heeft gericht in verband met de beraadslaging nr. 2713, getroffen door de Ministerraad op 11 januari 1980, waarbij machtiging wordt verleend tot het vastleggen, het ordonnanceren en het betalen van uitgaven ten laste van de begroting van de Rijksschuld en van de aanpassing ervan voor het jaar 1979.

Par dépêche du même jour, la Cour des comptes transmet au Sénat copie d'une lettre qu'elle a adressée au ministre des Finances au sujet de la délibération n° 2713, prise par le Conseil des ministres le 11 janvier 1980, pour autoriser l'engagement, l'ordonnancement et le paiement de dépenses à mettre à la charge du budget de la Dette publique et de son ajustement pour l'année 1979.

Deze beraadslaging werd de Senaat ter kennis gebracht ter vergadering van 17 januari 1980.

Cette délibération a été communiquée au Sénat au cours de sa séance du 17 janvier 1980.

— Verwezen naar de commissie voor de Financien.

Renvoi à la commission des Finances.

De Voorzitter. — Van deze mededeling wordt aan de eerste voorzitter van het Rekenhof akte gegeven.

Il est donné acte de cette communication au premier président de la Cour des comptes.

Uitgaven buiten de begroting — Dépenses en marge du budget

De Voorzitter. — In uitvoering van artikel 24, tweede lid, van de wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, zendt de Eerste minister, bij dienstbrief van 1 februari 1980, aan de Senaat exemplaren over van de beraadslaging (nr. 2718), door de Ministerraad getroffen betreffende uitgaven gedaan buiten de begroting.

En application de l'article 24, alinéa 2, de la loi du 28 juin 1963 modifiant et complétant les lois sur la comptabilité de l'Etat, le Premier ministre transmet au Sénat, par dépêche du 1er février 1980, des exemplaires de la délibération (n° 2718), prise par le Conseil des ministres et relative à des dépenses faites en marge du budget.

— Verwezen naar de commissie voor de Financien.

Renvoi à la commission des Finances.

De Voorzitter. — Van deze mededeling wordt aan de Eerste minister akte gegeven.

Il est donné acte de cette communication au Premier ministre.

Middenstandsverslag — Rapport des classes moyennes

De Voorzitter. — In uitvoering van artikel 1 van de wet van 7 augustus 1978 zendt de minister van Landbouw en Middenstand, per brief van 1 februari 1980, aan de Senaat het jaarlijks middenstandsverslag voor het jaar 1979.

En application de l'article 1er de la loi du 7 août 1978, le ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes transmet au Sénat, par lettre du 1er février 1980, le rapport annuel des classes moyennes pour l'année 1979.

— Neergelegd ter griffie.

Déposé au greffe.

Europees Parlement — Parlement européen

De Voorzitter. — Bij brief van 1 februari 1980 zendt de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat een resolutie over de interventie van de Sovjetunie in Afghanistan.

Par lettre du 1er février 1980, le président du Parlement européen transmet au Sénat une résolution sur l'intervention soviétique en Afghanistan.

— Verwezen naar de commissie voor de Buitenlandse Zaken.

Renvoi à la commission des Affaires étrangères.

INTERPELLATIES — INTERPELLATIONS

Verzoeken — Demandes

De Voorzitter. — Het bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen van :

1° De heer Coppens tot de minister van het Brusselse Gewest over « het faillissement van de NV Socol »;

Le bureau a été saisi des demandes d'interpellation suivantes de :

1° M. Coppens au ministre de la Région bruxelloise sur « la faillite de la SA Socol »;

2° Mevr. Mayence-Goossens tot de heer Maystadt, staatssecretaris voor het Waalse Gewest, over « de schending van het eigendomsrecht door de openbaarmaking van de gewestplannen in Wallonië »;

2° Mme Mayence-Goossens à M. Maystadt, secrétaire d'Etat à la Région wallonne, sur « la violation du droit de propriété par la publication des plans de secteur en Wallonie »;

3° Mevr. Mayence-Goossens tot de minister van Justitie over « de toepassing van de wet van 8 april 1965 betreffende de bescherming van de jeugd »;

3° Mme Mayence-Goossens au ministre de la Justice sur « l'application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse »;

4° De heer De Rouck tot de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de verhoging van de posttarieven en de gevolgen hiervan voor de uitgevers van tijdschriften en van gedrukte publikaties »;

4° M. De Rouck au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones sur « l'augmentation des tarifs postaux et ses conséquences pour les éditeurs de revues et de publications périodiques imprimées »;

5° De heer Sondag tot de minister van Landbouw en Middenstand over « de onbillijke voorstellen van de Europese Commissie betreffende de landbouwprijzen voor de oogst 1980-1981 en de radicale verbeteringen die erin moeten worden aangebracht »;

5° De M. Sondag au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur « l'iniquité des propositions de prix agricoles présentées par la Commission européenne pour la campagne 1980-1981 et les corrections radicales à y apporter »;

6° De heer de Bruyne tot de minister van Ontwikkelingssamenwerking over « de onbevredigende afloop van de derde Unido-conferentie te New-Delhi »;

6° De M. de Bruyne au ministre de la Coopération au Développement sur « le déroulement plutôt décevant de la troisième conférence de l'Onudi à New Delhi »;

7° Van de heer Van den Eynden tot de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken over « het niet-toepassen van het vernieuwd economisch beleid bij bestellingen geplaatst door de RTT en beslist in het MCESC ».

7° De M. Van den Eynden au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires économiques sur « la non-application de la nouvelle politique

économique à l'occasion de commandes passées par la RTT et décidées par le CMCES ».

De eerste twee interpellaties zullen vandaag worden gehoord; de datum van de overige interpellaties zal later worden bepaald.

Les deux premières interpellations seront développées aujourd'hui; la date des autres interpellations sera fixée ultérieurement.

VOORSTEL VAN WET — PROPOSITION DE LOI

Renvoi — Verwijzing

De Voorzitter. — De commissie voor de Landbouw vraagt naar de verenigde commissies voor de Landbouw en de Volksgezondheid en de Gezinszorg te verwijzen, het voorstel van wet betreffende de geneesmiddelen voor dieren.

La commission de l'Agriculture demande de renvoyer aux commissions réunies de l'Agriculture et de la Santé publique et de la Famille, la proposition de loi sur les médicaments vétérinaires.

Dit voorstel van wet is thans aanhangig bij de commissie voor de Landbouw.

Cette proposition de loi est actuellement pendante à la commission de l'Agriculture.

Is hier tegen geen bezwaar?

Pas d'opposition?

Dan is aldus besloten.

Il en sera donc ainsi.

ONTSLAG VAN EEN SENATOR — DEMISSION D'UN SÉNATEUR

De Voorzitter. — Bij schrijven van 1 februari 1980 heeft de heer Roger Declercq, tot senator verkozen door de provincieraad van West-Vlaanderen, mij laten weten dat hij, om gezondheidsredenen, van dat mandaat afziet.

Par lettre du 1er février 1980, M. Roger Declercq, sénateur élu par le conseil provincial de Flandre occidentale, m'a fait savoir qu'il renonce à ce mandat pour des raisons de santé.

— Voor kennisgeving aangenomen.

Pris pour notification.

NOMINATION D'UN DEUXIEME VICE-PRESIDENT

BENOEMING VAN EEN TWEDE ONDERVOORZITTER

M. le Président. — Il y a lieu de procéder maintenant à la nomination d'un deuxième vice-président en remplacement de Mme Goor-Eyben, appelée à d'autres charges.

Wij moeten nu overgaan tot de benoeming van een tweede ondervoorzitter, ter vervanging van Mevr. Goor-Eyben die met een andere functie belast werd.

Je n'ai reçu qu'une candidature, celle de M. Mainil.

Y a-t-il d'autres candidatures?

Etant donné qu'il n'y a pas d'autres candidats, je proclame M. Mainil deuxième vice-président de notre Assemblée.

Daar er geen andere kandidaten zijn, verklaar ik de heer Mainil verkozen tot tweede ondervoorzitter van onze Vergadering. (Applaus.)

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Prise en considération — Inoverwegingneming

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions de loi suivantes :

1. Sur les assurances auxquelles sont soumises les installations nucléaires (de M. de Wasseige et consorts);

Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen van wet :

1. Betreffende de verzekeringen waaraan de kerninstallaties onderworpen zijn (van de heer de Wasseige c.s.).

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Vraagt iemand het woord?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée aux commissions réunies des Affaires économiques et de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de verenigde commissies voor de Economische Zaken en de Justitie.

2. Tendante à compléter l'article 3 de la loi du 6 juillet 1972 complétant, en ce qui concerne les dispositions transitoires, l'article 87 de la loi du 9 avril 1965 portant diverses mesures en faveur de l'expansion universitaire (de M. Hismans);

2. Houdende aanvulling van artikel 3 van de wet van 6 juli 1972 tot aanvulling, wat betreft de overgangsbepalingen, van artikel 87 van de wet van 9 april 1965 houdende diverse maatregelen voor de universitaire expansie (van de heer Hismans).

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Education nationale.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Nationale Opvoeding.

3. Relative à la gestion du personnel dans les services publics, à la dépolitisation de certaines nominations et promotions et à la création d'un Conseil supérieur de la Fonction publique (de M. Pouillet et consorts);

3. Betreffende het personeelsbeleid in de overheidsdiensten, de depolitisering van sommige benoemingen en bevorderingen en de instelling van een Hoge Raad van het Overheidspersoneel (van de heer Pouillet c.s.).

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Intérieur et de la Fonction publique.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt.

4. Relative au régime linguistique des communes de Mouscron, Comines et Flobecq (de M. Humblet);

4. Betreffende het taalstelsel van de gemeenten Moeskroen, Komen en Vloesberg (van de heer Humblet).

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée aux commissions réunies de l'Intérieur et de la Fonction publique et de l'Education nationale.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de verenigde commissies voor de Binnenlandse Zaken en het Openbaar Ambt en de Nationale Opvoeding.

5. Tendante à imposer un statut juridique exclusif aux installations nucléaires établies sur un site donné (de M. de Wasseige et consorts);

5. Waarbij een exclusieve rechtstoestandregeling wordt ingevoerd voor vestigingsplaatsen van kerninstallaties (van de heer de Wasseige c.s.).

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée aux commissions des Affaires économiques et de la Justice.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de verenigde commissies voor de Economische Zaken en de Justitie.

6. Complétant la loi du 18 novembre 1962 portant institution du système des warrants et accordant des facilités de crédit à certaines entreprises qui fabriquent des produits de série (de M. R. Gillet);

6. Waarbij de wet van 18 november 1962 houdende instelling van het warrantstelsel wordt aangevuld en kredietfaciliteiten worden verleend aan sommige bedrijven die serieproducten fabriceren (van de heer R. Gillet).

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Vraagt iemand het woord ?

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Affaires économiques.

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Economische Zaken.

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 455, 664, 674 ET 693 DU CODE JUDICIAIRE ET INSÉRANT UN ARTICLE 455bis DANS LE MEME CODE

PROPOSITION DE LOI TENDANT A APPORTER UNE SOLUTION PARTIELLE AU PROBLEME DE L'ASSISTANCE JURIDIQUE (FINANCEMENT DE LA RETRIBUTION DES AVOCATS)

PROPOSITION DE LOI TENDANT A APPORTER UNE SOLUTION PARTIELLE AU PROBLEME DE L'ASSISTANCE JURIDIQUE (RETRIBUTION DES AVOCATS CHARGES DE L'ASSISTANCE JUDICIAIRE)

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELEN 455, 664, 674 EN 693 VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK EN TOT INVOEING VAN EEN ARTIKEL 455bis IN HETZELFDE WETBOEK

VOORSTEL VAN WET HOUDENDE EEN DEELOPLOSSING VAN HET PROBLEEM VAN DE RECHTSHULP (FINANCIERING VERGOEDING ADVOCATEN)

VOORSTEL VAN WET HOUDENDE EEN DEELOPLOSSING VAN HET PROBLEEM VAN DE RECHTSHULP (VERGOEDING ADVOCATEN DIE RECHTSBIJSTAND VERLENEN)

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen des projet et propositions de loi relatifs à la réforme de l'assistance judiciaire.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp en de voorstellen van wet betreffende de hervorming van de rechtsbijstand.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

La parole est au rapporteur.

M. Lallemand, rapporteur. — Monsieur le Président, mes chers collègues, j'ai l'honneur de faire rapport, au nom de la commission de la Justice, sur le projet de loi modifiant les articles 455, 664, 674 et 693 du Code judiciaire et insérant un article 450bis dans le même code, projet tendant à apporter une solution partielle aux problèmes de l'assistance judiciaire.

La nécessité d'une réforme de l'assistance judiciaire est devenue, d'année en année, plus impérieuse. Depuis plusieurs années, en effet, l'accès à la justice préoccupe nombre de parlementaires et de praticiens appartenant au monde judiciaire. Le développement de certaines branches du droit, particulièrement du droit social, témoigne d'une préoccupation de l'effectivité de la règle de droit. Or, l'inflation législative moderne favorise la « déculturation » et la sous-information juridiques, suscite la passivité des citoyens et paralyse l'exercice des droits qui leur sont reconnus.

En outre, dans la mesure où le droit moderne veut être non seulement un instrument de protection et de sanction de l'ordre social, mais aussi un instrument de transformation sociale, cette sous-information est dangereuse autant qu'inéquitable.

L'évolution des esprits rend aujourd'hui intolérable un système d'assistance judiciaire fondé essentiellement sur une notion de charité. Dans le cadre de ce système, en effet, les citoyens pauvres sont contraints de quémander l'assistance de jeunes avocats, parfois aussi impécunieux qu'eux. Ceux-ci doivent non seulement accorder leur aide sans rémunération aucune, mais aussi supporter à leurs dépens des charges et des frais considérables.

Nous avons ainsi, en Europe occidentale, le curieux privilège d'organiser un service public aux frais de ceux qui en assurent le fonctionnement. Cette charge est, en effet, supportée par les jeunes avocats qui le plus souvent sont démunis de toutes ressources professionnelles.

Le système actuel favorise de la sorte les avocats qui peuvent compter sur une aide financière familiale. Il paralyse, par ailleurs, l'exercice normal des droits de défense. Enfin, il place le citoyen dans une situation de dépendance psychologique à l'égard de son avocat de qui il doit requérir des prestations onéreuses.

L'évolution des esprits commande donc que nous rendions effectif le droit fondamental à l'assistance judiciaire.

A cet égard, le projet de loi n'entend pas proposer une réforme définitive de l'assistance judiciaire. Il ne constitue qu'une réforme partielle qui sera le point de départ et la base d'expérimentation d'une réforme plus fondamentale.

Les modifications qu'il apporte aux lois existantes sont donc limitées. Le projet vise à octroyer aux avocats stagiaires, et uniquement à ceux-ci, une indemnité à charge de l'Etat lorsqu'ils seront amenés à assurer la défense de personnes dont les revenus sont insuffisants pour en supporter le coût. Cette indemnité sera fixée par le Roi sur base d'un tarif qui définira les prestations qui en justifieront le paiement. Le Roi prendra l'avis du Conseil général de l'Ordre national des avocats et déterminera non seulement le tarif, mais aussi les conditions d'octroi de l'indemnité et les modalités de son paiement.

Le projet, pour le surplus, ne modifie pas le régime de l'assistance judiciaire. Il ne modifie pas la mission et le fonctionnement du bureau de consultations et de défense et du bureau d'assistance judiciaire.

La procédure de désignation de l'avocat et les conditions d'octroi de l'assistance restent les mêmes. Il n'est donc pas instauré, au profit de la personne assistée, un libre choix de son conseil.

L'indemnité, dont il est question dans le projet, ne sera payée qu'aux avocats stagiaires et non pas aux avocats inscrits au tableau de l'Ordre, même lorsque ceux-ci assurent la défense de personnes démunies soit, par voie de la désignation d'office, ou à la requête du bureau de consultation et de défense.

Plusieurs idées ont justifié cette limitation. Le gouvernement a voulu aider les avocats stagiaires, d'abord parce que ceux-ci traitent la très grande majorité des affaires *pro Deo*, ensuite parce qu'ils connaissent en général de très grandes difficultés financières au début de leur carrière.

Enfin, il a tenu compte de ce que la modicité de l'aide qu'il envisage de donner dans l'immédiat commande l'appréciation de toute la réforme. Une indemnité qui ne dépassera pas, en moyenne, 25 000 francs par an selon certaines estimations, ne suffira pas à couvrir les frais que les stagiaires doivent engager pour assurer leurs prestations d'assistance gratuite.

La modification quantitative de l'aide entraînera dans un avenir que l'on souhaite très proche un changement qualitatif de l'institution. Le gouvernement a souligné qu'une réforme de grande envergure de l'assistance judiciaire ne peut se réaliser en une seule fois. Il espère que l'application de la loi nouvelle permettra de tirer des enseignements utiles.

Il faut rappeler encore que le projet ne veut être que le point de départ d'une réforme plus fondamentale dont le ministre de la Justice a déclaré qu'elle ne pourrait être différée longtemps.

L'indemnité qui sera allouée n'est qu'une indemnisation forfaitaire; elle ne sera pas établie en fonction de l'importance des devoirs que l'avocat aura accomplis ni davantage des frais qu'il aura réellement exposés. Il ne s'agit donc ni d'un honoraire, ni d'un défraiement.

En outre, cette indemnité n'est payée qu'à titre d'avance. L'Etat pourra toujours réclamer à la personne assistée, lorsqu'elle sera revenue à meilleure fortune, la restitution des sommes qu'il aura payées à l'avocat. Toutefois, la commission de la Justice a estimé que l'action en recouvrement de l'Etat devra être intentée dans les cinq années du paiement de l'indemnité.

On peut redouter que cette charge conditionnelle ne dissuade certains citoyens à demander l'assistance judiciaire.

Enfin, le régime du paiement de l'indemnité n'est pas lié à une décision du bureau d'assistance judiciaire. Il existe, en effet, de nombreux cas pour lesquels l'intervention de l'avocat devant des instances administratives ou judiciaires ne requiert pas le recours au bureau d'assistance judiciaire. C'est la raison pour laquelle la commission, avec l'accord du gouvernement, a modifié le texte du projet en élargissant les possibilités d'octroi de l'indemnité. Celle-ci pourra être accordée à l'avocat lorsqu'il intervient, non seulement dans des procédures civiles, mais aussi dans des procédures pénales ou administratives.

Bien que cette éventualité n'ait pas été envisagée actuellement, le Roi pourrait même accorder une indemnité pour les consultations de l'avocat. Comme je l'ai rappelé, c'est le Roi qui, après consultation de l'Ordre national des avocats, déterminera la liste des prestations et des démarches qui justifieront du paiement de cette indemnité.

Pour le surplus, le rapport qui vous a été communiqué explicitement de manière détaillée le contenu des textes du projet et il rend compte des débats auxquels ils ont donné lieu.

Mais je dois souligner que, dans l'esprit de la plupart des membres de la commission, l'approbation qu'ils ont donnée au texte du projet a été conditionnée, d'une part, par l'urgence de la réforme et, d'autre part, par l'affirmation du gouvernement selon laquelle une réforme plus fondamentale serait rapidement entreprise.

Comme je l'ai déjà rappelé, le projet qui vous est soumis ne résout que très partiellement les problèmes de l'assistance judiciaire.

C'est sous le bénéfice de ces remarques qu'à l'unanimité, la commission de la Justice vous demande d'approuver le présent rapport. *(Applaudissements sur tous les bancs.)*

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Il conviendra sans doute au Sénat de prendre comme base de la discussion le texte proposé par la commission.

Ik stel de Senaat voor de tekst aangenomen door de commissie als basis te nemen voor de bespreking. *(Instemming.)*

Il en est ainsi décidé.

Aldus is beslist.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article 1er. L'article 455 du Code judiciaire est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 455. § 1er. En vue de pourvoir à l'assistance des personnes dont les revenus sont insuffisants, le Conseil de l'Ordre établit un bureau de consultation et de défense, selon les modalités qu'il détermine.

Les causes manifestement mal fondées ne sont pas distribuées.

Les autres causes sont distribuées soit aux avocats stagiaires soit aux avocats inscrits au tableau de l'Ordre.

§ 2. Les avocats stagiaires sont tenus de faire rapport au bureau sur les diligences accomplies par eux dans les affaires dont ils sont chargés.

L'Etat alloue à l'avocat stagiaire désigné par le bureau de consultation et de défense une indemnité en raison des prestations pour l'accomplissement desquelles la désignation a été faite.

Le Roi, après avoir pris l'avis du Conseil général de l'Ordre national des Avocats, détermine, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, les conditions d'octroi, le tarif et les modalités de paiement de cette indemnité.

Le recouvrement de cette indemnité peut être poursuivi contre l'assisté dans les cinq années de son paiement :

1° S'il est établi qu'est intervenue une modification du patrimoine, des revenus ou des charges de la personne assistée et que celle-ci est dès lors en état de la payer;

2° Si la désignation de l'avocat a eu lieu sur la foi de fausses déclarations.

Selon les circonstances, le bureau peut, en plus de l'indemnité prévue au paragraphe 2, déterminer le montant des paiements dont la partie est tenue, soit à titre de provision préalable, soit à titre d'honoraires. »

Artikel 1. Artikel 455 van het Gerechtelijk Wetboek wordt vervangen als volgt :

« Art. 455. § 1. Ten einde te voorzien in de bijstand aan minvermogens, stelt de Raad van de Orde een bureau van consultatie en verdediging in, naar de regels die hij bepaalt.

Kennelijk ongegronde zaken worden niet verdeeld.

De andere zaken worden verdeeld hetzij onder de advocaten-stagiairs, hetzij onder de advocaten ingeschreven op het tableau van de Orde.

§ 2. De advocaten-stagiairs moeten aan het bureau verslag doen van hun optreden in de zaken waarmee zij belast zijn.

De Staat verleent aan de advocaat-stagiair, aangewezen door het bureau van consultatie en verdediging, een vergoeding wegens de prestatie waarvoor hij is aangewezen.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit, na het advies van de Algemene Raad van de Nationale Orde van Advocaten te hebben ingewonnen, de voorwaarden van toekenning, het tarief en de wijze van uitbetaling van de vergoeding.

De vergoeding kan op de bijgestane persoon worden verhaald binnen vijf jaar na de uitkering :

1° Indien blijkt dat zich een wijziging heeft voorgedaan in zijn vermogen, inkomsten of lasten en hij derhalve in staat is te betalen;

2° Indien de aanwijzing van de advocaat heeft plaatsgehad op grond van valse verklaringen.

Het bureau kan naar omstandigheden bepalen welk bedrag de partij, boven de vergoeding bedoeld in paragraaf 2, moet betalen als voorschot of als ereloon. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Un article 455bis, rédigé comme suit, est inséré dans le même Code :

« Art. 455bis. § 1er. Dans tous les cas où, en vertu de la loi, il y a lieu à commission d'office d'un avocat, celle-ci est faite, sauf les exceptions prévues par la loi, par le bâtonnier ou par le bureau de consultation et de défense.

§ 2. Les avocats stagiaires sont tenus de faire rapport au bureau sur les diligences accomplies par eux dans les affaires dont ils ont été ainsi chargés.

1. En cas d'insuffisance de revenus de la partie assistée, l'Etat alloue une indemnité à l'avocat stagiaire commis d'office pour l'accomplissement des prestations pour lesquelles la commission a eu lieu.

Selon les circonstances, le bureau peut, en plus de cette indemnité, déterminer le montant des paiements dont la partie est tenue soit à titre de provision soit à titre d'honoraires.

2. Dans les cas qui ne tombent pas sous l'application de l'alinéa précédent, le bureau de consultation et de défense détermine le montant des paiements dont la partie est tenue à titre d'honoraires.

L'Etat alloue, en cas d'omission ou de refus de paiement par la partie assistée, une indemnité à l'avocat stagiaire pour l'accomplissement des prestations pour lesquelles la commission a eu lieu.

En cas de paiement partiel par la partie assistée, l'indemnité est diminuée de toute somme payée.

Le Roi, après avoir pris l'avis du Conseil général de l'Ordre national des Avocats, détermine, par un arrêté délibéré en Conseil des ministres, les conditions d'octroi, le tarif et les modalités de paiement de cette indemnité.

Le recouvrement de l'indemnité peut être poursuivi dans les cinq années de son paiement, contre cette partie, dès lors que celle-ci est en état de la payer. »

Art. 2. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 455bis ingevoegd, luidende :

« Art. 455bis. § 1. Telkens wanneer ambtshalve een advocaat moet worden toegevoegd krachtens de wet, geschiedt de aanwijzing door de staflhouder of door het bureau van consultatie en verdediging, behoudens de uitzonderingen waarin de wet voorziet.

§ 2. De advocaten-stagiairs moeten aan het bureau verslag doen over hun optreden in de zaken waarmee zij aldus zijn belast.

1. Ingeval de bijgestane partij minvermogen is, wordt aan de ambtshalve toegevoegde advocaat-stagiair van staatswege een vergoeding toegekend wegens de werkzaamheden waarvoor de toevoeging heeft plaatsgehad.

Het bureau kan naar omstandigheden bepalen welk bedrag de partij, boven de vergoeding, moet betalen hetzij als voorschot hetzij als ereloon.

2. In de gevallen die niet onder het vorige lid vallen, bepaalt het bureau van consultatie en verdediging het bedrag dat door de partij als ereloon moet worden betaald.

Ingeval de bijgestane partij nalaat of weigert te betalen, wordt van staatswege aan de ambtshalve toegevoegde advocaat-stagiair een vergoeding toegekend wegens de werkzaamheden waarvoor de toevoeging heeft plaatsgehad.

In geval van gedeeltelijke betaling door de bijgestane partij, wordt de vergoeding verminderd met het betaalde bedrag.

De Koning bepaalt bij een in Ministerraad overlegd besluit, na het advies van de Algemene Raad van de Nationale Orde van Advocaten te hebben ingewonnen, de voorwaarden van toekenning, het tarief en de wijze van uitbetaling van die vergoeding.

De vergoeding kan binnen vijf jaar na de uitkering worden verhaald op die partij voor zover deze in staat is te betalen. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. A l'article 674, alinéa 1er, du même Code, les mots « la procédure gratuite » sont remplacés par les mots « l'assistance judiciaire ».

Art. 3. In artikel 674, eerste lid, van hetzelfde Wetboek worden de woorden « tot de kosteloze rechtspleging worden toegelaten » vervangen door de woorden « rechtsbijstand ontvangen ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Dans l'article 55, alinéa 3, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, les mots « le bureau de consultation

gratuite » sont remplacés par les mots « le bureau de consultation et de défense ».

Art. 4. In artikel 55, derde lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, worden de woorden « het bureau voor kosteloze raadplegingen » vervangen door de woorden « het bureau van consultatie en verdediging ».

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — La commission propose un nouvel intitulé ainsi rédigé :

« Projet de loi tendant à apporter une solution partielle au problème de l'assistance judiciaire et organisant la rémunération des avocats stagiaires chargés de l'assistance judiciaire. »

De commissie stelt een nieuw opschrift voor dat luidt :

« Ontwerp van wet houdende een deeloplossing van het probleem van de rechtshulp en ter regeling van de bezoldiging van de advocaten-stagiairs belast met de rechtsbijstand. »

Ce texte rencontre-t-il l'accord de l'assemblée ?

Is de Senaat het met die tekst eens ? (Instemming.)

Le nouvel intitulé est approuvé.

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Nous procéderons tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We zullen straks stemmen over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ANNEXE AU CODE JUDICIAIRE ET LES DISPOSITIONS LEGISLATIVES DETERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES JUSTICES DE PAIX

Discussion générale et vote des articles

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN HET BIJVOEGSEL BIJ HET GERECHTELIJK WETBOEK EN VAN DE WETSBEPALINGEN TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE VREDEGERECHTEN

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

M. le Président. — Nous abordons l'examen du projet de loi modifiant l'annexe au Code judiciaire et les dispositions législatives déterminant le cadre du personnel des justices de paix.

Wij vatten de beraadslaging aan over het ontwerp van wet tot wijziging van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek en van de wetsbepalingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten.

La discussion générale est ouverte.

De algemene beraadslaging is geopend.

Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, het ontwerp van wet dat voorligt, houdt slechts een fragmentarische oplossing in. Ik heb in de commissie gezegd dat ik destijds — ik weet niet of het aan u is, Mijnheer de Minister, of aan uw voorganger — statistische gegevens heb verstrekt over het aantal zaken en de achterstand van alle vrederechten en rechtbanken.

Nu vraagt men ons de oprichting van drie nieuwe vrederechten door opsplitsing van drie kantons, Antwerpen VI, Ukkel en Etterbeek.

Naar mijn mening, Mijnheer de Minister, ware het beter geweest in deze aangelegenheid tot een globale oplossing te komen, veel eerder dan fragmentarisch te werk te gaan. Weliswaar heeft de verslaggever, waarschijnlijk op mijn vraag, in de bijlage van zijn verslag de activiteitsaanwijzer gegeven van de verschillende vrederechten. Dit verklaart nog niet alles. Men kan enerzijds rekening houden met het bevolkingscijfer, anderzijds met de activiteitsaanwijzer, maar vooral moet men rekening houden met de achterstand.

Ik zal hieraan geen bijkomende beschouwingen wijden. Maar het komt mij voor dat dit fragmentarisch ontwerp onvoldoende gemotiveerd is. Wij zullen niettemin niet tegen het ontwerp stemmen. Het was onze bedoeling van de minister de belofte te bekomen dat hij binnenkort met een globale oplossing vóór het Parlement zou komen. (Applaus op de banken van de Volksunie.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Van Elslande.

De heer Van Elsanle, Minister van Justitie. — Mijnheer de Voorzitter, niet alleen de heer Vandezande doch ook al de leden van de commissie vragen een globale oplossing. Maar het kan soms lang duren vóór men erin slaagt op een behoorlijke manier een globale oplossing op te stellen en goedgekeurd te krijgen.

De leden van de commissie waren het erover eens dat, in elk geval, deze drie vrederechten dringend moesten worden opgericht. Ik ben gelukkig dat de commissie mij daarin heeft gevolgd. Ik wil hier graag de belofte, die ik reeds in de commissie heb gedaan, herhalen. De achterstand bij de vrederechten en rechtbanken is één van de belemmeringen van de huidige, zoals ook van de vorige minister van Justitie. Wij trachten dit euvel te verhelpen door een aantal maatregelen. De leden van de commissie die de bijlage hebben ingekeken, zullen hebben vastgesteld dat de activiteitsaanwijzer aantoont dat vooral de vrederechten, die ook politiezaken moeten behandelen, werkelijk overbelast zijn.

Ik kan er nog aan toevoegen dat in de commissie voor de Justitie van de Kamer de behandeling van het ontwerp over politierechtbanken goed opschiet. Ik hoop dat het in de loop van de eerstkomende maanden in het Parlement zal kunnen worden goedgekeurd, derwijze dat ook deze deeloplossing tot een globale oplossing zal bijdragen.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé :

Artikel 1. In artikel 1 van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Paragraaf 6 wordt door de volgende bepaling vervangen :

« § 6. Het gedeelte van het grondgebied der stad Antwerpen begrensd door de middellijn van de Desguinlei op haar volle lengte en door de middellijn van de Lange Elzenstraat, Oude Kerkstraat, Pyckestraat, Ballaertstraat, Isabella Brantstraat, Teichmannstraat, Aarschotstraat, Mechelsesteenweg, Frankrijklei, Maria Henriettalei, Van Eycklei, Loosplaats en Plantin en Moretuslei vormt het zesde kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen »;

2° Een paragraaf 6bis wordt ingevoegd, luidende als volgt :

« § 6bis. De gemeente Wilrijk en het gedeelte van het grondgebied der stad Antwerpen begrensd in het Noord-Westen door de middellijn van de Jan Van Rijswijcklaan en verder door de middellijn van de Desguinlei tussen de Jan Van Rijswijcklaan en de grens van Berchem vormen het zevende kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen »;

3° Paragraaf 38 wordt door de volgende bepaling vervangen :

« § 38. De gemeenten Oudergem en Watermael-Bosvoorde vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Oudergem »;

4° Een paragraaf 38bis wordt ingevoegd als volgt :

« § 38bis. De gemeente Etterbeek vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Etterbeek »;

5° Paragraaf 52 wordt door de volgende bepaling vervangen :

« § 52. De gemeente Vorst vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Vorst »;

6° Een paragraaf 52bis wordt ingevoegd als volgt :

« § 52bis. De gemeente Ukkel vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Ukkel ».

Article 1er. Dans l'article 1er de l'annexe au Code judiciaire sont apportées les modifications suivantes :

1° Le paragraphe 6 est remplacé par la disposition suivante :

« § 6. La partie du territoire de la ville d'Anvers délimitée par la ligne médiane de la Desguinlei sur toute sa longueur et par la ligne médiane des Lange Elzenstraat, Oude Kerkstraat, Pyckestraat, Ballaertstraat, Isabella Brantstraat, Teichmannstraat, Aarschotstraat, Mechelsesteenweg, Frankrijklei, Maria Henriettalei, Van Eycklei, Loosplaats et Plantin en Moretuslei forme le sixième canton d'Anvers; le siège en est établi à Anvers »;

2° Il est inséré un paragraphe 6bis rédigé comme suit :

« § 6bis. La commune de Wilrijk et la partie du territoire de la ville d'Anvers délimitée au nord-ouest par la ligne médiane de la Jan Van Rijswijcklaan et ensuite par la ligne médiane de la Desguinlei comprise

entre la Jan Van Rijswijcklaan et la limite de Berchem forment le septième canton d'Anvers; le siège en est établi à Anvers »;

3° Le paragraphe 38 est remplacé par la disposition suivante :

« § 38. Les communes d'Auderghem et de Watermael-Boitsfort forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Auderghem »;

4° Il est inséré un paragraphe 38bis rédigé comme suit :

« § 38bis. La commune d'Etterbeek forme un canton judiciaire; le siège en est établi à Etterbeek »;

5° Le paragraphe 52 est remplacé par la disposition suivante :

« § 52. La commune de Forest forme un canton judiciaire; le siège en est établi à Forest »;

6° Il est inséré un paragraphe 52bis rédigé comme suit :

« § 52bis. La commune d'Uccle forme un canton judiciaire; le siège en est établi à Uccle ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. In artikel 3 van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Onder « 1 te Antwerpen » wordt de tekst door de volgende bepaling vervangen : « Deze rechtbank heeft rechtsmacht over het grondgebied van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen »;

2° Onder « 5 te Brussel » wordt de tekst door de volgende bepaling vervangen : « Deze rechtbank heeft rechtsmacht over het grondgebied van de twee kantons Anderlecht, van de negen kantons Brussel, van de twee kantons Elsene, van de kantons Etterbeek, Jette en Oudergem, van de drie kantons Schaarbeek en van de kantons Sint-Gillis, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Joost-ten-Node, Sint-Pieters-Woluwe, Ukkel en Vorst ».

Art. 2. A l'article 3 de l'annexe au Code judiciaire sont apportées les modifications suivantes :

1° Au « 1 A Anvers », le texte est remplacé par la disposition suivante : « Ce tribunal exerce sa juridiction sur le territoire de l'arrondissement judiciaire d'Anvers »;

2° Au « 5 A Bruxelles », le texte est remplacé par la disposition suivante : « Ce tribunal exerce sa juridiction sur le territoire des deux cantons d'Anderlecht; du canton d'Auderghem, des neuf cantons de Bruxelles, des cantons d'Etterbeek et de Forest, des deux cantons d'Ixelles, des cantons de Jette, de Molenbeek-Saint-Jean, de Saint-Gilles et de Saint-Josse-ten-Noode, des trois cantons de Schaarbeek, et des cantons d'Uccle et de Woluwe-Saint-Pierre ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. In artikel 4 van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Onder 1, worden de woorden « Het eerste, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde kanton » vervangen door « De zeven kantons ».

2° Onder 4, wordt het eerste lid door de volgende bepaling vervangen :

« De twee kantons Anderlecht, het kanton Asse, de negen kantons Brussel, de twee kantons Elsene, de kantons Etterbeek, Halle, Herne, Jette, Kraainem, Oudergem en Overijse, de drie kantons Schaarbeek, de kantons Sint-Genesius-Rode, Sint-Gillis, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Joost-ten-Node, Sint-Kwintens-Lennik, Sint-Pieters-Woluwe, Ukkel, Vilvoorde, Vorst, Wolvtem en Zaventem vormen een gerechtelijk arrondissement ».

Art. 3. Dans l'article 4 de l'annexe au Code judiciaire, sont apportées les modifications suivantes :

1° Au 1, les mots « Les premier, deuxième, troisième, quatrième, cinquième et sixième » sont remplacés par « Les sept ».

2° Au 4, l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante :

« Les deux cantons d'Anderlecht, les cantons d'Asse et d'Auderghem, les neuf cantons de Bruxelles, les cantons d'Etterbeek, de Forest, de Hal et de Herne, les deux cantons d'Ixelles, les cantons de Jette, de Kraainem, de Molenbeek-Saint-Jean, d'Overijse, de Rhode-Saint-Genèse, de Saint-Gilles et de Saint-Josse-ten-Noode, les trois cantons de Schaarbeek, les cantons de Sint-Kwintens-Lennik, d'Uccle, de Vilvorde, de Woluwe-Saint-Pierre, de Wolvtem et de Zaventem forment un arrondissement judiciaire ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 4. In het enig artikel van de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten, gewijzigd bij de wet van 2 juli 1975, worden in de kolommen « kanton », « griffier » en « klerk-griffier » de volgende bepalingen in alfabetische volgorde ingevoegd :

« Antwerpen VII : 1, 1; Oudergem : 1, 1; Vorst : 1, 1 ».

Art. 4. A l'article unique de la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix, modifié par la loi du 2 juillet 1975, aux colonnes « canton », « greffier » et « commis-greffier », les dispositions suivantes sont insérées dans l'ordre alphabétique :

« Anvers VII : 1, 1; Audergem : 1, 1; Forest : 1, 1 ».

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 5. De Koning bepaalt de datum waarop deze wet in werking treedt.

Art. 5. Le Roi fixe la date de l'entrée en vigueur de la présente loi.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 87, § 2, VAN HET WETBOEK VAN DE INKOMSTENBELASTINGEN

Algemene beraadslaging

Bespreking van het eerste artikel

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 87, § 2, DU CODE DES IMPOTS SUR LES REVENUS

Discussion générale

Examen de l'article premier

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het voorstel van wet tot wijziging van artikel 87, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.

Nous abordons l'examen de la proposition de loi modifiant l'article 87, § 2, du Code des impôts sur les revenus.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer Waltniel, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, het wetsvoorstel waarover ik de eer heb verslaggever te zijn, heeft tot doel de aanpassing van zekere bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen, meer in het bijzonder de bepalingen inzake tegemoetkoming voor jonge gezinnen. U weet dat met de wetgeving van 1962 voor de jonge gezinnen een tegemoetkoming was voorzien in de vorm van een abattement van 20 pct. op de eerste inkomensschijf van 125 000 frank.

De indieners van het voorstel hebben zich de bedenking gemaakt dat het plafond van 125 000 frank nooit werd aangepast hoewel de levensduurte-index en *a fortiori* ook de inkomens gestegen zijn met een coëfficiënt van 2,44. In die optiek bleek dus een aanpassing van het plafond noodzakelijk om het wezenlijk voordeel in 1962 toegekend aan jonge gezinnen te handhaven.

De minister heeft daarop gezegd dat de begrotingstoestand hem niet toelaat dergelijke tegemoetkoming op dit ogenblik onder ogen te nemen. Hij heeft ook laten opmerken dat er tal van andere bepalingen zijn, onder meer, de aftrek en de vrijstelling voor levensverzekeringspremies en dergelijke, die evenmin zijn aangepast aan de evolutie van de levensduurte en de index.

Bij die gelegenheid werd ook het probleem opgeworpen van de fiscale uitgaven, probleem waarover wij ons te gelegener tijd zullen moeten bezinnen, met name om uit te maken in hoeverre in één wetgeving een sociale politiek enerzijds en een fiscale politiek anderzijds kunnen worden verzoend, zonder dat de klaarheid en duidelijkheid eronder lijden. Eens zullen wij dit toch moeten doen.

Er werd vanwege commissieleden opgemerkt dat de Staat toekomstige jaren over bepaalde meerwaarden zal kunnen beschikken. Ik verwijs,

onder andere, naar het ontwerp inzake kadastrale perekwatie waarmee een meerwaarde van 4,5 miljard was voorzien maar die thans luidens de verklaringen van de minister van Financiën tot 7 miljard zal oplopen. Hier bevindt zich een geschikte financieringsbron die overeenstemt met de ter zake gedane beloften. Er werd ook de aandacht op gevestigd dat tal van gezinsgerichte maatregelen aanhangig zijn bij de commissie voor de Financiën.

Het merendeel van de commissieleden was trouwens van oordeel dat het noodzakelijk was een algemeen overzicht te hebben van al die voorstellen om daaruit de grootste gemene deler te nemen en zodoende de nodige maatregelen te kunnen treffen.

Enkele leden beklemtoonden de noodzaak om onder meer via de fiscale weg te komen tot een oplossing van het demografisch probleem.

De heer minister verklaarde dat dit probleem ook hem ten zeerste bekommert. Toch werd er de nadruk op gelegd dat in andere landen, onder meer in Frankrijk en de Verenigde Staten op dit punt effectieve maatregelen werden genomen.

Een lid van de commissie vroeg tenslotte dat vóór het zomerreces, de regering de noodzakelijke initiatieven zou nemen om vanaf het aanslagjaar 1981, betrekking hebbend op de inkomsten van 1980 dus, aan jonge gezinnen de nodige faciliteiten te geven en de nodige tegemoetkomingen te doen, in het kader van het demografisch beleid.

Het voorstel van wet werd tenslotte in de commissie verworpen. (*Applaus op de liberale banken.*)

De Voorzitter. — Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten.

De commissie stelt de verwerping voor van dit voorstel van wet.

Wij zullen ons houden aan de in dit geval gebruikelijke procedure en alleen stemmen over het eerste artikel van dit voorstel.

La commission propose le rejet de cette proposition de loi.

Nous allons donc nous conformer à la procédure d'usage en pareil cas et voter sur l'article premier de cette proposition.

Cet article est ainsi rédigé :

Artikel 1. In artikel 87, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen worden de woorden « 125 000 frank » vervangen door de woorden « 300 000 frank ».

Article 1er. A l'article 87, § 2, du Code des impôts sur les revenus, les mots « 125 000 francs » sont remplacés par les mots « 300 000 francs ».

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de naamstemming.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan negen leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal er toe worden overgegaan als de andere op de agenda vermelde stemmingen aan de orde komen.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BIJDAGEN VAN BELGIE TOT HET AZIATISCH ONTWIKKELINGSFONDS EN HET AFRIKAANS ONTWIKKELINGSFONDS

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI RELATIF AUX CONTRIBUTIONS DE LA BELGIQUE AU FONDS ASIATIQUE DE DEVELOPPEMENT ET AU FONDS AFRICAIN DE DEVELOPPEMENT

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet betreffende de bijdragen van België tot het Aziatisch Ontwikkelingsfonds en het Afrikaans Ontwikkelingsfonds.

Nous abordons l'examen du projet de loi relatif aux contributions de la Belgique au Fonds asiatique de Développement et au Fonds africain de Développement.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer de Bruyne, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, in het wetsontwerp, waarover ik de eer

heb verslaggever te zijn, namens de commissie voor de Financiën, wordt de goedkeuring van de Senaat gevraagd voor een dubbele operatie.

Ten eerste, de toekenning van een bijdrage van 142 miljoen frank per jaar voor het Aziatisch Ontwikkelingsfonds van 1979 tot 1982, en ten tweede, de toewijzing van een jaarlijks bedrag van 143 miljoen voor het Afrikaans Ontwikkelingsfonds voor de periode van 1979 tot 1981. Deze kredieten vallen ten laste van de begroting van Financiën. Het betreft hier een gedeelte van het Belgisch Ontwikkelingsbeleid dat onder de budgettaire en de daaraan verbonden bevoegdheden van de minister van Financiën valt.

Zoals u in het verslag kunt zien, is de bespreking in uw commissie gewijd geweest aan de formele en inhoudelijke kanten van de rol van het Aziatisch en het Afrikaans Ontwikkelingsfonds in het geheel van het ontwikkelingsbeleid.

Hierbij bleek, althans wat onderhavig wetsontwerp betreft, een volledige eensgezindheid te bestaan.

Ik hoop dat straks, bij de stemming over dit wetsontwerp van een zelfde eensgezindheid blijkt zal worden gegeven, dit binnen de beperkte omraming waarvan sprake.

Met deze uiteenzetting kan ik mijn taak als verslaggever als voltooid beschouwen en met mijn laatste opmerking heb ik ze zelfs al ietwat overschreden.

In mijn eigen naam wens ik nog enkele opmerkingen aan het adres van de regering te maken.

In de eerste plaats gaat het om een overweging omtrent de dualiteit tussen de Afrikaanse Ontwikkelingsbank en het Afrikaans Ontwikkelingsfonds, respectievelijk de Aziatische Ontwikkelingsbank en het Aziatisch Ontwikkelingsfonds.

Deze tweeledigheid werd in de commissie door de minister van Financiën voldoende gemotiveerd. De banken putten hun werkmiddelen in ruime mate uit de kapitaalmarkt en dienen bij de leningen die zij toestaan de kosten door te rekenen, tengevolge waarvan een aantal ontwikkelingslanden thans onder een zorgwekkende zware financiële last gebukt gaan.

De fondsen daarentegen verkrijgen hun middelen door dotaties van ontwikkelde landen en kunnen ze ter beschikking stellen van arme ontwikkelingslanden, zonder er een rentelast aan toe te voegen ten nadele van de ontlende landen.

Ik meen dat een goede combinatie van financieringsmiddelen uit die verschillende bronnen, als ze gecoördineerd en op juiste doeleinden gericht zijn, het wereldontwikkelingsbeleid een stap vooruit kan helpen.

Ter illustratie en ter aanvulling van de uiteenzetting van de minister van Financiën, kan worden gezegd dat bijvoorbeeld de Aziatische Ontwikkelingsbank in 1978 1,16 miljoen dollar uitleende, 31 pct. meer dan in 1977, toen zij 778 miljoen dollar leningen plaatste.

De werking van het Aziatisch Ontwikkelingsfonds heeft daarmee gelijke tred gehouden, of is in een nog sneller tempo tewerk gegaan: 381 miljoen dollar werd geplaatst bij de arme ontwikkelingslanden, hetzij een jaaraangroei van 40 pct.

Wij hebben hier te maken met een instrument van ontwikkelingsfinanciering dat ongetwijfeld aanmerkelijk bijdraagt tot de verwezenlijking van een aantal belangrijke projecten. Er is echter een vraagstuk aan verbonden dat wij onder ogen moeten nemen.

In de Uno, in de gespecialiseerde instellingen, in het Uno-systeem of hoe men het ook wil heten, is er een bepaalde wildgroei aan de gang, zodat het moeilijk wordt een duidelijk overzicht te hebben onder meer van het financieel beleid in zijn geheel gevoerd op verschillende niveaus, in verschillende instellingen, waarvan de samenwerking niet steeds duidelijk is. Mogen wij de regering verzoeken hieraan voldoende aandacht te besteden?

Tenslotte zou ik een tweede opmerking willen maken. Bij deze gelegenheid blijkt dat het geen nadeel hoeft te zijn dat het ontwikkelingsbeleid van België onder meer dan één minister ressorteert. Indien men het ontstaan en de historische ontwikkeling van een aantal wereldomvattende financiële instellingen kent, begrijpt men dat het ministerie van Financiën in de verschillende landen dikwijls een aangewezen instrument is om op dit gebied onze verantwoordelijkheid te nemen. Er mag daarbij echter niet uit het oog worden verloren, Mijnheer de Minister, dat de informatie over het ontwikkelingsbeleid uit die verschillende bronnen dan ook geregeld aan het Parlement moet worden voorgelegd. Ik vraag u in de toekomst geen gelegenheid te laten voorbijgaan om het Parlement over deze zeer belangrijke materie in kennis te stellen. (*Applaus op verschillende banken.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

Artikel één luidt :

Artikel 1. De Koning is gemachtigd om, in naam van België, toe te stemmen in een bijdrage voor een maximumbedrag van 566 640 000 Belgische frank aan het Aziatisch Ontwikkelingsfonds, overeenkomstig Resolutie nr. 121 « Tweede wedersamenstelling van het Aziatisch Ontwikkelingsfonds » goedgekeurd door de Raad van gouverneurs van de Aziatische Ontwikkelingsbank op 24 juli 1978.

Article 1er. Le Roi est autorisé à consentir au nom de la Belgique une contribution d'un montant maximum de 566 640 000 francs belges au Fonds asiatique de Développement, conformément à la Résolution n° 121 « Deuxième reconstitution du Fonds asiatique de Développement » adoptée par le Conseil des gouverneurs de la Banque asiatique de Développement le 24 juillet 1978.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. De Koning is gemachtigd om, in naam van België, toe te stemmen in een bijdrage voor een maximumbedrag van 430 366 236 Belgische frank aan het Afrikaans Ontwikkelingsfonds, overeenkomstig de Resolutie nr. 9-78 betreffende de verhoging van de werkmiddelen van het Fonds : Tweede algemene wedersamenstelling der werkmiddelen aangenomen door de Raad van gouverneurs van het Fonds op 27 oktober 1978.

Art. 2. Le Roi est autorisé à consentir au nom de la Belgique une contribution d'un montant maximum de 430 366 236 francs belges au Fonds africain de Développement, conformément à la Résolution n° 9-78 concernant l'augmentation des ressources du Fonds : Deuxième reconstitution générale des ressources adoptée par le Conseil des gouverneurs du Fonds le 27 octobre 1978.

— Aangenomen.

Adopté.

De Voorzitter. — We zullen straks stemmen over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE EINDREGELING VAN DE BEGROTINGEN VAN HET JAAR 1974 VAN DE DIENSTEN VAN ALGEMEEN BESTUUR VAN DE STAAT, VAN DE STAATSBEDRIJVEN EN VAN INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI CONTENANT LE REGLEMENT DEFINITIF DES BUDGETS DES SERVICES D'ADMINISTRATION GENERALE DE L'ETAT, DES ENTREPRISES D'ETAT ET D'ORGANISMES D'INTERET PUBLIC DE L'ANNEE 1974

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet houdende eindregeling van de begrotingen van het jaar 1974 van de diensten van algemeen bestuur van de Staat, van de staatsbedrijven en van de instellingen van openbaar nut.

Nous abordons l'examen du projet de loi contenant le règlement définitif des budgets des services d'administration générale de l'Etat, des entreprises d'Etat et d'organismes d'intérêt public de l'année 1974.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer Lagae, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, dit ontwerp behandelt de eindregeling van de rekening van de Staat voor 1974.

De begroting voor 1974 werd ingediend onder de handtekening van de toenmalige Vice-Eerste minister en minister van Financiën, de heer De Clercq, met een vermoedelijk overschot van 200 miljoen frank op een massa van gewone uitgaven van 473 miljard 400 miljoen frank. Uiteindelijk is het 497 miljard frank geworden, met een tekort van 7 miljard 500 miljoen frank. Men ziet dus duidelijk het begin van de ernstige inflatie van die tijd. Dat er in de buitengewone begroting een nagenoeg even groot of zelfs groter overschot is, laat mijns inziens niet toe te zeggen dat de rekening sluit met een overschot. Deze rekening was nog opgesteld in het stelsel van vóór de eenheidsbegroting,

dat wil zeggen met een onderscheid tussen gewone en buitengewone uitgaven. In die tijd was het de regel dat de gewone ontvangsten de gewone uitgaven moesten dekken. Daarbij moet men natuurlijk ook vermelden dat er in de gewone uitgaven 26 miljard aflossing van de staatsschuld voorkomt. Wil men vergelijken met de huidige begrotingen, dan moet men zekere aanpassingen doen. Dit neemt niet weg dat in vijfjaar de staatsuitgaven gestegen zijn met bijna 120 pct., wat betekent dat ze meer dan verdubbeld zijn.

De goedkeuring van dit ontwerp sluit in dat men 2 miljard 200 miljoen frank uitgaven regulariseert die zonder dit ontwerp geen juridische grondslag zouden hebben omdat ze tot nu toe niet door het Parlement werden goedgekeurd. De redenen hiervoor vindt u in het verslag.

Tenslotte verwijs ik naar de verklaring van de minister van Financiën, waaruit blijkt dat de vertraging inzake de eindregeling van de begrotingen binnenkort tot het verleden zal behoren indien men tenminste tijdig in het Parlement en in de cultuurraden de kredieten wil goedkeuren. *(Applaus op de banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Bondt.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, bij zijn verslag heeft de heer Lagae zoëven willen alluderen op één van de redenen waarom wij vandaag pas in de mogelijkheid zijn de eindregeling van de begroting voor het jaar 1974 te behandelen. Alvorens dit ontwerp in Kamer en Senaat kan worden besproken dient de eindregeling van de begrotingen in de beide cultuurraden te geschieden. De eindregeling van de begroting 1974 werd in de Nederlandse Cultuuraad in openbare vergadering besproken en afgehandeld op 5 juli 1979 en in de Franse Cultuuraad op 20 november 1979.

Zoals u hebt gemerkt in het document dat wij thans bespreken en ook in de bijlagen bij het verslag van de heer Lagae vloeit bij de eindafrekening van 1974 een bedrag van ongeveer 333 miljoen van de dotaties die aan de cultuurraden werden gegeven, terug naar de Schatkist.

U weet met welke zorg regering en Parlement erover waken dat de dotaties aan de cultuurraden verdeeld worden volgens de regeling destijds uitgewerkt door de ministers Parisi en Van Mechelen, die nu nog geldt, en hoeveel aandacht en scherpzinnigheid men aan de dag legt om de verdeling volgens deze apothekersrekening te maken.

Ik wijs u erop hoe relatief dit alles is als achteraf, bij de eindafrekening, 333 miljoen terugvloeien naar de Schatkist. Dit is een vermindering ten opzichte van de oorspronkelijke begroting van ongeveer 3 pct. voor de Nederlandse en ongeveer 4 pct. voor de Franse Cultuuraad, gemiddeld 3,5 pct. De verdeling van die kredieten is dus zeer gerelativeerd.

Ik wil hier niet verder op ingaan, maar alleen nog wijzen op een punt dat bij de bespreking van de eindafrekening 1974 in de Franse Cultuuraad niet ter sprake is gekomen, aangezien die eindafrekening, behoudens het verslag van de rapporteur, zonder bespreking werd afgehandeld.

In de Nederlandse Cultuuraad heeft die eindafrekening aanleiding gegeven tot een interessante bespreking.

Vermits het over dezelfde materie gaat is er geen betere plaats dan de Senaat zelf om dit even ter sprake te brengen.

De middelen waarover de beide cultuurraden beschikken worden hen krachtens artikel 59bis, § 6, van de Grondwet ter beschikking gesteld. Het is wel verstaan dat de bestemming van die middelen in de cultuurraden geschiedt bij decreet. Die decreten hebben kracht van wet krachtens datzelfde artikel van de Grondwet.

De besteding van die middelen is onderworpen aan de wetten op de rijkscomptabiliteit. Dat staat vast.

Volgens mij is het een vergissing, die tot nu toe niet kon worden vermeden, bij de eindafrekening de gelden die niet werden besteed te laten terugvloeien naar de Schatkist.

Als men het ontwerp van wet houdende de eindregeling van de begrotingen van het jaar 1974 inkijkt, evenals de bijlagen bij het verslag, dan zal men merken dat de gedeelten van de Rijksbegroting 1974 die in de vorm van dotaties aan andere instellingen dan de cultuurraden worden gegeven, geen aanleiding geven tot terugvloeiing naar de Schatkist, noch inzake de lopende uitgaven, noch inzake de kapitaaluitgaven.

Hierover kan volgens mij overleg worden gepleegd tussen de instanties van de Franse en de Nederlandse cultuurraden. Hoewel de rijkscomptabiliteit moet worden toegepast binnen de begrotingen houdende de dotaties aan de cultuurraden, is er geen aanleiding om de overschotten weer naar de Schatkist te laten gaan. Dit is in strijd met artikel 59bis van de Grondwet.

De wet op de rijkscomptabiliteit is ondergeschikt aan de artikelen van de Grondwet en kan hiermede niet tegenstrijdig zijn. De wijze waarop de middelen van de cultuurraden worden besteed, wordt bepaald bij decreet. Deze decreten hebben enkel betrekking op de bevoegdheden van de cultuurraden. Ze hebben kracht van wet en zijn wat de uitvoering betreft vanzelfsprekend onderhevig aan de bepalingen van de rijkscomptabiliteit, omdat deze bij wet zijn vastgelegd. Zij kunnen mijns inziens echter geen aanleiding geven tot een eindafrekening, zoals ons vandaag wordt voorgelegd. Wij zijn in de cultuuraad in dit verband op de slechte weg. Het Rekenhof heeft tot nog toe mijn interpretatie niet onderschreven omdat het een restrictieve opvatting heeft over de cultuurautonomie, wat verkeerd is.

Het ware nuttig indien de griffies van de cultuurraden en van het Parlement samen zouden overleggen, ten einde de juiste thesis te bepalen. Wij staan nu immers voor de tegenstrijdige situatie dat het overschot op begrotingen bij dotatie aan de gewestelijke instanties toevertrouwd, in de eindafrekening niet terugvloeit naar de Schatkist, maar wel wordt overgeschreven naar het volgend jaar, omwille van de budgettaire ruiters die in de begrotingswetten voor de gewestelijke begrotingen zijn opgenomen. Anderzijds gaan dotaties door de Grondwet zelf aan de cultuurraden voorbehouden, omwille van een verkeerde toepassing van de wet op de rijkscomptabiliteit en een verkeerde interpretatie van de kredieten die krachtens artikel 59bis, § 6, worden toegekend, verloren voor de eigen cultuurgemeenschap.

Ik hoop dat in de begroting voor 1974 deze vergissing de laatste keer werd gemaakt. *(Applaus op sommige banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer de Bruyne.

De heer de Bruyne. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, het wetsontwerp dat wij thans behandelen is belangrijk in de constitutionele structuur van België. Artikel 115 van de Grondwet bepaalt dat één jaar na het einde van het budgettair jaar de eindafrekening aan het Parlement moet worden voorgelegd. Ik wil er eens te meer op wijzen dat wij met een vertraging van vijf jaar een document moeten beoordelen dat geen politiek, doch enkel nog een historisch belang heeft. Dit is zeer te betreuren. Het gaat hier om een formele overtreding van een artikel van de Grondwet.

De minister van Financiën en zijn voorgangers hebben herhaaldelijk beloofd dat de achterstand in een behoorlijk tempo wordt ingelopen. Wanneer wij echter het huidige ritme aanhouden zal tot in lengte van jaren de opmerking moeten worden gemaakt die ik daarstraks voor de zoveelste keer heb gemaakt in mijn parlementaire loopbaan.

Wij mogen dit niet als een louter formele zaak behandelen. Het betreft ook één van de aspecten van het parlementair leven die als fundamenteel worden beschouwd door iedereen die weet dat bij het Parlement de hoofdverantwoordelijkheid ligt voor de begroting.

De oorzaken van de vertraging zijn talrijk. Er is een tijd geweest dat sommige parastatale instellingen de nodige stukken te laat indienden. Ik neem aan dat u, Mijnheer de Minister, en uw voorgangers inspanningen hebben gedaan, derwijze dat wij in dit document inderdaad de slotrekening vinden van de instellingen die in dit wetsontwerp moeten prijken.

Ik zou toch ook uiting willen geven aan enkele nieuwe teleurstellingen.

Ten eerste, de wet op de rijkscomptabiliteit van 1963, die blijkbaar één van de belangrijkste elementen is geweest voor de reorganisatie van de rijkscomptabiliteit, heeft er niet toe geleid dat de achterstand werd ingelopen. Integendeel, er werd een nieuw tijdverlies geleden ingevolge — vermoed ik — de inrijperiode die voor de toepassing van de hervorming in kwestie noodzakelijk is geweest.

Wie ooit te maken heeft gehad met de rijkscomptabiliteit weet hoe ingewikkeld die is en hoe beperkt het aantal deskundigen op wier medewerking voor belangrijke zaken een beroep kan worden gedaan. Ik heb alle begrip voor de moeilijkheden op zichzelf, maar men mag niet tot een detail beperken iets wat tot het constitutionele recht behoort en dat ingevolge die ingrijpende wijziging van de rijkscomptabiliteit tot de praktische mogelijkheden zou moeten behoren. In ieder geval zijn wij nu een drietal jaar te veel ten achter.

Ik heb u in de commissie vergeleken met een zesdagenrenner, die reeds verschillende ronden achterstaat maar die met de moed der wanhoop blijft meerijden hoewel iedereen weet dat hij er nooit meer in zal slagen zich aan te sluiten bij de groep. Ik vrees dat, indien u op deze wijze verder gaat, u geen aansluiting zult krijgen met de recente begrotingsjaren en dat u in dat opzicht tekort schiet in een aangelegenheid die er een van belang is.

Tenslotte wens ik nog een opmerking te maken van louter formele aard. Op bladzijde 43 van het ontwerp blijkt u — de verslaggever heeft daarover gesproken — een soort eindrekening te hebben opge-

steld die zinnig kon zijn in een tijd toen de gewone en de buitengewone begrotingen nog gescheiden waren. Of het nu goed is geweest die scheiding af te schaffen en steeds maar te spreken over een globaal te financieren deficit, is een andere zaak. Ik moet u rechtuit bekennen, op het gevaar af conservatief te lijken op dat gebied, dat naar mijn mening het onderscheid tussen gewone en buitengewone begrotingen wél een zin had en dat wij het ook nu nog hadden kunnen behouden.

Wanneer u de eindsom maakt en u tot een ontvangstenexcedent voor het begrotingsjaar 1974 komt dank zij een mengeling van de inkomsten en de uitgaven van wat voorheen de gewone en de buitengewone begrotingen waren, dan legt u eigenlijk een rekensom voor waaraan geen echte financiële verhoudingen in het leven van de Staat zelf beantwoorden.

Ik zou graag hebben dat er met deze opmerking rekening wordt gehouden. Zij werd niet alleen door mij gemaakt. Ik denk dat de leden van de commissie inzien dat wij op die manier formeel een document voorleggen, dat in orde is met de wet, maar waarin een deel van de werkelijkheid over de stand van zaken bij het einde van het begrotingsjaar niet meer terug te vinden is of in elk geval niet meer goed zichtbaar is. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé :

TITRE I. — Année budgétaire 1974

Chapitre I. — Engagements effectués en exécution du budget

§ 1er. Fixation des engagements

Article 1er. Les engagements de dépenses effectuées à charge des crédits de l'année budgétaire 1974 s'élèvent, d'après le tableau A ci-joint, colonne 7, à la somme de 32 903 364 712 francs.

TITRE I. — Begrotingsjaar 1974

Hoofdstuk I. — Vastleggingen gedaan ter uitvoering van de begroting

§ 1. Vaststelling van de vastleggingen

Artikel 1. De vaststellingen van uitgaven uitgevoerd ten laste van de kredieten van het begrotingsjaar 1974 belopen overeenkomstig de bijgaande tabel A, kolom 7, de som van 32 903 364 712 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

§ 2. Fixation des crédits d'engagement

Art. 2. Les crédits d'engagement dont les départements peuvent disposer pour les engagements de l'année budgétaire 1974 s'élèvent à 54 530 688 681 francs (tableau annexe A, colonne 6).

Cette somme comprend :

1° Un montant de 40 345 210 000 francs, représentant les crédits d'engagement alloués par les lois budgétaires et se décomposant comme suit :

a) Budgets primitifs : 37 849 210 000 francs;

b) Ajustement des crédits :

— Augmentations : 2 716 000 000 de francs;

— Diminutions : 220 000 000 de francs.

2° Un montant de 14 185 478 681 francs, représentant les crédits d'engagement reportés de l'année budgétaire 1973 à l'année budgétaire 1974 en vertu de l'article 17 de la loi du 28 juin 1963.

§ 2. Vaststelling van de vastleggingskredieten

Art. 2. De vastleggingskredieten beschikbaar ten behoeve van de ministeriële departementen voor de vastleggingen van het begrotingsjaar 1974 belopen in totaal 54 530 688 681 frank overeenkomstig dezelfde tabel A, kolom 6.

Dit bedrag bevat :

1° Een bedrag van 40 345 210 000 frank, vastleggingskredieten toegestaan bij de begrotingswetten en samengesteld als volgt :

a) Oorspronkelijke begrotingen : 37 849 210 000 frank;

b) Aanpassing van de kredieten :

— Verhogingen : 2 716 000 000 frank;

— Verminderings : 220 000 000 frank.

2° Een bedrag van 14 185 478 681 frank vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1973 naar het begrotingsjaar 1974 overgedragen bij toepassing van artikel 17 van de wet van 28 juni 1963.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le montant total des crédits d'engagement alloués pour l'année budgétaire 1974 est réduit, conformément au tableau A, colonnes 9 et 10 :

1° D'un montant de 15 704 710 338 francs reportés à l'année budgétaire 1975 en application de l'article 17 de la loi du 28 juin 1963;

2° D'un montant de 5 922 613 631 francs, représentant des crédits d'engagement restés disponibles et annulés définitivement.

Art. 3. De in totaal voor het begrotingsjaar 1974 verleende vastleggingskredieten worden overeenkomstig tabel A, kolommen 9 en 10, verminderd met :

1° Een bedrag van 15 704 710 338 frank dat bij toepassing van artikel 17 van de wet van 28 juni 1963 naar het begrotingsjaar 1975 wordt overgedragen;

2° Een bedrag van 5 922 613 631 frank beschikbaar gebleven en definitief geannuleerde vastleggingskredieten.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Par suite des dispositions contenues dans les articles 2 et 3 ci-avant, les crédits d'engagement définitifs de l'année budgétaire 1974 sont fixés à 32 903 364 712 francs, somme égale aux engagements enregistrés à charge de l'année budgétaire (tableau A, colonnes 7 et 11).

Art. 4. Ingevolge de bepalingen vervat in de bovengenoemde artikelen 2 en 3 worden de definitieve vastleggingskredieten van het begrotingsjaar 1974 vastgesteld op 32 903 364 712 frank, som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar geboekte vastleggingen (tabel A, kolommen 7 en 11).

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre II. — Recettes et dépenses effectuées en exécution du budget

§ 1er. Fixation des recettes

Art. 5. Les droits constatés au profit de l'Etat sur l'année budgétaire 1974, s'élèvent, d'après le tableau B ci-annexé, colonne 4, à la somme de 606 682 164 564 francs.

Hoofdstuk II. — Ontvangsten en uitgaven gedaan ter uitvoering van de begroting

§ 1. Vaststelling van de ontvangsten

Art. 5. De op het begrotingsjaar 1974 ten behoeve van de Staat vastgestelde rechten bedragen, overeenkomstig de bijgaande tabel B, kolom 4, de som van 606 682 164 564 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. Les recettes imputées sur la même année budgétaire sont fixées à 576 484 817 570 francs.

Art. 6. De op hetzelfde begrotingsjaar aangerekende ontvangsten worden vastgesteld op 576 484 817 570 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. Les droits constatés restant à recouvrer à la clôture de l'année budgétaire s'élèvent à 30 197 346 994 francs.

Cette somme se décompose comme suit :

a) Droits annulés ou portés en surséance indéfinie : 77 004 081 francs;

b) Droits reportés à l'année budgétaire suivante : 30 milliards 120 342 913 francs.

Art. 7. De vastgestelde rechten nog te innen bij de afsluiting van het begrotingsjaar bedragen 30 197 346 994 frank.

Deze som wordt onderverdeeld als volgt :

a) Geannuleerde of in onbepaald uitstel gebrachte rechten, 77 004 081 frank;

b) Naar het volgende begrotingsjaar overgedragen rechten : 30 120 342 913 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

§ 2. Fixation des dépenses

Art. 8. Les opérations imputées à charge de l'année budgétaire 1974 sont arrêtées à la somme de 576 198 867 301 francs.

Ces opérations concernent :

- a) Prestations d'années antérieures : 26 905 205 102 francs;
- b) Prestations de l'année en cours : 549 293 662 199 francs (tableau C, colonnes 8 et 9).

§ 2. Vaststelling van de uitgaven

Art. 8. De tijdens het begrotingsjaar 1974 aangerekende verrichtingen worden vastgesteld op de som van 576 198 867 301 frank.

Deze verrichtingen betreffen :

- a) Prestaties van de vorige jaren : 26 905 205 102 frank;
- b) Prestaties van het lopende jaar : 549 293 662 199 frank (tabel C, kolommen 8 en 9).

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. Les paiements effectués, justifiés ou régularisés à charge de l'année budgétaire se montent à la somme de 568 728 582 891 francs (tableau C, colonne 10).

Art. 9. De ten laste van het begrotingsjaar uitgevoerde betalingen verantwoord of geregulariseerd, belopen 568 728 582 891 frank (tabel C, kolom 10).

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. Les paiements imputés à charge du budget et dont la justification ou la régularisation est renvoyée à une année suivante en application de l'article 32 de la loi du 28 juin 1963, se montent conformément aux tableaux C (colonne 11) et D, à la somme de 7 470 284 410 francs.

Art. 10. De ten laste van de begroting aangerekende betalingen waarvan, bij toepassing van artikel 32 van de wet van 28 juni 1963, de verantwoording of de regularisatie naar een volgend jaar wordt verwezen, belopen overeenkomstig tabellen C (kolom 11) en D, 7 470 284 410 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

§ 3. Fixation des crédits de paiement

Art. 11. Les crédits de paiement ouverts aux départements ministériels pour l'année budgétaire 1974 s'élèvent au total à 649 412 531 245 francs conformément au tableau annexe C, colonne 7.

Ce montant comprend :

1° Un montant de 592 585 183 434 francs, crédits de paiement alloués par les lois budgétaires se décomposant comme suit :

- a) Budgets primitifs : 549 152 786 000 francs;
- b) Ajustement des crédits :
 - Augmentations : 49 440 310 434 francs;
 - Diminutions : 6 007 913 000 francs;

2° Un montant de 56 827 347 811 francs, crédits de paiement reportés se décomposant comme suit :

- a) Report de crédits de paiement en exécution de l'article 17 de la loi du 28 juin 1963 sur la comptabilité de l'Etat pour un montant de 50 065 721 625 francs;
- b) Report de crédits de paiement conformément aux dispositions des lois spéciales, 6 761 626 186 francs.

§ 3. Vaststelling van de betalingskredieten

Art. 11. De betalingskredieten geopend ten behoeve van de ministeriële departementen voor het begrotingsjaar 1974 belopen in totaal 649 412 531 245 frank overeenkomstig de bijgaande tabel C, kolom 7.

Dat bedrag bevat :

1° Een bedrag van 592 585 183 434 frank, betalingskredieten toegestaan bij de begrotingswetten, samengesteld als volgt :

- a) Oorspronkelijke begroting : 549 152 786 000 frank;
- b) Aanpassing van de kredieten :
 - Verhogingen : 49 440 310 434 frank;
 - Verminderings : 6 007 913 000 frank;

2° Een bedrag van 56 827 347 811 frank, overgedragen betalingskredieten, samengesteld als volgt :

a) Overdracht van betalingskredieten bij toepassing van artikel 17 van de wet van 28 juni 1963 op de Staatscomptabiliteit voor een bedrag van 50 065 721 625 frank;

b) Overdracht van betalingskredieten bij toepassing van bijzondere wetsbepalingen, 6 761 626 186 frank.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. Le montant des crédits de paiement alloués pour l'année budgétaire 1974 est réduit :

1° D'un montant de 63 946 051 400 francs transféré à l'année budgétaire 1975, crédits de paiement non utilisés dont le report a lieu conformément à l'article 17 de la loi du 28 juin 1963 et en vertu de dispositions légales spéciales, ce montant se décomposant comme suit :

— Service ordinaire : 39 933 098 953 francs;

— Service extraordinaire : 24 012 952 447 francs.

2° D'un montant de 11 467 247 073 francs crédits de paiement restés disponibles et qui sont annulés.

Les reports et annulations de crédits de paiement se montent ensemble à 75 413 298 473 francs (tableau C, colonnes 13 et 14).

Art. 12. Het bedrag van de voor het begrotingsjaar 1974 verleende betalingskredieten wordt verminderd met :

1° Een bedrag van 63 946 051 400 frank overgedragen naar het begrotingsjaar 1975, niet-gebruikte betalingskredieten waarvan de overdracht geschiedt overeenkomstig artikel 17 van de wet van 28 juni 1963 en krachtens speciale wetsbepalingen, bedrag samengesteld als volgt :

— Gewone dienst : 39 933 098 953 frank;

— Buitengewone dienst : 24 012 952 447 frank;

2° Een bedrag van 11 467 247 073 frank beschikbaar gebleven betalingskredieten die worden geannuleerd.

De overdrachten en annulaties van betalingskredieten bedragen samen 75 413 298 473 frank (tabel C, kolommen 13 en 14).

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Pour couvrir les dépenses de l'année budgétaire 1974 effectuées au-delà ou en l'absence des crédits ouverts pour le service des budgets :

1. Sont alloués des crédits complémentaires pour un montant de 2 199 634 529 francs. Ces crédits sont répartis ainsi qu'indiqué aux tableaux C, colonne 12, et E.

2. Sont transférés à l'article 91.01 du budget de la Dette publique les crédits disponibles à l'article 21.01 du même budget à concurrence de 616 647 112 francs.

Art. 13. Tot dekking van de uitgaven van het begrotingsjaar 1974 gedaan boven of buiten de kredieten uitgetrokken voor de dienst van de begrotingen :

1. Worden aanvullende kredieten ten belope van 2 miljard 199 634 529 frank toegekend. Deze kredieten worden onderverdeeld zoals uitgeduid in de tabellen C, kolom 12, en E.

2. Worden van artikel 21.01 van de Rijksschuldbegroting 616 647 112 frank beschikbare kredieten getransfereerd naar artikel 91.01 van dezelfde begroting.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. Par suite des dispositions contenues dans les articles 11, 12 et 13, les crédits définitifs de l'année budgétaire 1974 sont fixés à 576 198 867 301 francs, somme égale aux opérations imputées à charge de l'année budgétaire d'après le tableau F, colonnes 9 à 12 et 17.

Art. 14. Tengevolge van de bepalingen vervat in de artikelen 11, 12 en 13, worden de definitieve kredieten van het begrotingsjaar 1974 vastgesteld op 576 198 867 301 frank, som die gelijk is aan de ten laste van het begrotingsjaar aangerekende verrichtingen, volgens tabel C, kolommen 9 tot 12 en 17.

— Adopté.

Aangenomen.

§ 4. Fixation du résultat général
du budget de l'année budgétaire 1974

Art. 15. Le résultat général du budget de l'année budgétaire 1974 est définitivement arrêté ainsi qu'il suit :

Recettes fixées à l'article 6	F	576 484 817 570
Dépenses fixées à l'article 8		576 198 867 301
Excédent des recettes tel qu'il apparaît au tableau F ci-annexé	F	285 950 269
Cette somme vient en diminution du montant des dépenses ordonnancées au-delà des ressources budgétaires à la clôture de l'année budgétaire 1973 soit	F	174 200 507 567
	F	173 914 557 298

Cette dernière somme sera transférée au compte de l'année budgétaire 1975.

§ 4. Vaststelling van de algemene eindcijfers
van de begroting van het begrotingsjaar 1974

Art. 15. De algemene eindcijfers van de begroting van het begrotingsjaar 1974 worden definitief vastgesteld als volgt :

Ontvangsten onder artikel 6	F	576 484 817 570
Uitgaven onder artikel 8		576 198 867 301
Meer aan ontvangsten zoals blijkt uit bijgaande tabel F	F	285 950 269
Deze som komt in mindering van het bedrag van de uitgaven geordondanceerd boven de begrotingsmiddelen bij het afsluiten van het begrotingsjaar 1973	F	174 200 507 567
	F	173 914 557 298

Deze laatste som zal naar de rekening van het begrotingsjaar 1975 worden overgedragen.

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre III. — Recettes et dépenses effectuées en exécution
de la section particulière du budget

Art. 16. Le règlement définitif de la section particulière du budget de l'année 1974 est arrêté comme suit (tableau G) :

A. Pour la section particulière réglée par les lois budgétaires :

1. Recettes : 188 599 408 772 francs;
2. Dépenses : 184 866 317 753 francs.

La justification ou la régularisation d'une partie de ces dépenses s'élevant à 14 842 393 545 francs est renvoyée à une année suivante, en application de l'article 32 de la loi du 28 juin 1963.

3. Excédent des recettes : 3 733 090 979 francs.

Cet excédent des recettes vient en augmentation du solde existant à la clôture de l'année budgétaire précédente soit 25 858 332 027 francs.

Le résultat définitif ainsi obtenu, soit 29 591 423 006 francs se décompose en un total de :

- Soldes créditeurs : 33 797 381 725 francs;
- Soldes débiteurs : 4 205 958 719 francs.

Il est transféré, dans cette décomposition, au compte de l'année budgétaire 1975.

B. Pour la section particulière réglée par les décrets budgétaires du Conseil culturel de la Communauté culturelle néerlandaise :

1. Recettes : 1 584 757 324 francs;
2. Dépenses : 1 255 477 118 francs.

La justification ou la régularisation d'une partie de ces dépenses, s'élevant à 5 561 361 francs, est renvoyée à une année suivante, en application de l'article 32 de la loi du 28 juin 1963.

3. Excédent des recettes : 329 280 206 francs.

Cet excédent de recettes vient en augmentation de l'excédent de recettes existant à la clôture de l'année budgétaire précédente, soit 1 576 529 363 francs pour les articles de la section particulière à régler par le Conseil culturel de la Communauté culturelle néerlandaise.

Le résultat définitif ainsi obtenu soit 1 905 809 569 francs est constitué uniquement de soldes créditeurs.

Dans cette décomposition, il est transféré au compte du budget de l'année 1975.

C. Pour la section particulière réglée par les décrets budgétaires du Conseil culturel de la Communauté culturelle française :

1. Recettes : 1 285 706 886 francs;
2. Dépenses : 493 193 319 francs;
3. Excédent de recettes : 792 513 567 francs.

Cet excédent de recettes vient en augmentation de l'excédent de recettes existant à la clôture de l'année budgétaire précédente, soit 157 888 039 francs pour les articles de la section particulière à régler par le Conseil culturel de la Communauté culturelle française.

Le résultat définitif ainsi obtenu, soit 950 401 606 francs, est constitué uniquement de soldes créditeurs.

Il est transféré, dans cette décomposition, au compte du budget de l'année 1975.

Hoofdstuk III. — Ontvangsten en uitgaven gedaan ter uitvoering
van de afzonderlijke sectie van de begroting

Art. 16. De eindregeling van de afzonderlijke sectie van de begroting wordt voor het jaar 1974 vastgesteld als volgt (tabel G) :

A. Voor de afzonderlijke sectie geregeld bij de begrotingswetten :

1. Ontvangsten : 188 599 408 772 frank;
2. Uitgaven : 184 866 317 753 frank.

De verantwoording of regularisatie van een gedeelte van die uitgaven, groot 14 842 393 545 frank wordt, bij toepassing van artikel 32 van de wet van 28 juni 1963, naar een volgend jaar verwezen.

3. Ontvangstenexcedent : 3 733 090 979 frank.

Dat ontvangstenexcedent komt in meerdering van het overschot vastgesteld bij het afsluiten van het voorgaande begrotingsjaar groot 25 858 332 027 frank.

Het aldus bekomen eindresultaat groot 29 591 423 006 frank is samen- gesteld uit een totaal van :

- Creditsaldi : 33 797 381 725 frank;
- Debetsaldi : 4 205 958 719 frank.

In die samenstelling wordt het overgedragen naar de rekening van het begrotingsjaar 1975.

B. Voor de afzonderlijke sectie geregeld bij begrotingsdecreten van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap :

1. Ontvangsten : 1 584 757 324 frank;
2. Uitgaven : 1 255 477 118 frank.

De verantwoording of regularisatie van een gedeelte van die uitgaven, groot 5 561 361 frank, wordt, bij toepassing van artikel 32 van de wet van 28 juni 1963, naar een volgend jaar verwezen.

3. Ontvangstenexcedent : 329 280 206 frank.

Dat ontvangstenexcedent komt in meerdering van het overschot, groot 1 576 529 363 frank dat bij het afsluiten van het voorgaande begrotingsjaar werd vastgesteld voor de artikelen van de afzonderlijke sectie van de begroting, te regelen door de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap.

Het aldus bekomen eindresultaat groot 1 905 809 569 frank bestaat uitsluitend uit creditsaldi.

In die zelfde samenstelling wordt het overgedragen naar de rekening van het begrotingsjaar 1975.

C. Voor de afzonderlijke sectie geregeld bij begrotingsdecreten van de Cultuurraad voor de Franse Cultuurgemeenschap :

1. Ontvangsten : 1 285 706 886 frank;
2. Uitgaven : 493 193 319 frank;
3. Ontvangstenexcedent : 792 513 567 frank.

Dat ontvangstenexcedent komt in meerdering van het overschot, groot 157 888 039 frank, dat bij het afsluiten van het voorgaande begrotingsjaar werd vastgesteld voor de artikelen van de afzonderlijke sectie van de begroting, te regelen door de Cultuurraad voor de Franse Cultuurgemeenschap.

Het aldus bekomen eindresultaat groot 950 401 606 frank bestaat uitsluitend uit creditsaldi.

In die zelfde samenstelling wordt het overgedragen naar de rekening van het begrotingsjaar 1975.

— Adopté.

Aangenomen.

TITRE II. — Opérations effectuées en exécution des budgets des entreprises d'Etat
Complexe du barrage de Nisramont

Art. 17. Service chargé de l'exploitation du complexe du barrage de Nisramont érigé en entreprise d'Etat en vertu de la loi du 22 octobre 1970.

Année budgétaire 1974

Le règlement définitif du budget du « Complexe du barrage de Nisramont » s'établit pour l'année budgétaire 1974 ainsi qu'il suit :

a) Recettes

Les recettes enregistrées dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Travaux publics et prévues à l'article 21 de la loi du 25 juillet 1974 contenant le budget du ministère des Travaux publics pour l'année budgétaire 1974, s'élèvent à 17 648 518 francs, ainsi qu'il ressort du tableau LA ci-annexé, colonne 2.

b) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte dans les limites des crédits de paiement :

1° Alloués par l'article 21 de la loi précitée du 25 juillet 1974 F 11 577 000

2° Alloués par l'article 4 de la loi du 21 mars 1975 ajustant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1974 2 454 000
3° A allouer pour les dépenses excédant les crédits 541 343

Ensemble F 14 572 343
S'élèvent à la somme de F 13 832 407

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 739 936 francs, sont annulés (voir tableau LB ci-annexé).

c) Résultat du budget

Le résultat définitif du budget de l'année 1974 s'établit comme suit :

— Recettes (littera a) F 17 648 518
— Dépenses (littera b) 13 832 407

Excédent des recettes au 31 décembre 1974 (tableau LA, colonne 5) 3 816 111

Lequel, si l'on tient compte de l'excédent des recettes sur les dépenses à la clôture de l'année de gestion précédente, soit 2 721 185
porte l'excédent des recettes au 31 décembre 1974 à F 6 537 296

TITRE II. — Verrichtingen gedaan ter uitvoering van de begrotingen der Staatsbedrijven
Stuwdamcomplex te Nisramont

Art. 17. Dienst belast met de exploitatie van het stuwdamcomplex te Nisramont omgezet in een Staatsbedrijf bij de wet van 22 oktober 1970.

Begrotingsjaar 1974

De eindregeling van de begroting van het « Stuwdamcomplex van Nisramont » is voor het begrotingsjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Openbare Werken en die bepaald zijn bij artikel 21 van de wet van 25 juli 1974 houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1974 belopen, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel LA, kolom 2, de som van 17 648 518 frank.

b) Uitgaven

De uitgaven die in deze rekening opgenomen werden, binnen de perken van de betalingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 21 van de wet van 25 juli 1974 F 11 577 000

2° Toegekend bij artikel 4 van de wet van 21 maart 1975 houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Openbare Werken van het begrotingsjaar 1974 2 454 000

3° Toe te kennen voor de uitgaven die de kredieten overschrijden 541 343

Samen F 14 572 343
Belopen de som van F 13 832 407

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1979-1980
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1979-1980

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 739 936 frank, worden geannuleerd (zie tabel LB bijgevoegd).

c) Uitslag van de begroting

De eindcijfers van de begroting voor het jaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

— Ontvangsten (littera a) F 17 648 518
— Uitgaven (littera b) 13 832 407

Ontvangstenexcedent op 31 december 1974 (tabel LA, kolom 5) 3 816 111

Dat, gevoegd bij het excédent van de ontvangsten vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar 2 721 185

het begrotingsoverschot per 31 december 1974 opvoert tot F 6 537 296

— Adopté.

Aangenomen.

TITRE III. — Opérations effectuées en exécution des budgets des organismes d'intérêt public de catégorie A, énumérés à l'article 1er de la loi du 16 mars 1954

Année courante

Art. 18

§ 1er. Office de renseignements et d'aide aux familles de militaires
Institué par l'arrêté du 14 décembre 1940
(Prorogé par la loi du 12 juillet 1952)

Le règlement définitif du budget de l'Office de renseignements et d'aide aux familles de militaires s'établit pour l'année de gestion 1974 ainsi qu'il suit :

a) Recettes

Les recettes enregistrées dans le compte établi sous l'autorité du ministre de la Défense nationale et prévues par l'article 19 de la loi du 8 février 1974 contenant le budget du ministère de la Défense nationale pour l'année budgétaire 1974 s'élèvent, ainsi qu'il ressort du tableau H, ci-annexé, colonne 5, à la somme de 101 624 894 francs.

b) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte, dans les limites des crédits de paiement :

1° Allouées par l'article 19 de la loi du 8 février 1974 précitée F 97 303 000

2° Ajoutées conformément à une augmentation de subside 5 812 000

3° Ajoutées pour les dépenses faites au-delà du montant initial des crédits non limitatifs 2 437 975

4° A allouer pour les dépenses excédant les crédits limitatifs 1 083 889

Ensemble F 106 636 864

Se montent à la somme de 93 402 142 francs ainsi qu'il ressort du tableau K, ci-annexé, colonne 11.

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 13 234 722 francs, sont annulés (voir tableau K, colonne 13).

c) Résultat général

Le résultat général du budget de l'année 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera a) F 101 624 894
Dépenses (littera b) 93 402 142

Excédent des recettes F 8 222 752

Lequel, si l'on tient compte de l'excédent de recettes sur les dépenses existant à la clôture de l'année précédente, 17 524 344 francs, porte l'excédent des recettes au 31 décembre 1974 à 25 747 096 francs.

§ 2. Régie des Services frigorifiques de l'Etat belge
(Instituée par l'arrêté-loi du 14 novembre 1944)

Le règlement définitif du budget de la Régie des Services frigorifiques de l'Etat belge s'établit pour l'année de gestion 1974 ainsi qu'il suit :

a) Recettes

Les recettes enregistrées dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Affaires économiques et prévues par l'article 9 de la loi du 25 juillet 1974 contenant le budget du ministère des Affaires économiques pour l'année budgétaire 1974 s'élèvent ainsi qu'il ressort du tableau H, colonne 5, ci-annexé à 104 807 909 francs.

b) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte, dans les limites des crédits de paiement :

1° Alloués par l'article 9 de la loi du 25 juillet 1974 précitée	F 224 390 000
2° Alloués pour les dépenses faites au-delà des crédits limitatifs	12 664 559

Ensemble F 237 054 559

se montent à la somme de 111 561 603 francs.

ainsi qu'il ressort du tableau K ci-annexé (colonne 11).

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 125 492 956 francs, sont annulés (tableau K, colonne 13).

c) Résultat général

Le résultat définitif du budget de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera a)	F 104 807 909
Dépenses (littera b)	111 561 603

Excédent des dépenses F 6 753 694

Lequel, compte tenu de l'excédent des recettes existant à la clôture de l'année de gestion précédente, 32 556 398 francs, ramène l'excédent des recettes, au 31 décembre 1974, à 25 802 704 francs.

§ 3. Régie des Voies aériennes

(Instituée par l'arrêté-loi du 20 novembre 1946)

Le règlement définitif du budget de la Régie des Voies aériennes s'établit pour l'année de gestion 1974 ainsi qu'il suit :

a) Recettes

Les recettes enregistrées dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Communications et prévues par l'article 11 de la loi du 24 juin 1974 contenant le budget des Communications pour l'année budgétaire 1974 s'élèvent ainsi qu'il ressort du tableau H ci-annexé, colonne 5, à 2 117 455 708 francs.

b) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte, dans les limites des crédits de paiement alloués par l'article 11 de la loi du 24 juin 1974 précitée, soit : 2 242 916 000 francs, se montent à la somme de 1 401 122 684 francs ainsi qu'il ressort du tableau K, colonne 11 ci-joint.

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 841 793 316 francs, sont annulés (voir tableau K, colonne 13).

c) Résultat général

Le résultat général du budget de l'année 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera a)	F 2 117 455 708
Dépenses (littera b)	1 401 122 684

Excédent des recettes F 716 333 024

Lequel, compte tenu de l'excédent des recettes existant à la clôture de l'année 1973 soit : 524 688 816,73 francs, porte l'excédent des recettes au 31 décembre 1974 à 1 241 021 840,73 francs.

d) Budget pour ordre

En vertu de l'article 11 de la loi précitée du 24 juin 1974 contenant le budget des Communications pour l'année 1974, les recettes et les dépenses pour ordre sont toutes deux évaluées à 21 000 000 de francs.

Le résultat final du budget pour ordre de l'année 1974 s'établit comme suit (voir tableau H).

Recettes	F —
Dépenses	1 409 314

Excédent des dépenses F 1 409 314

Lequel, ajouté au solde créditeur constaté à la clôture de l'année de gestion précédente soit : 5 626 833 francs, fait apparaître, au 31 décembre 1974, comme résultat budgétaire cumulé, un solde créditeur de 4 217 519 francs.

§ 4. Office régulateur de la Navigation intérieure

(Institué par arrêté-loi du 12 décembre 1944)

Le règlement définitif du budget de l'Office régulateur de la Navigation intérieure s'établit pour l'année de gestion 1974 ainsi qu'il suit :

a) Recettes

Les recettes enregistrées dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Communications et prévues par l'article 12 de la loi du 24 juin 1974, contenant le budget du ministère des Communications

pour l'année budgétaire 1974, s'élèvent, ainsi qu'il ressort du tableau H, ci-annexé, colonne 5, à la somme de 136 911 347 francs.

b) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte, dans les limites des crédits de paiement :

1° Alloués par l'article 12 de la loi précitée du 24 juin 1974	F 120 362 000
2° Alloués en exécution de l'article 5 de la loi du 16 mars 1954	14 830 000

Ensemble F 135 192 000

Se montent à la somme de 133 240 529 francs ainsi qu'il ressort du tableau K, ci-joint, colonne 11.

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 1 951 471 francs, sont annulés (voir tableau K, colonne 13).

c) Résultat général

Le résultat définitif du budget de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera a)	F 136 911 347
Dépenses (littera b)	133 240 529

Excédent des recettes F 3 670 818

Lequel, si l'on tient compte de l'excédent des recettes sur les dépenses existant à la clôture de l'année de gestion précédente soit : 5 503 083 francs, porte, au 31 décembre 1974, l'excédent des recettes à 9 173 901 francs.

II. Budget pour ordre

En vertu de l'article 12 de la loi précitée du 24 juin 1974, contenant le budget des Communications pour l'année 1974, les recettes et les dépenses pour ordre sont toutes deux évaluées à 31 000 francs.

Le compte définitif du budget pour ordre s'établit comme suit pour l'année 1974 (voir tableau H) :

Recettes	F 2 345 917
Dépenses	1 802 151

Excédent des recettes F 543 766

Qui, tenant compte de l'excédent de recettes à la fin de l'année de gestion précédente, soit 509 663 francs, présente au 31 décembre 1974, comme résultat budgétaire cumulé, un solde créditeur de 1 053 429 francs.

§ 5. Régie des Transports maritimes

(Instituée par la loi du 1er juillet 1971)

Le règlement définitif du budget de la Régie des Transports maritimes s'établit ainsi qu'il suit, pour l'année de gestion 1974 :

a) Engagements

Les engagements constatés dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Communications, dans les limites des crédits d'engagement :

1° Repris au tableau du budget annexé à la loi du 24 juin 1974 contenant le budget du ministère des Communications	F 4 000 000
2° Ajoutés au-delà des crédits d'engagement disponibles conformément à l'article 5 de la loi du 16 mars 1954	170 200 000

Ensemble F 174 200 000

Se montent à la somme de 172 942 511 francs.

Les crédits d'engagement excédant les engagements soit : 1 257 489 francs sont annulés (voir tableau K, colonnes 10, 11 et 13).

b) Recettes

Les recettes enregistrées dans ledit compte et prévues par l'article 13 de la loi du 24 juin 1974 précitée s'élèvent à 1 848 770 000 francs (tableau H, colonne 5).

c) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte, dans les limites des crédits de paiement :

1° Alloués par l'article 13 de la loi du 24 juin 1974 précitée	F 1 482 045 000
2° Alloués en application de l'article 5 de la loi du 16 mars 1954	363 369 000
3° Ajoutés pour les dépenses effectuées au-delà du montant initial des crédits non limitatifs	339 999 000

Ensemble F 2 185 413 000

Se montent à la somme de 2 025 489 000 francs.

Les crédits de paiement excédant les dépenses soit : 159 924 000 francs sont annulés (tableau K, colonnes 10, 11 et 13).

d) Résultat général

Le résultat définitif du budget de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera b)	1 848 770 000
Dépenses (littera c)	2 025 489 000
Excédent des dépenses	F 176 719 000

Lequel, compte tenu de l'excédent des recettes existant à la clôture de l'année précédente, soit 167 909 138 francs, fait apparaître, au 31 décembre 1974, comme résultat budgétaire cumulé, un solde débiteur de 8 809 862 francs.

e) Budget pour ordre

En vertu de l'article 13 de la loi précitée du 24 juin 1974, contenant le budget des Communications, les recettes et les dépenses pour ordre sont toutes deux évaluées à 212 451 000 francs.

Le règlement définitif du budget pour ordre de l'année 1974 est fixé comme suit (voir tableau H) :

Recettes	F 1 120 031 000
Dépenses	942 454 000
Excédent des recettes	F 177 577 000

Lequel, ajouté à l'excédent des recettes constaté à la clôture de l'année de gestion précédente, soit 77 576 552 francs, fait apparaître, au 31 décembre 1974, comme résultat budgétaire cumulé, un solde créditeur de 255 153 552 francs.

§ 6. Régie des Télégraphes et Téléphones

(Instituée par la loi du 19 juillet 1930)

Le règlement définitif du budget de la Régie des Télégraphes et des Téléphones s'établit comme suit pour l'année de gestion 1974 :

a) Engagements

Les engagements constatés dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones dans les limites des crédits d'engagement :

- 1° Alloués par l'article 4 de la loi du 22 janvier 1974 contenant le budget du ministère des Postes, Télégraphes et Téléphones de l'année budgétaire 1974 F 9 595 000 000
- 2° Augmentés conformément au tableau du budget annexé à la loi du 22 janvier 1974 précitée . . . 3 591 781 000

Ensemble F 13 186 781 000

Se montent à la somme de 11 810 781 000 francs, ainsi qu'il ressort du tableau K, colonne 11.

Les crédits d'engagements excédant les engagements, soit 1 376 000 000 de francs, sont annulés (tableau K, colonne 13).

b) Recettes

Les recettes enregistrées dans ledit compte et qui sont déterminées par l'article 4 de la loi précitée du 22 janvier 1974, s'élèvent, ainsi qu'il ressort du tableau H ci-annexé, colonne 5, à la somme de 47 162 853 819 francs.

c) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte dans les limites des crédits de paiement :

- 1° Alloués par l'article 4 de la loi du 22 janvier 1974 précitée soit F 44 461 659 000
- 2° Alloués pour les dépenses effectuées au-delà du montant primitif des crédits non limitatifs 8 630 402 879
- 3° A allouer pour les dépenses effectuées au-delà du montant des crédits limitatifs 2 328 212 467

Ensemble F 55 420 274 346

S'élèvent à 47 686 548 177 francs, ainsi qu'il ressort du tableau K, colonne 11 ci-annexé.

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 7 733 726 169 francs, sont annulés (tableau K, colonne 13).

d) Résultat général

Le résultat définitif du budget de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera b)	F 47 162 853 819
Dépenses (littera c)	47 686 548 177
Excédent des dépenses	F 523 694 358

Lequel, compte tenu de l'excédent des recettes existant à la clôture de l'année précédente, 3 493 589 756 francs, ramène l'excédent des recettes, au 31 décembre 1974, à 2 969 895 398 francs.

§ 7. Régie des Postes

(Institué par la loi du 6 juillet 1971)

Le règlement définitif du budget de la Régie des Postes s'établit pour l'année de gestion 1974 ainsi qu'il suit :

a) Engagements

Les engagements constatés dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones, dans les limites des crédits d'engagement alloués par l'article 5 de la loi du 22 janvier 1974 contenant le budget du ministère des Postes, Télégraphes et Téléphones pour l'année budgétaire 1974 : 966 907 000 francs, se montent à la somme de 573 931 352 francs, ainsi qu'il ressort du tableau K ci-joint, colonne 11.

Les crédits d'engagement excédant les engagements, soit 392 975 648 francs, sont annulés (voir tableau K, colonne 13).

b) Recettes

Les recettes enregistrées dans ledit compte prévues par l'article 5 de la loi précitée du 22 janvier 1974, s'élèvent, ainsi qu'il ressort du tableau H, colonne 5, ci-joint, à la somme de 20 063 024 856 francs.

c) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte, dans les limites des crédits de paiement :

- 1° Alloués par l'article 5 de la loi précitée du 22 janvier 1974 F 20 782 368 000
- 2° Alloués en application de l'article 5 de la loi du 16 mars 1954 828 051 000
- 3° Ajoutés pour les dépenses faites au-delà du montant initial des crédits non limitatifs 764 989
- 4° A allouer pour les dépenses faites au-delà des crédits limitatifs 7 200 845

Ensemble F 21 618 384 834

Se montent à la somme de 20 306 142 205 francs ainsi qu'il ressort du tableau K ci-annexé, colonne 11.

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 1 312 242 629 francs, sont annulés (voir tableau K, colonne 13).

c) Résultat général

Le résultat définitif du budget de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera b)	F 20 063 024 856
Dépenses (littera c)	20 306 142 205

Excédent des dépenses au 31 décembre 1974 . . . F 243 117 349

Ajouté au solde débiteur constaté à la clôture de l'année de gestion précédente, soit 963 028 400 francs, fait apparaître un résultat budgétaire débiteur cumulé au 31 décembre 1974 de 1 206 145 749 francs.

d) Budget pour ordre

En vertu de l'article 5 de la loi du 22 janvier 1974 contenant le budget des Postes, Télégraphes et Téléphones pour l'année 1974, les recettes pour ordre sont évaluées à 6 187 361 000 000 de francs et les dépenses pour ordre à 6 080 515 000 000 de francs.

Le résultat final du budget pour ordre de l'année 1974 s'établit comme suit (voir tableau H) :

Recettes	F 7 429 883 711 576
Dépenses	7 397 561 318 197

Excédent de recettes F 32 322 393 379

Qui, compte tenu de l'excédent des recettes sur les dépenses au 31 décembre 1973, soit 110 157 953 093 francs, porte l'excédent des recettes au 31 décembre 1974 à 142 480 346 472 francs.

§ 8. Régie des Bâtiments

(Créée par la loi du 1er avril 1971)

Le règlement définitif du budget de la Régie des Bâtiments s'établit pour l'année de gestion 1974 ainsi qu'il suit :

a) Engagements

Les engagements constatés dans le compte établi sous l'autorité du ministre des Travaux publics dans les limites des crédits d'engagement :

- 1° Alloués par l'article 17 de la loi du 25 juillet 1974 contenant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1974 F 3 031 000 000
- 2° Provenant de possibilités de emploi 440 428 804
- 3° Reportés de l'année 1973 conformément à l'article 17 de la loi budgétaire du 25 juillet 1973 2 528 919 914

Ensemble F 6 000 348 718

Se montent à la somme de 2 728 821 096 francs, ainsi qu'il apparaît au tableau K ci-annexé, colonne 11.

Les crédits d'engagement qui dépassent les engagements, soit 3 271 527 622 francs, sont transférés à l'année de gestion suivante en application de l'article 17 de la loi budgétaire du 25 juillet 1974 (voir tableau K, colonne 12).

b) Recettes

Les recettes enregistrées dans ledit compte ainsi qu'il ressort du tableau H ci-annexé, colonne 5, se montent à la somme de 4 584 910 788 francs.

c) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte dans les limites des crédits de paiement :

- 1° Alloués par l'article 17 de la loi du 25 juillet 1974 précitée F 5 065 165 000
- 2° Reportés de l'année 1973 en application de l'article 17 de la loi budgétaire du 25 juillet 1973 3 396 904 785
- 3° Provenant de la possibilité de emploi 565 428 804
- 4° Alloués en application de l'article 5 de la loi du 16 mars 1954 60 255 000
- 5° A allouer pour les dépenses faites au-delà des crédits limitatifs 305 762 427

Ensemble F 9 393 516 016

S'élèvent à la somme de 5 828 530 974 francs, tel qu'il ressort du tableau K, colonne 11, ci-annexé.

Les crédits de paiement qui dépassent les dépenses, soit 3 564 985 042 francs :

— Sont annulés : 524 769 630 francs;

— Sont transférés à l'année budgétaire 1975 en application de l'article 17 de la loi budgétaire du 25 juillet 1974 (voir tableau K, colonnes 12 et 13) : 3 040 215 412 francs.

d) Résultat général

Le résultat définitif du budget de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera b) F 4 584 910 788

Dépenses (littera c) 5 828 530 974

Excédent des dépenses F 1 243 620 186

Lequel, si l'on tient compte de l'excédent des recettes sur les dépenses existant à la clôture de l'année de gestion précédente, soit 3 995 131 242 francs, ramène l'excédent des recettes au 31 décembre 1974 à 2 751 511 056 francs.

e) Budget pour ordre

En vertu de l'article 17 de la loi précitée du 25 juillet 1974, contenant le budget des Travaux publics pour l'année 1974, les recettes et les dépenses pour ordre sont toutes deux évaluées à 315 617 000 francs (voir tableau H).

Le résultat définitif du budget pour ordre de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes F 244 971 579

Dépenses 224 095 968

Excédent de recettes F 20 875 611

Lequel, si l'on tient compte de l'excédent des recettes sur les dépenses constaté à la clôture de l'année précédente, 18 606 050 francs, porte l'excédent des recettes au 31 décembre 1974 à 39 481 661 francs.

§ 9. Fonds de construction

d'institutions hospitalières et médico-sociales

(Créé par l'article 6 de la loi du 6 juillet 1973 modifiant la loi du 23 décembre 1963 sur les hôpitaux)

Le règlement définitif du budget du Fonds de construction d'institutions hospitalières et médico-sociales s'établit comme suit, pour l'année de gestion 1974 :

a) Engagements

Les engagements constatés dans le compte établi sous l'autorité du ministre de la Santé publique et de la Famille, dans les limites des crédits d'engagement :

- 1° Alloués par l'article 12 de la loi du 10 janvier 1974 contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille pour l'année budgétaire 1974. F 3 279 000 000

- 2° Reportés de l'année 1973 à l'année budgétaire 1974 en application de l'article 12 de la loi précitée du 10 janvier 1974 508 651 000

Ensemble F 3 787 651 000

Se montent à la somme de 2 350 982 834 francs.

Les crédits d'engagement excédant les engagements, soit la somme de 1 436 668 166 francs, sont reportés à l'année budgétaire 1975 conformément à l'article 12 de la loi précitée du 10 janvier 1974 (voir tableau K, colonne 12).

b) Recettes

Les recettes enregistrées dans ledit compte s'élèvent, ainsi qu'il ressort du tableau H, colonne 5, ci-annexé, à la somme de — francs.

c) Dépenses

Les dépenses constatées dans ledit compte dans les limites des crédits de paiement :

- 1° Alloués par l'article 12 de la loi du 10 janvier 1974 contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille pour l'année budgétaire 1974. F 3 235 826 000
- 2° Transférés de l'année 1973 en vertu des dispositions de l'article 12 de la loi précitée du 10 janvier 1974. 2 157 070 973
- 3° Suite décisions gouvernementales, diminution de 2 186 070 973

Ensemble F 3 206 826 000

Se montent à la somme de 1 651 113 575 francs.

Les crédits de paiement excédant les dépenses, soit 1 555 712 425 francs, sont reportés à l'année 1975 conformément à l'article 12 de la loi précitée du 10 janvier 1974 (tableau K, colonne 12).

d) Résultat général

Le résultat définitif du budget de l'année de gestion 1974 s'établit comme suit :

Recettes (littera b) F —

Dépenses (littera c) 1 651 113 575

Excédent des dépenses F 1 651 113 575

Lequel, ajouté à l'excédent des recettes constaté à la clôture de l'année de gestion précédente, soit : 2 157 070 973 francs, fait apparaître, au 31 décembre 1974, comme résultat budgétaire cumulé, un solde créditeur de : 505 957 398 francs.

e) Budget pour ordre

En application de l'article 12 de la loi du 10 janvier 1974, contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille pour l'année budgétaire 1974, les recettes et les dépenses pour ordre sont toutes deux évaluées à 100 000 francs.

Le règlement définitif du budget pour ordre de l'année 1974 est fixé comme suit (tableau H) :

Recettes F 14 145 531

Dépenses 14 145 531

Différence F —

TITEL III. — *Verrichtingen gedaan ter uitvoering van de begrotingen der instellingen van openbaar nut van categorie A, opgesomd in artikel 1 van de wet van 16 maart 1954*

Lopend jaar

Art. 18

§ 1. Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen
Ingesteld bij besluit van 14 december 1940
(Verlengd bij de wet van 12 juli 1952)

De eindregeling van de begroting van het Hulp- en Informatiebureau voor gezinnen van militairen is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Landsverdediging en die bepaald zijn bij artikel 19 van de wet van 8 februari 1974, houdende de begroting van het ministerie van Landsverdediging voor het begrotingsjaar 1974, belopen, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van 101 624 894 frank.

b) Uitgaven

De uitgaven die in deze rekening opgenomen werden, binnen de perken van de betalingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 19 van de bovenvermelde wet van 8 februari 1974	F	97 303 000
2° Aangepast overeenkomstig een subsidievermeerdering		5 812 000
3° Toegevoegd voor de uitgaven gedaan boven het aanvankelijke bedrag niet-limitatieve kredieten		2 437 975
4° Toe te kennen voor de uitgaven die de limitatieve kredieten overschrijden		1 083 889

Samen F 106 636 864

Belopen de som van 93 402 142 frank zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 13 234 722 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

c) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het jaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera a)	F	101 624 894
Uitgaven (littera b)		93 402 142

Ontvangstenexcedent F 8 222 752

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige jaar, 17 524 344 frank, het begrotingsoverschot op 31 december 1974 opvoert tot 25 747 096 frank.

§ 2. Regie der Belgische Rijkskoel- en vriesdiensten

(Ingesteld bij de besluitwet van 14 november 1944)

De eindregeling van de begroting van de Regie der Belgische Rijkskoel- en vriesdiensten is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Economische Zaken en die bepaald zijn bij artikel 9 van de wet van 25 juli 1974 houdende de begroting van het ministerie van Economische Zaken voor het begrotingsjaar 1974 belopen, zoals blijkt uit bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van 104 807 909 frank.

b) Uitgaven

De uitgaven die in deze rekening opgenomen werden, binnen de perken van de betalingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 9 van de bovengenoemde wet van 25 juli 1974	F	224 390 000
2° Toe te kennen voor de uitgaven die de limitatieve kredieten overschrijden		12 664 559

Samen F 237 054 559

belopen de som van 111 561 603 frank.

zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.
De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 125 492 956 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

c) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het beheersjaar 1974 zijn vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera a)	F	104 807 909
Uitgaven (littera b)		111 561 603

Tekort F 6 753 694

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar, 32 556 398 frank, het begrotingsoverschot op 31 december 1974 vermindert tot 25 802 704 frank.

§ 3. Regie der Luchtwegen

(Ingesteld bij besluitwet van 20 november 1946)

De eindregeling van de begroting van de Regie der Luchtwegen is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Verkeerswezen en die bepaald zijn bij artikel 11 van de wet van 24 juni 1974 houdende de begroting van het ministerie van Verkeerswezen voor het begrotingsjaar 1974 belopen, zoals blijkt uit bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van 2 117 455 708 frank.

b) Uitgaven

De uitgaven die in deze rekening opgenomen werden, binnen de perken van de betalingskredieten toegekend bij artikel 11 van de bovenvermelde wet van 24 juni 1974, zegge : 2 242 916 000 frank, belopen de som van 1 401 122 684 frank, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 841 793 316 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

c) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het jaar 1974 zijn vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera a)	F	2 117 455 708
Uitgaven (littera b)		1 401 122 684

Overschot F 716 333 024

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige jaar : 524 688 816,73 frank, het begrotingsoverschot op 31 december 1974 opvoert tot 1 241 021 840,73 frank.

d) Begroting voor orde

Bij artikel 11 van de bovenvermelde wet van 24 juni 1974, houdende de begroting van Verkeerswezen voor het jaar 1974, worden de ontvangsten en uitgaven voor orde, beide geraamd op 21 000 000 frank.

De eindregeling van de begroting voor orde voor het jaar 1974 wordt vastgesteld als volgt (zie tabel H).

Ontvangsten	F	—
Uitgaven		1 409 314

Tekort F 1 409 314

Gevoegd bij het batig saldo vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar : 5 626 833 frank, vertoont het gecumuleerde begrotingsresultaat per 31 december 1974 een batig saldo van : 4 217 519 frank.

§ 4. Dienst voor regeling van de Binnenvaart

(Ingesteld bij besluitwet van 12 december 1944)

De eindregeling van de begroting van de Dienst voor regeling van de Binnenvaart is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Verkeerswezen en die bepaald zijn bij artikel 12 van de wet van 24 juni 1974 houdende de begroting van het ministerie van Verkeerswezen voor het begrotingsjaar 1974, belopen, zoals blijkt uit bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van 136 911 347 frank.

b) Uitgaven

De uitgaven die in deze rekening opgenomen werden binnen de perken van de betalingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 12 van de bovenvermelde wet van 24 juni 1974	F	120 362 000
2° Toegekend bij toepassing van artikel 5 van de wet van 16 maart 1954		14 830 000

Samen F 135 192 000

Belopen de som van 133 240 529 frank zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 1 951 471 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

c) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het jaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera a)	F	136 911 347
Uitgaven (littera b)		133 240 529

Overschot F 3 670 818

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar, 5 503 083 frank, het begrotingsoverschot op 31 december 1974 opvoert tot 9 173 901 frank.

II. Begroting voor orde

Bij artikel 12 van de bovenvermelde wet van 24 juni 1974, houdende de begroting van Verkeerswezen voor het jaar 1974, worden de ontvangsten en uitgaven voor orde beide geraamd op 31 000 frank.

De eindrekening van de begroting voor orde van het jaar 1974 wordt vastgesteld als volgt (zie tabel H).

Ontvangsten	F 2 345 917
Uitgaven	1 802 151
Overschot	F 543 766

Gevoegd bij het ontvangstenoverschot vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar : 509 663 frank, vertoont het gecumuleerde begrotingsresultaat per 31 december 1974 een batig saldo van 1 053 429 frank.

§ 5. Regie voor Maritiem Transport
(Ingesteld bij de wet van 1 juli 1971)

De eindregeling van de begroting van de Regie voor Maritiem Transport is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Vastleggingen

De vastleggingen die in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Verkeerswezen, opgenomen werden binnen de perken van de vastleggingskredieten :

- 1° Opgenomen in de begrotingstabel bij de wet van 24 juni 1974 houdende de begroting van het ministerie van Verkeerswezen F 4 000 000
- 2° Toegevoegd boven de beschikbare vastleggingskredieten, overeenkomstig artikel 5 van de wet van 16 maart 1954 170 200 000

Samen F 174 200 000

Belopen de som van 172 942 511 frank.

De vastleggingskredieten die de vastleggingen overtreffen zegge : 1 257 489 frank worden geannuleerd (zie tabel K, kolommen 10, 11 en 13).

b) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in deze rekening en die bepaald zijn bij artikel 13 van de bovengenoemde wet van 24 juni 1974 belopen de som van 1 848 770 000 frank (tabel H, kolom 5).

c) Uitgaven

De uitgaven die in deze rekening opgenomen werden, binnen de perken van de betalingskredieten :

- 1° Toegekend bij artikel 13 van de genoemde wet van 24 juni 1974 F 1 482 045 000
- 2° Toegekend bij toepassing van artikel 5 van de wet van 16 maart 1954, op 363 369 000
- 3° Toegevoegd voor de uitgaven gedaan boven het aanvankelijke bedrag niet-limitatieve kredieten 339 999 000

Samen F 2 185 413 000

Belopen de som van 2 025 489 000 frank.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen zegge : 159 924 000 frank, worden geannuleerd (tabel K, kolommen 10, 11 en 13).

d) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het beheersjaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera b)	F 1 848 770 000
Uitgaven (littera c)	2 025 489 000

Uitgavenexcedent F 176 719 000

Gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige jaar, zegge 167 909 138 frank, vertoont het gecumuleerde begrotingsresultaat per 31 december 1974 een tekort van 8 809 862 frank.

e) Begroting voor orde

Bij artikel 13 van de bovenvermelde wet van 24 juni 1974, houdende de begroting van Verkeerswezen, worden de ontvangsten en uitgaven voor orde, beide geraamd op 212 451 000 frank.

De eindregeling van de begroting voor orde voor het jaar 1974 wordt vastgesteld als volgt : (zie tabel H).

Ontvangsten	F 1 120 031 000
Uitgaven	942 454 000
Overschot	F 177 577 000

Gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar, groot 77 576 552 frank, vertoont het gecumuleerde begrotingsresultaat per 31 december 1974 een batig saldo van 255 153 552 frank.

§ 6. Regie van Telegrafie en Telefonie
(Ingesteld bij de wet van 19 juli 1930)

De eindregeling van de begroting der Regie van Telegrafie en Telefonie is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Vastleggingen

De vastleggingen die in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie, opgenomen werden binnen de perken van de vastleggingskredieten :

- 1° Toegekend bij artikel 4 van de wet van 22 januari 1974 houdende de begroting van het ministerie van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1974 F 9 595 000 000
- 2° Verhoogd overeenkomstig de begrotingstabel bij de bovengenoemde wet van 22 januari 1974 3 591 781 000

Samen F 13 186 781 000

Belopen de som van 11 810 781 000 frank zoals blijkt uit tabel K, kolom 11.

De vastleggingskredieten die de vastleggingen overtreffen, zegge 1 376 000 000 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

b) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de genoemde rekening en die bepaald zijn bij artikel 4 van de bovengenoemde wet van 22 januari 1974 belopen, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van 47 162 853 819 frank.

c) Uitgaven

De uitgaven die in de genoemde rekening opgenomen werden binnen de perken van de betalingskredieten :

- 1° Toegekend bij artikel 4 van de bovenvermelde wet van 22 januari 1974 F 44 461 659 000
- 2° Toegevoegd voor de uitgaven gedaan boven het aanvankelijke bedrag niet-limitatieve kredieten 8 630 402 879
- 3° Toe te kennen voor de uitgaven gedaan boven het bedrag limitatieve kredieten 2 328 212 467

Samen F 55 420 274 346

Belopen de som van 47 686 548 177 frank zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 7 733 726 169 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

d) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het beheersjaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera b)	F 47 162 853 819
Uitgaven (littera c)	47 686 548 177

Tekort F 523 694 358

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar, 3 493 589 756 frank, het begrotingsoverschot op 31 december 1974 verminderen tot 2 969 895 398 frank.

§ 7. Regie der Posterijen
(Ingesteld bij de wet van 6 juli 1971)

De eindregeling van de begroting van de Regie der Posterijen is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Vastleggingen

De vastleggingen die in de rekening, opgesteld onder het gezag van de minister der Posterijen, Telegrafie en Telefonie, opgenomen werden binnen de perken van de vastleggingskredieten toegekend bij artikel 5 van de wet van 22 januari 1974 houdende de begroting van het ministerie van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het begrotingsjaar 1974 : 966 907 000 frank, belopen de som van 573 931 352 frank zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De vastleggingskredieten die de vastleggingen overtreffen, zegge 392 975 648 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

b) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de genoemde rekening en die bepaald zijn bij artikel 5 van de bovengenoemde wet van 22 januari 1974 belopen, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van 20 063 024 856 frank.

c) Uitgaven

De uitgaven die in de genoemde rekening opgenomen werden binnen de perken van de betalingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 5 van de bovengenoemde wet van 22 januari 1974	F 20 782 368 000
2° Toegekend bij toepassing van artikel 5 van de wet van 16 maart 1954	828 051 000
3° Toegevoegd voor de uitgaven gedaan boven het aanvankelijk bedrag niet-limitatieve kredieten	764 989
4° Toe te kennen voor de uitgaven die de limitatieve kredieten overschrijden	7 200 845

Samen F 21 618 384 834

Belopen de som van 20 306 142 205 frank, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 1 312 242 629 frank, worden geannuleerd (zie tabel K, kolom 13).

c) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het beheersjaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera b)	F 20 063 024 856
Uitgaven (littera c)	20 306 142 205

Tekort op 31 december 1974 F 243 117 349

Gevoegd bij het tekort van 963 028 400 frank vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar vertoont het gecumuleerde begrotingsresultaat per 31 december 1974 een tekort van 1 206 145 749 frank.

d) Begroting voor orde

Bij artikel 5 van de wet van 22 januari 1974 houdende de begroting van Posterijen, Telegrafie en Telefonie voor het jaar 1974 worden de ontvangsten voor orde geraamd op 6 187 361 000 000 frank en de uitgaven voor orde op 6 080 515 000 000 frank.

De eindrekening van de begroting voor orde voor het jaar 1974 wordt vastgesteld als volgt (zie tabel H) :

Ontvangsten	F 7 429 883 711 576
Uitgaven	7 397 561 318 197

Overschot F 32 322 393 379

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld per 31 december 1973, 110 157 953 093 frank, het begrotingsoverschot op 31 december 1974 opvoert tot 142 480 346 472 frank.

§ 8. Regie der Gebouwen
(Opgericht bij de wet van 1 april 1971)

De eindregeling van de begroting van de Regie der Gebouwen is voor het beheersjaar 1974 vastgesteld als volgt :

a) Vastleggingen

De vastleggingen die in de rekening, opgesteld onder het gezag van de minister van Openbare Werken, opgenomen werden binnen de perken van de vastleggingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 17 van de wet van 25 juli 1974, houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1974	F 3 031 000 000
2° Voortkomend uit wederbeleggingsmogelijkheden	440 428 804
3° Overgedragen van het jaar 1973 overeenkomstig artikel 17 van de begrotingswet van 25 juli 1973	2 528 919 914

Samen F 6 000 348 718

Belopen de som van 2 728 821 096 frank, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De vastleggingskredieten die de vastleggingen overtreffen, zegge 3 271 527 622 frank, worden naar het volgende beheersjaar overgedragen bij toepassing van artikel 17 van de begrotingswet van 25 juli 1974 (zie tabel K, kolom 12).

b) Ontvangsten

De ontvangsten die werden geboekt in de genoemde rekening, belopen, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van 4 584 910 788 frank.

c) Uitgaven

De uitgaven die in de genoemde rekening opgenomen werden, binnen de perken van de betalingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 17 van de bovenvermelde wet van 25 juli 1974	F 5 065 165 000
---	-----------------

2° Overgedragen van het jaar 1973 bij toepassing van artikel 17 van de begrotingswet van 25 juli 1973	3 396 904 785
---	---------------

3° Voortkomend uit wederbeleggingsmogelijkheden	565 428 804
---	-------------

4° Toegekend bij toepassing van artikel 5 van de wet van 16 maart 1954	60 255 000
--	------------

5° Toe te kennen voor de uitgaven die de limitatieve kredieten overschrijden	305 762 427
--	-------------

Samen F 9 393 516 016

Belopen de som van 5 828 530 974 frank, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel K, kolom 11.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 3 564 985 042 frank, worden :

— Ten belope van 524 769 630 frank geannuleerd;

— Ten belope van 3 040 215 412 frank naar het begrotingsjaar 1975 overgedragen bij toepassing van artikel 17 van de begrotingswet van 25 juli 1974 (zie tabel K, kolommen 12 en 13).

d) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het beheersjaar 1964 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera b)	F 4 584 910 788
Uitgaven (littera c)	5 828 530 974

Tekort F 1 243 620 186

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar, 3 995 131 242 frank, het begrotingsoverschot op 31 december 1974 vermindert tot 2 751 511 056 frank.

c) Begroting voor orde

Overeenkomstig artikel 17 van de bovengenoemde wet van 25 juli 1974, houdende de begroting van Openbare Werken voor het jaar 1974 worden de ontvangsten en uitgaven voor orde, beide geraamd op 315 617 000 frank (zie tabel H).

De eindcijfers van de begroting voor orde van het beheersjaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten	F 244 971 579
Uitgaven	224 095 968

Overschot F 20 875 611

Dat, gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige jaar, 18 606 050 frank, het begrotingsoverschot per 31 december 1974 opvoert tot 39 481 661 frank.

§ 9. Fonds voor de bouw van ziekenhuizen
en medisch-sociale inrichtingen

(Opgericht bij artikel 6 van de wet van 6 juli 1973 tot wijziging van de wet van 23 december 1963 op de ziekenhuizen)

De eindregeling van de begroting van het Fonds voor de bouw van ziekenhuizen en medisch-sociale inrichtingen is, voor het beheersjaar 1974, vastgesteld als volgt :

a) Vastleggingen

De vastleggingen die in de rekening opgesteld onder het gezag van de minister van Volksgezondheid en van het Gezin opgenomen werden binnen de perken van de vastleggingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 12 van de wet van 10 januari 1974 houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1974	F 3 279 000 000
---	-----------------

2° Overgedragen van het jaar 1973 naar het begrotingsjaar 1974 krachtens de bepalingen van artikel 12 van de voornoemde wet van 10 januari 1974	508 651 000
---	-------------

Samen F 3 787 651 000

Belopen de som van 2 350 982 834 frank.

De vastleggingskredieten die de vastleggingen overtreffen, zegge 1 436 668 166 frank worden overgedragen naar het begrotingsjaar 1975 krachtens artikel 12 van de bovengenoemde wet van 10 januari 1974 (zie tabel K, kolom 12).

b) Ontvangsten

De ontvangsten die geboekt werden in de genoemde rekening belopen, zoals blijkt uit de bijgevoegde tabel H, kolom 5, de som van — frank.

c) Uitgaven

De uitgaven die in de genoemde rekening opgenomen werden binnen de perken van de betalingskredieten :

1° Toegekend bij artikel 12 van de wet van 10 januari 1974, houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1974	F	3 235 826 000
2° Overgedragen van het jaar 1973 krachtens de bepalingen van artikel 12 van de genoemde wet van 10 januari 1974		2 157 070 973
3° Ingevolge regeringsbeslissingen te verminderen met		2 186 070 973
Samen	F	3 206 826 000

Belopen de som van 1 651 113 575 frank.

De betalingskredieten die de uitgaven overtreffen, zegge 1 555 721 425 frank, worden overgedragen naar het begrotingsjaar 1975 krachtens artikel 12 van de bovengenoemde wet van 10 januari 1974 (zie tabel K, kolom 12).

d) Algemene uitslag

De eindcijfers van de begroting voor het beheersjaar 1974 worden vastgesteld als volgt :

Ontvangsten (littera b)	F	—
Uitgaven (littera c)		1 651 113 575
Uitgavenexcedent	F	1 651 113 575

Gevoegd bij het ontvangstenexcedent vastgesteld bij het afsluiten van het vorige beheersjaar, groot : 2 157 070 973 frank, vertoont het gecumuleerde begrotingsresultaat per 31 december 1974 een batig saldo van : 505 957 398 frank.

e) Begroting voor orde

Bij toepassing van artikel 12 van de wet van 10 januari 1974 houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1974, worden de ontvangsten en de uitgaven voor orde beide geraamd op 100 000 frank.

De eindregeling van de begroting voor orde voor het jaar 1974 wordt vastgesteld als volgt (zie tabel H) :

Ontvangsten	F	14 145 531
Uitgaven		14 145 531
Verschil	F	—

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — We zullen straks stemmen over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE FINANCIERING VAN DE UNIVERSITAIRE INVESTERINGEN IN 1979

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI CONCERNANT LE FINANCEMENT DES INVESTISSEMENTS UNIVERSITAIRES EN 1979

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet betreffende de financiering van de universitaire investeringen in 1979.

Nous abordons l'examen du projet de loi concernant le financement des investissements universitaires en 1979.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de verslaggever.

De heer Seeuws, verslaggever. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, uw commissie heeft op 23 januari jongstleden een uitgebreide bespreking gewijd aan dit zeer belangrijk ontwerp van wet betreffende de financiering van de universitaire investeringen.

Onder andere omstandigheden had ik naar mijn verslag kunnen verwijzen, maar ik wil graag de aandacht van deze Hoge Vergadering vestigen op een drietal aspecten die tijdens de bespreking in de commissie voor de Nationale Opvoeding in het bijzonder werden benadrukt.

Allereerst dient eraan herinnerd te worden dat de wet van 16 juli 1970 betreffende de financiering van de universitaire investeringen, een nieuw

tienjarenplan inluidde, geldig van 1 januari 1970 tot 31 december 1979, en dit voor alle universitaire instellingen.

In het verleden werden de bouwprogramma's geapprecieerd in verhouding tot de te verwachten studentenbevolking voor het academiejaar 1978-1979, maar ingevolge het koninklijk besluit van 2 maart 1979 — dat bepaalt dat elk jaar een prognose van de studentenbevolking dient gemaakt te worden en dit voor het academiejaar dat aanvangt in het vijfde jaar dat volgt op het burgerlijk jaar waarin de prognose werd gemaakt — heeft op 17 juli van vorig jaar het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid de te verwachten studentenpopulatie voor 1984-1985 bepaald.

Anderzijds besliste datzelfde Ministerieel Comité reeds eind 1978 dat alle universitaire instellingen een globaal plan moeten voorleggen waarin de onroerende verrichtingen worden opgenomen die deze instellingen wensen uit te voeren inzake desaffectatie, verbouwing en nieuwbouw.

Maar in afwachting daarvan is het dus dringend nodig dat machtigingen kunnen worden verleend om de werken te voltooien die reeds ingevolge vroegere beslissingen in uitvoering zijn, om de overplaatsingen van campussen af te werken die reeds begonnen zijn en om nieuwe machtigingen te verlenen die binnen de perken van de voorziene fysische normen vallen.

Dit, geachte collega's, is de draagwijdte van dit ontwerp dat de commissie aan uw goedkeuring voorlegt.

Een tweede aspect, dat ik uit de bespreking in de commissie wou rapporteren, is de kennelijke bezorgdheid die tot uiting werd gebracht, onder meer aangaande de gebruikte wetgevende procedure die erin bestaat, door verwijzingen naar bestaande wetten en besluiten de werkelijke inhoudelijke en de politieke draagwijdte van de wetteksten moeilijk te begrijpen te maken, wat niet aanvaardbaar is, te meer omdat het hier toch om een miljardeninvestering gaat.

Verder is er ook de door verschillende uitgesproken en steeds terugkerende vraag naar de betrouwbaarheid en de mogelijke overschatting van de prognose inzake de te verwachten evolutie van de studentenbevolking in de verschillende studierichtingen, waarvan trouwens in bijlage aan het verslag een belangwekkend overzicht wordt gegeven.

Ook de duidelijke bekommerning over de toekomstige visie in verband met de toe te passen fysische normen en de onderlinge verdeelsleutels voor het komend vijfjarenplan, onder meer in verband met de communautaire verhoudingen, evenals aangaande het gebrekkige — volgens sommigen onmogelijke — toezicht op de wijze waarop de onderscheiden universiteiten het beschikbare geld hebben aangewend.

Uit de talrijke vragen trouwens die tijdens de commissievergadering werden gesteld, bleek duidelijk dat de meeste parlementsleden onwetend bleven over wat aan de wet voorafging en hoe men tot het voorbije tienjarenplan is gekomen.

Dit brengt mij, Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, tot het derde luik van mijn betoog, namelijk wat de toekomstperspectieven betreft.

Ik zou inderdaad kort willen besluiten met enkele vragen aan de betrokken ministers, ieder vanzelfsprekend wat hun bevoegdheid betreft.

Ten eerste : wat zijn eventueel nu reeds de bedoelingen van de regering, wat het in het vooruitzicht gestelde vijfjarenplan betreft ? Meer bepaald is de vraag : volgens welke modaliteiten zal in de nieuwe financiering worden voorzien ?

Ten tweede : er werd nu viermaal 605 miljoen frank toegewezen, te verdelen enerzijds onder de rijksuniversiteiten, anderzijds onder de vrije universiteiten. De vraag is of hierover, zoals de minister in het vooruitzicht stelde, reeds een overeenkomst is bereikt onder de betrokken instanties.

Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, tot daar het commentaar dat ik op het verslag van uw commissie wou uitbrengen.

De commissie heeft dit ontwerp van wet met een grote meerderheid goedgekeurd. Zij stelt u voor dit eveneens te doen. (Applaus op de banken van de meerderheid.)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Ramaekers.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de oorspronkelijke wet van 16 juli 1970 beoogde een uitvoering te geven aan de regeringsverklaring van de regering-Eyskens I, namelijk het « opstellen van een eerste programma inzake universitaire investeringen voor een bedrag van 35 miljard, te verdelen over tien jaar ».

In de wet werd rekening gehouden met de bijzondere toestand die geschapen was ingevolge de overheveling van de « Université catholique

de Louvain » naar Ottignies en ingevolge de splitsing van de « Université libre de Bruxelles-Vrije Universiteit Brussel ». De regering had er zich inderdaad toe verbonden middelen ter beschikking te stellen van de « Université catholique de Louvain », opdat deze de inplanting van volledige pedagogische eenheden onmiddellijk kon laten aanvangen. Soortgelijke verbintenissen had de regering eveneens aangegaan tegenover de « Vrije Universiteit Brussel ».

Onafhankelijk van de investeringen voor de onroerende installaties bestemd voor de administratie, het onderwijs en het onderzoek, voorzag de wet eveneens in de financiering van de studentenrestaurants en -tehuizen.

In het investeringsplan voor de academische sector was per jaar 1 miljard 580 miljoen frank ingeschreven ten behoeve van het universitaire onderwijs geheel of gedeeltelijk gegeven op kosten van de Staat. Van dit jaarlijks krediet werd 415 miljoen frank toegekend aan de Rijksuniversiteit te Gent en 415 miljoen frank aan de Rijksuniversiteit te Luik. Het saldo werd verdeeld door de Koning bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Voor de vrije universiteiten werd eerst een jaarlijks bedrag voor de periode 1970 tot 1979 gewaarborgd: 350 miljoen aan de Université catholique de Louvain, 160 miljoen aan de Vrije Universiteit Brussel. Het bijkomend jaarlijks bedrag van de leningen werd in de wet vastgesteld als volgt: Université catholique de Louvain: 415 miljoen; Katholieke Universiteit te Leuven: 300 miljoen; Université libre de Bruxelles: 300 miljoen; Vrije Universiteit Brussel: 255 miljoen. De andere vrije inrichtingen voor hoger onderwijs: 140 miljoen. Dit is een totaal van 1 miljard 920 miljoen.

De genoemde bedragen liepen over de jaren 1970 tot en met 1972.

De wet van 31 juli 1973 legde nieuwe kredieten en ontleningsmogelijkheden vast voor de jaren 1973 tot en met 1975. Deze wet hield de verlenging in voor drie jaar van de toegewezen kredieten en ontleningsmogelijkheden.

In beide zoëven genoemde wetten werden de trekkingsrechten per instelling bepaald.

In de wet van 29 juli 1977, wanneer wij geen rekening houden met de bijzondere kredieten ingevolge de splitsing KUL-UCL en VUB-ULB, komen twee evenwichten naar voor:

- Een evenwicht tussen de taalgemeenschappen Nederlands/Frans;
- Een evenwicht tussen de netten officieel/vrij, voor elk een pakket van 605 miljoen.

Wanneer in de oorspronkelijke wet van 1970, en in deze van 1973, zelf de trekkingsrechten voor elk der universitaire instellingen bepaald werden, deelt, volgens de wet van 1977, de Koning de bedragen van 605 miljoen verder op in een in Ministerraad overlegd besluit, na onderling overleg tussen de universiteiten per taalgemeenschap en per net.

Wat betreft de ontleningsmogelijkheden bestemd voor de overheveling van de UCL en de vestiging van de VUB heeft de wet van 29 juli 1977 de voorziene ontleningsperiode teruggebracht van tien op acht jaar, zodat deze een einde nam op 31 december 1977.

Bij de bespreking van laatstgenoemde wet — die was aangevat onder voorgangers, de heren De Croo en Humblet — werd door hen verklaard, verklaring waarbij ik mij heb aangesloten, dat:

- Het gaat om trekkingsrechten;
- Voor elke gemeenschap en voor elk onderwijsnet ruimschoots de in het ontwerp ingeschreven bedragen volstaan;
- De hoofdbedoeling is het continu verderzetten van de werken mogelijk te maken, in het bijzonder voor de UCL enerzijds, voor de VUB anderzijds;
- Uit contacten met de Vlaamse universitaire instellingen gebleken was dat zij onderling tot een akkoord konden komen; dat was overigens de reden waarom de heren De Bondt en Leemans in 1977 het door hen ingediende amendement hebben ingetrokken.

Er rezen daarenboven bepaalde bijkomende problemen, namelijk:

- De desaffectatie van gebouwen, met de financiële implicaties daaraan verbonden;
- De reëffectatie van de vrijgekomen gebouwen ingevolge overheveling. In het bijzonder is hier de KUL betrokken.

Om opgenomen te worden in het verslag heb ik aan collega Seeuws, verslaggever — die ik hierbij dank voor het zeer degelijk en duidelijk verslag —, de studentenprognose lopend tot het academiejaar 1984-1985, alsook het op het ogenblik totaalbedrag aan kredieten en/of aan ontleningsmogelijkheden per instelling overgemaakt.

Het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid heeft op 1 december 1978 beslist dat alle universitaire instellingen een globaal plan

moeten voorleggen waarin de onroerende verrichtingen worden opgegeven die deze instellingen wensen uit te voeren inzake desaffectatie, verbouwing en nieuwbouw.

In afwachting dat deze plannen zullen worden onderzocht om uit te maken welke gebouwen zullen worden gedesaffecteerd, is het dringend vereist dat machtigingen worden verleend om:

- In uitvoering zijnde werken te voltooien;
- De overplaatsing van campussen die reeds begonnen is, af te werken;
- Nieuwe machtigingen te verlenen binnen de perken van de fysische normen.

Derhalve is dringend een wet nodig om de vereiste financiële middelen te waarborgen voor 1979. Dit is het doel van het voorliggend ontwerp dat enkel de wet van 29 juli 1977 voor één jaar verlengt.

Ondertussen verscheen het koninklijk besluit van 27 december 1974 betreffende de fysische en financiële normen in verband met de investeringen in de academische sector, het koninklijk besluit van 14 maart 1975 wat betreft de bouw van studentenhomes en -restaurants.

Het normenbesluit kon niet onmiddellijk integraal worden toegepast omdat het slechts op 19 februari 1975 verscheen in het *Belgisch Staatsblad*, en niet in zichzelf alle nodige gegevens bevatte om het onmiddellijk toepasbaar te maken.

Zo werd de te verwachten studentenbevolking slechts op 30 juli 1976 door het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid vastgelegd. Anderzijds werden de commissie van deskundigen eerst op 2 juli 1976 bijeengeroepen.

Om deze redenen was het de ministers van Nationale Opvoeding niet mogelijk vóór oktober 1976 een bouwprogramma van een universitaire instelling, geheel of gedeeltelijk op kosten van de Staat gefinancierd, te beoordelen volgens de in het koninklijk besluit opgenomen normen. De enige regel die overbleef, was zorgvuldig erover te waken dat noch de jaarlijks toegekende dotatiekredieten met hun drie- of viermaandelijks vastleggingscontingent, noch de toegestane bedragen der leningen overschreden werden.

Bij de afhandeling van de bundels dient een duidelijk onderscheid gemaakt te worden tussen twee soorten ingevolge de beschikkingen van het normenbesluit van 27 december 1974:

1. Deze die klaar en duidelijk genormeerd zijn: oppervlakte en prijs;
2. Deze die via commissies van deskundigen aan het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid dienen voorgelegd (infrastructuur, parkings, te desaffacteren ruimten, aanpassingen, beplantingen, totale oppervlakte der universiteitsoorden).

Wat de eerste reeks betreft, kan het koninklijk besluit integraal worden toegepast. Alle nodige gegevens om de eindbeslissing te treffen zijn voorhanden: studierichting, prognose, studentenaantal, aantal vierkante meter per student, index.

Wat de tweede reeks betreft, namelijk deze waar de commissies van deskundigen moeten optreden, is de toestand ingewikkelder. Zo ook is de procedure voor de dossiers die naar het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid moeten, zeer zwaar.

Ondertussen hadden wij vastgesteld — bij het opnemen van mijn verantwoordelijkheid inzake onderwijs — dat wat de Nederlandstalige instellingen betreft, zeven instellingen op negen reeds boven het toegelaten aantal bruto-m² waren. Dit had tot gevolg dat zowel de commissie van deskundigen, als het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid, de hoekstenen werden van de universitaire investeringspolitiek. Het bleek tevens dat de minister van Nationale Opvoeding op een overdreven wijze onder de voegdi van dat Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid was gesteld. Gezien een aanzienlijke vertraging hierdoor werd veroorzaakt, en rationeel werk werd onmogelijk gemaakt, werd uitgezien naar vereenvoudigde procedures. Ook werd een regeling gezocht in verband met de desaffectatie van gebouwen en de financiële implicaties daaraan verbonden.

Aan het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid werd een ontwerp van koninklijk besluit voorgelegd waarin:

- De manier gepreciseerd wordt waarop de fysische inventaris zal worden opgesteld en de procedure volgens dewelke hij zal worden bijgehouden. De universitaire instellingen zullen ertoe gehouden worden iedere wijziging in de inventaris, binnen de maand na de betreffende beslissing, ter kennis te brengen van de ministers.

— Een afwijking van de normen zal slechts worden toegestaan nadat alle te verwezenlijken desaffectaties in de beschouwde studierichting werden goedgekeurd, met andere woorden, de universitaire instellingen

die de normen overschrijden worden aangezet om tot desaffectatie over te gaan alvorens nieuwe investeringsprogramma's voor te leggen.

— Bepaald wordt hoe de waarde van de gedesaffecteerde oppervlakte van alle universitaire instellingen ten nutte zal worden gemaakt van het Rijk. Een type-overeenkomst zal hiervoor worden uitgewerkt door de bevoegde administraties.

— Het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid zal niet meer overbelast worden met dossiers met geringe financiële weerslag. Onverminderd de adviesbevoegdheid van de commissie van deskundigen, zal de minister beslissen voor dossiers die geen 10 miljoen frank overschrijden. Gelijktijdig worden bepaalde goedkeuringstermijnen vastgelegd.

Voor de investeringen in de academische sector moet niet enkel rekening worden gehouden met de uitgevaardigde normen die slechts betrekking hebben op het toegelaten bruto-m² en op de toegelaten kostprijs per bruto-m². In belangrijke financiële middelen moet ook worden voorzien voor werken welke niet genormeerd worden (groenanaalleg, parking) of waarvoor geen norm kan gelden.

Wat de bouwbehoeften in de sociale sector betreft, zij kunnen volledig bepaald worden op grond van de normen van het besluit van 14 maart 1975. Vandaar dat voor de volgende jaren geen trekkingsrechten dienen te worden vastgelegd.

Ik wens hier twee belangrijke opties te onderscheiden :

1. De noodzaak om de sociale sector open te stellen voor alle studenten van het hoger onderwijs, met inbegrip van het hoger onderwijs van het korte type dat, percentsgewijze, het hoogst aantal beursstudenten telt.

De heer Mesotten. — Beter laat dan nooit !

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Inderdaad. Dit zal een efficiënter gebruik meebrengen van de bestaande infrastructuur aan homes en restaurants; het hoge rendement zal een belangrijke kostenbesparende factor zijn voor de gemeenschap;

2. Het creëren van regionale sociale sectoren onder overheidsinitiatief, evenwel met pluralistisch beheer. Aldus zal nationaal een uniforme prijzenpolitiek gevoerd kunnen worden voor huisvesting en maaltijden. Concurrentie van de universitaire instellingen onderling zal kunnen worden uitgeschakeld. Misbruiken inzake toespelen van vrij aanzienlijke bedragen aan studentengroeperingen zullen eveneens kunnen worden vernemen.

De sportinfrastructuur hoort niet thuis in de sociale sector. Dit sluit niet uit dat voor de sportbeoefening een analoge optie kan worden genomen zoals voorgesteld voor de regionale sociale sectoren.

Het wetsontwerp dat ter bespreking voorligt, houdt geen engagement in voor de toekomst. Voor zover in nieuwe financiële middelen wordt voorzien met het oog op een nieuw meerjarenplan zullen : nieuwe beleidsopties moeten genomen worden; nieuwe basissen voor de toewijzing van de kredieten moeten worden gezocht; de problematiek van de universitaire financiering — inbegrepen deze van de sleutels voor het parallel wetenschappelijk onderzoek — in zijn geheel, en samen, worden behandeld.

Er werd reeds beslist dat, wanneer in het verleden al de bouwprogramma's geapprecieerd werden in het licht van de te verwachten studentenbevolking voor het academiejaar 1978-1979, voor de toekomst elk jaar de te verwachten studentenbevolking zou worden vastgesteld voor het academiejaar dat begint het vijfde jaar dat volgt op het burgerlijk jaar tijdens herwelk dit aantal wordt vastgesteld. Op 17 juli 1979 heeft het Ministerieel Comité voor Wetenschapsbeleid de te verwachten studentenbevolking voor het academiejaar 1984-1985 bepaald. Deze prognose werd in het verslag opgenomen.

Met het voorliggend wetsontwerp wil de regering een oplossing geven aan een bepaald probleem zonder iets te veranderen aan het bestaande systeem of aan vroegere compromissen. Ten einde verspilling en bijkomende kosten te voorkomen, moeten zo spoedig mogelijk de nodige middelen ter beschikking worden gesteld van de instellingen die ze nodig hebben.

Mijnheer de Voorzitter, als u het mij toestaat, zal ik meteen de twee vragen beantwoorden die door de verslaggever werden gesteld. De heer Seeuws heeft mij gevraagd wat nu gebeurlijk de toekomst zal zijn.

De bouwbehoeften worden hoofdzakelijk bepaald door de prognose van de te verwachten studentenbevolking, de fysische en financiële normen en de fysische inventaris. Het is hierbij nodig dat de prognoses op vaste datum en tijd worden gepubliceerd.

Statistische gegevens dienen de prognose van de te verwachten studentenbevolking voor een vijfjarige periode jaarlijks correct weer te geven volgens de in aanmerking te nemen studenten. Het statistisch apparaat zou dienen geoptimaliseerd te worden en functioneel verbeterd ten einde

over tijdige en onbetwistbare gegevens te beschikken met betrekking tot de globale financiering van de universitaire instellingen.

Primordiaal is verder het opstellen van een nauwkeurige en geactualiseerde inventaris op basis van de huidige normen.

Om de rijksdienst voor de financiering en de controle op de universitaire investeringen voor deze taak bij te staan, heb ik een aanvraag tot bijzonder tijdelijk kader ingediend omvattende zes technische functies en een administratieve hulp.

Wat de desaffectatie van gebouwen betreft, zal eerlang een regeling uitgevaardigd worden dat uitsluitel zal geven betreffende het produkt van de desaffectatie alsmede het correct bijhouden van de fysische inventaris. Ter gelegenheid van de regeling inzake de desaffectatie zullen de procedures betreffende het indienen van de dossiers vereenvoudigd en versoepeld worden.

Buiten hetgeen reeds is gebeurd met het oog op de toekomst, kan moeilijk een juiste voorspelling gebeuren.

Zonder de regering te kunnen binden, mag vooropgesteld worden dat inzake de structuur het huidig nationaal karakter zowel van de financiering als van het normenstelsel behouden blijft. Per gemeenschap kunnen samenwerkingsvormen worden bevorderd welke op basis van overleg een rationelere en prioritaire besteding der investeringskredieten mogelijk zal maken. Bij het afsluiten van de huidige tienjarenperiode voor de investeringen, kan thans uitgemaakt worden of sommige beperkte aanpassingen van de fysische en financiële normen gewenst zijn. Ook kan overwogen worden dat het financieringssysteem zelf in zijn toepassing gewijzigd en verbeterd zou worden door de opneming van gelden te verzekeren van zodra een jaarlijkse verdeling een krediet per instelling waarborgt. De verdeling van de kredieten zou in elk geval maximaal dienen te gebeuren op basis van objectieve normen, aangepast aan de lokale realiteit van de onderscheidene vestigingen.

Het bestaande universitair patrimonium, waarvoor de overheid de afgelopen tien jaar ruime middelen ter beschikking heeft gesteld, mag bij gebrek aan financiële armslag niet teloorgaan, doch moet kunnen worden onderhouden en in stand gehouden. Inzonderheid dient het grote onderhoud verzekerd te worden. Dat lijkt mij het belangrijkste over de nabije toekomst.

De heer Seeuws heeft mij eveneens gevraagd of er intussen onder de instellingen al een akkoord is bereikt.

Op mijn initiatief werd tijdens de vergadering van 24 januari 1980 na moeizame onderhandelingen, een verdelingsakkoord tussen de onderscheidene instellingen gesloten. Hierbij werd zoveel mogelijk rekening gehouden met de reële en onmiddellijke behoeften van de universitaire instellingen alsmede met hun desiderata op grond van de laatste studentenprognose 1984-1985. Het komt echter de Ministerraad toe deze verdeling te bevestigen.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik hoop dat de Senaat zoals de commissie dit wetsontwerp met een grote merderheid zal goedkeuren. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Leemans.

De heer Leemans. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, ik wilde kort het woord voeren in dit debat, maar na de lange inleiding van de minister heb ik eigenlijk niet veel meer te zeggen.

Het ontgaat de vergadering misschien dat wij hier een dossier afsluiten waarover ooit eens een regering is gevallen, namelijk het evenwicht van de financiering voor de verschillende universiteiten dat tien jaar geleden werd geconcipeerd.

Men kan de vraag stellen — het amendement van de heer De Bondt wijst in die richting — of dit laatste jaar nog volgens dezelfde evenwichtsnormen moest worden geformuleerd.

Zoals we daarjuist hebben gehoord heeft de minister inderdaad nog even gewezen op het moeilijke evenwicht dat in de wet van 1970 en de daarop volgende wetten is ingebouwd.

Na rijp beraad en na overleg ook met onder meer de betrokken instellingen zijn wij de mening toegedaan dat we dit dossier best volgens deze evenwichtsprincipes afsluiten.

Ik stel er prijs op toch even twee punten betreffende de toekomst te onderstrepen.

Ten eerste, is er het ganse technische aspect dat de minister heeft toegelicht, met name vooral de desaffectatie en financiële vereffening waarover misschien toch nog zal moeten worden gepraat. Speciaal in de twee oudste Vlaamse universiteiten, Gent en Leuven, rijzen nog heel wat problemen. Het is niet zo eenvoudig te zeggen dat dit gebouw verouderd is en dat een ander gebouw nog kan worden omgebouwd, wat de verbouwing kost enzovoort.

Ik heb de indruk dat heel het systeem van de koninklijke besluiten van 1974 en 1975 al te zeer is afgestemd op nieuwbouw en niet zozeer op het zo dringende probleem van de desaffectatie aan de beide oudste Vlaamse universiteiten.

Ten tweede — dit is het belangrijkste dat ik wilde zeggen — wij moeten opnieuw plannen. Wij moeten opnieuw een buitengewone begroting voor universitaire nieuwbouw, ombouw enzovoort, concipiëren.

Waarschijnlijk ligt het in de bedoeling dat te doen voor vijf jaar en niet voor tien jaar.

Mijnheer de Minister, wij hopen dat wij niet al te laat kennis zullen krijgen van het nieuwe ontwerp 1980-1985, maar wij hopen vooral dat andere evenwichten zullen worden ingebouwd dan die welke wij hebben gekend tijdens de voorbije tien jaar. Ik bedoel hiermee dat men duidelijk rekening moet houden met het feit dat de studentenbevolking in Vlaanderen sneller groeit dan in het Franstalig landsdeel en dat wij op dat gebied onze achterstand hebben ingehaald en nog bezig zijn te groeien.

Er zijn behoeften in Vlaanderen en er zijn behoeften bij de Frans-taligen, die wij volmondig erkennen.

Wanneer wij vandaag akkoord gaan om het oude evenwicht dit tiende jaar af te sluiten, hopen wij in ieder geval de gelegenheid te hebben voor het nieuwe vijfjarenplan duidelijk met u van gedachte te kunnen wisselen. Wij hopen dat men voor de communautaire dimensie van het dossier rekening zal houden met de gewijzigde situatie die vandaag anders is dan tien jaar geleden.

Ik wil niet explicieter zijn en ik hoef ook niet vooruit te lopen op het debat, maar ik denk, Mijnheer de Minister, dat u begrijpt wat ik bedoel. *(Applaus op sommige banken van de meerderheid.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Bondt.

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, indien het juist is dat één van de belangrijke opdrachten van de Senaat de parlementaire controle is, dan is het vandaag toch wel een zwarte dag. Wij hebben immers zojuist de eindregeling van de begrotingen van 1974 besproken en wij worden nu uitgenodigd een wetsontwerp goed te keuren dat betrekking heeft op machtigingen waarop de uitvoerende macht moet steunen om aangelegenheden te behandelen die dateren van 1979. In feite oefenen wij hier de activiteit uit van een regularisatiekamer.

Het ontwerp van wet dat wij thans behandelen, heeft betrekking op de uitvoering van de wet van 16 juli 1970 betreffende de financiering van de universitaire investeringen. Wanneer wij de geschiedenis van de toepassing van deze wet de afgelopen tien jaar nagaan, merken wij tot onze ontsteltenis dat wij in feite heel die tijd aan regularisatie van wetgevende activiteiten hebben gedaan. Gedurende de eerste zeven jaar werd de wet niet toegepast bij gebrek aan een koninklijk besluit betreffende de objectieve normen en van zodra dit koninklijk besluit werd uitgevaardigd heeft de uitvoerende macht retroactief op de Wetgevende Kamers een beroep gedaan om forfaitaire verdelingscriteria in te voeren waardoor bedoeld koninklijk besluit niet langer van kracht was.

Mijnheer de verslaggever, verschillende zaken die ik had willen zeggen, heeft u daarnet zeer duidelijk naar voor gebracht. Derhalve zal ik daar niet op terugkomen. Ik wens u geluk met uw betoog, want wat u gezegd heeft, is voor ieder van ons van belang.

De regering vraagt in feite aan de Senaat het laatste gedeelte van het globaal krediet dat voor trekkingsrechten ter beschikking werd gesteld in het kader van de wet van 16 juli 1970, te affecteren volgens een modulatie die hoofdzakelijk in de artikelen 1 en 2 aanleiding geeft tot vormen van wetgeving, omdat zij afwijken van de strikte toepassing van het koninklijk besluit in uitvoering van artikel 6bis van de wet op de universitaire investeringen.

Dit is toch geen juiste manier van handelen! Hoe kan men van de Kamers een dergelijke autorisatie bij wet bekomen wanneer datgene dat men daarmede wil doen, reeds is uitgevoerd? Zouden de Wetgevende Kamers dan zo traag functioneren dat de uitvoerende macht niet tijdig over de instrumenten kan beschikken die zij nodig heeft om de wet te doen respecteren? Ik geloof het niet, want de regering heeft dit ontwerp slechts begin december neergelegd bij de Senaat. Dit verwijt treft niet alleen deze regering. De ontwerpen betreffende de voorbije periode van drie jaar werden relatief met nog grotere vertraging aan de Senaat toevertrouwd.

Hier rijst toch een probleem. Als wij in 1970 zo een grote inspanning hebben gedaan om een wet te maken — en de woordvoerder van onze fractie heeft erop gewezen dat dit dossier toen zeer delicaat was zodat er zelfs een regering zou over gestruikeld zijn — zou het Parlement toch mogen veronderstellen dat de uitvoerende macht die wet ernstig neemt.

Mijnheer de Minister, uw lange uiteenzetting heeft mij gunstig verrast, hoewel ik ze liever had gehoord in de commissie. Maar wel-

licht had het voor u meer belang ze hier in openbare vergadering uit te spreken. Wij hadden nochtans beter kunnen repliceren wanneer u deze uiteenzetting in de commissie had gehouden, omdat ze technisch was.

De heer Vanderpoorten. — Dat is een zware aantijging.

De heer Mesotten. — Het is een vaststelling.

De heer De Bondt. — De besteding van dit nochtans belangrijke bedrag van 3 miljard zoals u die beschrijft, klopt niet met de koninklijke besluiten die u volgens de artikelen 1 en 2 moet toepassen. U wijkt daarvan af, al geeft u wel de redenen op waarom u daarvan afwijkt. U zou eerst de koninklijke besluiten moeten wijzigen. Wij leven toch in een parlementaire democratie waarin de handelingen van de uitvoerende macht alleen kunnen steunen op de wet of op besluiten in uitvoering van de wet genomen, en waarbij alle andere handelingen van de uitvoerende macht niet in overeenstemming zijn met datgene wat behoort tot de parlementaire democratie.

Ik geef toe dat de aangelegenheden evolutief zijn. Ik sluit mij aan bij de uiteenzetting van voorzitter Leemans waar hij zegde dat hetgeen hij verlangt in feite reeds aan het Parlement in de vorm van een beleidsnota had kunnen worden voorgelegd, zodanig dat u de opvulling van 1979 reeds had kunnen zien in het perspectief van de nieuwe toestand.

Ons beleid in de eerstvolgende jaren inzake de financiering van universitaire investeringen, dit wil zeggen het tot stand brengen van onroerende goederen ten behoeve van de wetenschapsbeoefening op universitair niveau, zal anders moeten worden bekeken dan op het einde van de jaren 60. De wet van 1970 is de vrucht van discussies die werden gevoerd tussen 1965 en 1970. Ze is in feite het kind van 1968, samen met wetgevingen in verband met andere aspecten van het universitair beleid.

Voorzitter, als u het mij toestaat, zou ik nu meteen, om niet dadelijk terug naar het podium te moeten komen, de amendementen willen toelichten die ik heb ingediend op de artikelen 1 en 2.

Eigenlijk herneem ik een amendement dat ik destijds — de minister heeft daarop gealludeerd — in 1977 heb ingediend bij een analoge wetswijziging samen met onze collega Leemans. Het strekt ertoe de regeringen de gelegenheid te geven de wet toe te passen als een nationale wet. Tot nu toe werd het universitair onderwijs als een nationale materie behandeld, ten onrechte en in strijd met het artikel 59bis van de Grondwet dat de onderwijsbevoegdheden aan de Cultuur-raden toevertrouwt en dat alleen de uitzonderingen opsomt die aan de nationale wetgever worden voorbehouden. Deze uitzonderingen hebben te maken met de schoolvrede. Ik heb nooit gehoord dat aangelegenheden betreffende de universiteiten in het verleden aanleiding hebben gegeven tot het invoeren van de schoolvrede of het School-pact. Het is een welbepaald domein van het onderwijsbeleid.

Stel echter dat ik mij vergis en dat de praktijk — want de praktijk is belangrijker dan het inzicht en de theorie — het haalt boven het juiste inzicht in de grondwettelijke teksten en dat het beleid inzake de universiteiten een nationaal beleid zou zijn, dan is de wet van 1970 — dat kan niet worden geloofd — een nationale wet en dan zijn de besluiten van 1970 genomen in uitvoering van de wet van 1970, koninklijke besluiten die op uniforme wijze gelden voor alle instellingen die door deze besluiten zijn bedoeld.

De regering voelt dit aan. Mocht dit niet het geval zijn, zou dit ontwerp niet zijn ingediend. De regering vraagt het Parlement daarvan af te wijken en de fondsen die zullen worden besteed — eigenlijk trekkingsrechten die worden gecreëerd ten gunste enerzijds van de rijksuniversitaire instellingen en anderzijds van de vrije universitaire instellingen — door deze wetsartikelen forfaitair, elk voor de helft, voor te behouden aan de beide gemeenschappen.

Het in toepassing van artikel 6bis genomen koninklijk besluit van 27 december 1974, brengt met zich mee dat deze trekkingsrechten, in globo 1,2 miljard, zowel voor de rijksuniversiteiten als voor de vrije universitaire instellingen, zouden worden besteed op basis van objectieve normen. Bij een dergelijke verdeling staat niet vooraf vast welk deel de instellingen daarvan zullen krijgen. Dit kan alleen blijken uit de toepassing van de objectieve normen.

Ofwel zijn er objectieve normen die gelden voor heel het grondgebied in uitvoering van de nationale wetten, ofwel gaat men *a priori* — zoals hier wordt gesuggereerd — de verdeling van deze middelen forfaitair vaststellen, elk voor de helft. Dan worden echter bedrogen degenen onder ons — en zij zijn relatief talrijk in de Senaat — die de opeenvolgende wetten op universitaire aangelegenheden hebben goedgekeurd omdat zij in de overtuiging waren dat deze bij koninklijk besluit zouden worden toegepast volgens objectieve normen.

Ik neem niet het standpunt in dat omdat ik Nederlandstalig ben noodzakelijkerwijze een groter aandeel naar de Vlaamse universiteiten zou moeten gaan. De verdeling ligt niet vast en dit is precies het typische van de toepasbaarheid van objectieve normen.

De praktijk van de wetgeving in België brengt met zich en de geschiedenis van de wet op de universitaire investeringen sinds 1970 toont aan dat in dit land het hanteren van objectieve normen niet toepasbaar is geweest omdat er in de eerste zeven jaar kruisgewijze pariteit is geweest : enerzijds de pariteit vrije universiteiten en rijksuniversiteiten, anderzijds de pariteit Nederlandstalige en Franstalige instellingen.

Het scenario van dit dubbele kruis is goed bekend. Dat men de zaken bij hun naam noemt, dat men artikel 59bis van de Grondwet op correcte wijze interpreteert en dat men aan de gemeenschappen de ruimte geeft om een eigen wetenschapspolitiek op universitair vlak te ontwikkelen ! Dan zouden vele woorden die hier worden gesproken achterwege kunnen blijven en zou de parlementaire controle wellicht effectiever en vlugger kunnen gebeuren dan nu het geval is.

Mijnheer de Minister, ik beknipt u niet persoonlijk. Daar ben ik de man niet naar. U staat voor een moeilijke opdracht. Nationale Opvoeding is een gigantisch departement; het is geen lachertje daar verantwoordelijk voor te zijn maar zulks neemt niet weg dat ook wij onze verantwoordelijkheid op ons nemen.

U hebt voldoende ruimte om de wet toe te passen, om het koninklijk besluit van 1974 volgens objectieve normen te hanteren wanneer u terugkeert tot de geest van de wet van 1970 en wanneer u mijn amendement op artikelen 1 en 2 aanvaardt. Uit gesprekken met de universitaire instellingen is u voldoende ingelicht over hun desiderata terwijl u als minister ook gebonden is aan de strikte uitvoering van de koninklijke besluiten.

Wij kunnen toch niet aanvaarden dat de club van de rectoren, het onder elkaar eens zijnde, een briefje afgeven aan de ministers die dan de collega's in de Ministerraad daaromtrent vooraf inlichten en het akkoord van de Ministerraad verkrijgen.

Dat is misschien een praktische manier van werken, maar het is niet de methode die wij hier in de Senaat voor de uitvoering van onze taak als de meest aangewezen kunnen beschouwen. Wij moeten controle kunnen uitoefenen op wat de overheid, in dit geval de executie, ter zake doet.

Mijnheer de Minister, bij wijze van aanloop zou u voor uw nieuw plan 1980-1985 daarmede rekening moeten houden in de nationale wetgeving. Het ware mij aangenaam indien u uw positie zou hebben gewijzigd. Ik heb in de commissie getracht u te winnen voor mijn standpunt. Ik ben er daar niet in geslaagd u op overtuigende wijze voor mijn opvattingen te winnen. Ik hoop dat het in deze openbare vergadering wel mogelijk is geweest.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Rouck.

De heer De Rouck. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, geachte collega's, in verband met de amendementen van de heer De Bondt wenst de Volksunie zich te onthouden.

Wij willen ze niet goedkeuren; ten eerste omdat ze ons minimalistisch lijken; ten tweede, omdat de beslissing wordt overgelaten aan de Ministerraad, wat voor ons geen waarborg is voor een rechtvaardige verdeling.

Namens de Volksunie-fractie wens ik volgende verklaring af te leggen over het geheel van het ontwerp van wet :

— Ondanks het herhaald protest van alle Vlaamse rectoren en de hele Vlaamse wetenschappelijke wereld;

— Ondanks de grotere expansie van de Vlaamse universiteiten en hun grotere groeiprognozes;

— Ondanks de schandalige achteruitstelling in het verleden;

— Ondanks het feit dat de Vlaamse gemeenschap meer dan 60 pct. van de Belgische bevolking vertegenwoordigt en een billijke verdeling, dus 60/40 zou moeten zijn, wat neerkomt op 1452 miljoen, tegen 968 miljoen voor de Waalse gemeenschap, worden door dit ontwerp van wet de Vlaamse universiteiten door de 50/50-verdeling tussen de Vlaamse en de Waalse gemeenschap eens te meer en onbegrijpelijkerwijze onrechtvaardig benadeeld.

Daarom zal de Volksunie-fractie dit ontwerp van wet betreffende de financiering van de universitaire investeringen 1979 dan ook niet goedkeuren en klaagt ze deze Vlaamse achteruitstelling met klem aan. *(Applaus op de banken van de Volksunie.)*

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Ramaekers.

De heer Ramaekers, Minister van Nationale Opvoeding. — Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord zal kort zijn.

Ik ga in grote lijnen akkoord met wat de heer Leemans heeft verklaard. Hij heeft verwezen naar wat ik in mijn inleiding heb betoogd.

Het verheugt mij dat de heer De Bondt heeft gezegd dat hij niet tegen mij gekant is. Ik betreur evenwel dat toen hij er zich over beklagde dat het Parlement van inlichtingen desbetreffend is verstoken gebleven, hij er niet heeft op gewezen dat vanaf 1977, dus vanaf het ogenblik dat ik minister ben geworden, de Wetgevende Kamers geregeld een volledig en gedetailleerd overzicht hebben gekregen van de juiste toestand inzake het bouwen door de universiteiten.

Wat de amendementen aangaat, komt het mij voor dat al de inlichtingen, die men kan terugvinden op bladzijden 2 en 3 van het verslag van de heer Seeuws, de heer De Bondt niet hebben kunnen overtuigen.

Zijn amendementen werden in de commissie verworpen met 12 stemmen tegen 2. Ik hoop dat de Senaat de commissie in deze houding zal volgen.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Vraagt niemand meer het woord in de algemene beraadslaging ? Zo neen, dan verklaar ik ze voor gesloten en gaan wij over tot de behandeling van de artikelen van het ontwerp van wet.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article 1er. Dans l'article 15bis de la loi du 22 avril 1958 portant création d'un Fonds des constructions scolaires et parascolaires de l'Etat et portant certaines mesures relatives aux installations immobilières dans les institutions d'enseignement universitaire totalement ou partiellement financées aux frais de l'Etat, les mots « pour chacune des années 1976, 1977 et 1978 » qui figurent à l'alinéa 3 y inséré par l'article 1er de la loi du 28 juillet 1977, sont remplacés par les mots « pour chacune des années 1976, 1977, 1978 et 1979 ».

Artikel 1. In artikel 15bis van de wet van 22 april 1958 tot oprichting van een Fonds voor schoolgebouwen en gebouwen in schoolverband van het Rijk en houdende sommige maatregelen betreffende de onroerende installaties in de inrichtingen voor universitair onderwijs die geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden op kosten van de Staat, worden de woorden « voor elk van de jaren 1976, 1977 en 1978 » vermeld in het derde lid dat werd ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 28 juli 1977, vervangen door de woorden « voor elk van de jaren 1976, 1977, 1978 en 1979 ».

Bij dit artikel stelt de heer De Bondt volgend amendement voor :

Remplacer cet article comme suit :

« Dans l'article 15bis de la loi du 22 avril 1958 portant création d'un Fonds de constructions scolaires et parascolaires de l'Etat et portant certaines mesures relatives aux installations immobilières dans les institutions d'enseignement universitaire totalement ou partiellement financées aux frais de l'Etat, il est inséré, entre le troisième et le quatrième alinéa du texte actuel, un alinéa nouveau, rédigé comme suit :

» Le montant des crédits pour 1979 est fixé à 1 210 millions de francs. Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi répartit ce montant entre les institutions concernées, conformément à leurs besoins en matière de construction et dans le respect des normes fixées en exécution de l'article 10bis de la présente loi. »

Dit artikel te vervangen als volgt :

« In artikel 15bis van de wet van 22 april 1958 tot oprichting van een Fonds voor schoolgebouwen en gebouwen in schoolverband van het Rijk en houdende sommige maatregelen betreffende de onroerende installaties in de inrichtingen voor universitair onderwijs die geheel of gedeeltelijk gefinancierd worden op kosten van de Staat, wordt tussen het huidige derde en vierde lid een nieuw lid ingevoegd, luidende :

» Het bedrag van de kredieten voor 1979 wordt vastgelegd op 1 210 miljoen frank. De Koning verdeelt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, dit bedrag over de betrokken instellingen, overeenkomstig hun bouwbehoeften en rekening houdend met de eerbiediging van de normen vastgelegd in uitvoering van artikel 10bis van deze wet. »

Wordt dat amendement gesteund ? *(Meer dan twee leden staan op.)*

Daar het amendement regelmatig wordt gesteund, maakt het deel uit van de behandeling.

De heer De Bondt. — Ik vraag de naamstemming, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund ? *(Meer dan negen leden staan op.)*

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'amendement de M. De Bondt.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het amendement van de heer De Bondt.

125 membres sont présents.

125 leden zijn aanwezig.

106 votent non.

106 stemmen neen.

1 vote oui.

1 stemt ja.

18 s'abstiennent.

18 onthouden zich.

En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Boey, Bogaerts, Bruart, Busieau, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Cooreman, Coppens, Cugnon, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, De Kerpel, Deleecq, Mmes De Loore-Raeymaekers, De Pauw-Deveen, MM. De Rore, Descamps, De Seranno, Désir, De Smeyter, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egelsemeers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gillet (Roland), Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Kever, Kuylens, Lagae, Lahaye, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lindemans, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Pede, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenaabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

A voté oui :

Heeft ja gestemd :

M. De Bondt.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Capoen, Coen, de Bruyne, Decoster, De Rouck, Gillet (Jean), Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Nutkewitz, Peeters, Perin, Van der Elst, Vandezande, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltiel.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

De heer Van der Elst. — Mijnheer de Voorzitter, onze fractie heeft zich onthouden om de redenen uiteengezet door de heer De Rouck bij de algemene bespreking.

De Voorzitter. — Ik breng artikel 1 in stemming.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 2. Dans l'article 8bis de la loi du 2 août 1960 relative à l'intervention de l'Etat dans le financement des universités libres et de diverses institutions d'enseignement supérieur et de recherche scientifique, les mots « pour la période de 1976 à 1978 inclus » qui figurent à l'antépénultième alinéa y inséré par la loi du 28 juillet 1977, sont remplacés par les mots « pour la période de 1976 à 1979 inclus ».

Art. 2. In artikel 8bis van de wet van 2 augustus 1960 betreffende de tussenkomst van de Staat in de financiering van de vrije universiteiten en van diverse inrichtingen voor hoger onderwijs en voor wetenschappelijk onderzoek, worden de woorden « voor de periode 1976 tot en met 1978 » vermeld in het derde laatste lid dat werd ingevoegd bij de wet van 28 juli 1977, vervangen door de woorden « voor de periode 1976 tot en met 1979 ».

De Voorzitter. — Bij dit artikel stelt de heer De Bondt volgend amendement voor :

Remplacer cet article comme suit :

« Dans l'article 8bis de la loi du 2 août 1960 relative à l'intervention de l'Etat dans le financement des universités libres et de diverses institutions d'enseignement supérieur et de recherche scientifique, il est inséré, entre l'avant-dernier et le dernier alinéa, un alinéa nouveau, libellé comme suit :

« Le montant pour 1979 est fixé à 1 210 millions de francs. Par arrêté délibéré en Conseil des ministres, le Roi répartit ce montant entre les institutions concernées, conformément à leurs besoins en matière de constructions et dans le respect des normes fixées en exécution de l'article 6bis de la présente loi. »

Dit artikel te vervangen als volgt :

« In artikel 8bis van de wet van 2 augustus 1960 betreffende de tussenkomst van de Staat in de financiering van de vrije universiteiten en van diverse inrichtingen voor hoger onderwijs en voor wetenschappelijk onderzoek, wordt tussen het voorlaatste en laatste lid een nieuw lid ingevoegd, luidende :

« Het bedrag voor 1979 wordt vastgesteld op 1 210 miljoen frank. De Koning verdeelt, bij een in Ministerraad overlegd besluit, dit bedrag over de betrokken instellingen, overeenkomstig hun bouwbehoeften en rekening gehouden met de eerbiediging van de normen vastgesteld in uitvoering van artikel 6bis van deze wet. »

De heer De Bondt. — Mijnheer de Voorzitter, daar mijn amendement op artikel 1 werd verworpen, trek ik mijn amendement op artikel 2 in.

De Voorzitter. — Het amendement van de heer De Bondt op artikel 2 is dus ingetrokken.

Ik breng artikel 2 in stemming.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 3. Dans l'article 8ter de la même loi, les mots « de 1973 à 1978 inclus » qui figurent à l'alinéa 3, tel qu'il a été modifié par la loi du 28 juillet 1977, sont remplacés par les mots « de 1973 à 1979 inclus ».

Art. 3. In artikel 8ter van dezelfde wet, worden de woorden, « van 1973 tot en met 1978 » vermeld in het derde lid, zoals het bij de wet van 28 juli 1977 werd gewijzigd, vervangen door de woorden « van 1973 tot en met 1979 ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Dans le pénultième alinéa de l'article 55ter de la loi du 28 avril 1953 sur l'organisation de l'enseignement universitaire par l'Etat, tel qu'il a été complété notamment par la loi du 28 juillet 1977, les mots « Pour la période 1976, 1977 et 1978 » sont remplacés par les mots « Pour la période 1976, 1977, 1978 et 1979 ».

Art. 4. In het voorlaatste lid van artikel 55ter van de wet van 28 april 1953 betreffende de inrichting van het hoger onderwijs in de rijksuniversiteiten, zoals het werd aangevuld onder meer bij de wet van 28 juli 1977, worden de woorden « voor de periode 1976, 1977 en 1978 » vervangen door de woorden « voor de periode 1976, 1977, 1978 en 1979 ».

— Adopté.

Aangenomen.

De Voorzitter. — Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

Nous voterons tout à l'heure sur l'ensemble du projet de loi.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE HET ACHTERLATEN VAN AFVAL IN DE VRIJE NATUUR

Verdaging

PROJET DE LOI RELATIF A L'ABANDON DE DECHETS DANS LA NATURE

Ajournement

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet betreffende het achterlaten van afval in de vrije natuur.

Nous abordons l'examen du projet de loi relatif à l'abandon de déchets dans la nature.

Het woord is aan minister Dhoore.

De heer Dhoore, Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik stel voor dit ontwerp vandaag niet te bespreken. Er rijst met name een probleem in verband met de wijziging aan de organieke gemeentewet.

Er zijn op dit ogenblik besprekingen aan de gang in de commissie voor de Hervorming der Instellingen. Ik had graag gewacht op de conclusies over de behandeling van artikel 29. (*Gelach op de liberale banken.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, het is maanden geleden dat ik nog zulke optimistische klanken heb gehoord van de geachte minister. Wij zijn hem daarvoor dankbaar.

In de commissie voor de Hervorming der Instellingen wordt haast niets anders gedaan dan de bespreking van artikelen verdagen. Het is voldoende een amendement in te dienen opdat tot verdaging van een artikel wordt besloten. Nu wordt hier gevraagd om de behandeling in de commissie van een bepaald artikel af te wachten. Ik vraag het ontwerp nu te bespreken. Het achterlaten van afval in de vrije natuur is een belangrijk probleem. (*Gelach.*)

De Voorzitter. — Ik constateer dat er twee stellingen zijn : de ene om te verdagen en de andere om niet te verdagen. Vermits de voorzitter moet weten welke stelling prevaleert, stel ik voor te stemmen over het voorstel tot verdaging. (*Instemming.*)

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, wij vragen de naamstemming.

De Voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan negen leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd zal ertoe worden overgegaan.

— Il est procédé au vote nominatif sur la proposition d'ajournement.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het voorstel tot verdaging.

132 membres sont présents.

132 leden zijn aanwezig.

98 votent oui.

98 stemmen ja.

34 votent non.

34 stemmen neen.

En conséquence, la proposition d'ajournement est adoptée.

Derhalve is het voorstel tot verdaging aangenomen.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bruart, Busieu, Califice, Canipel, Carpels, Claeys, Cooreman, Coppens, Cugnon, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, De Kerpel, Deleecq, Mmes De Loore-Raeymaekers, De Pauw-Deveene, MM. De Rore, De Seranno, De Smeyter, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemand, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Mainil, Mesotten, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenaabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Vangael, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Cuvelier, de Bruyne, Decoster, Demuyter, De Rouck, Descamps, Désir, Gillet (Jean), Gillet (Roland), Guillaume (Emile), Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lahaye, Maes, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Moureaux, Nutkewitz, Pede, Peeters, Perin, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen, Van Oorteghem et Waltniel.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 87, § 2, DU CODE DES IMPOTS SUR LES REVENUS

Rejet

VOORSTEL VAN WET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 87, § 2, VAN HET WETBOEK VAN DE INKOMSTENBELASTINGEN

Verwerping

De Voorzitter. — Ik stel u voor thans over te gaan met de stemming over het eerste artikel van het voorstel van wet over de inkomstenbelastingen.

De commissie stelt de verwerping voor van dit voorstel van wet.

La commission propose le rejet de cette proposition.

Nous allons donc nous conformer à la procédure d'usage en pareil cas et voter sur l'article premier de cette proposition de loi.

Wij zullen ons houden aan de in dit geval gebruikelijke procedure en alleen stemmen over het eerste artikel van dit voorstel. (*Instemming.*)

Nous passons au vote nominatif.

Wij gaan over tot de naamstemming.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'article premier de la proposition de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het eerste artikel van het voorstel van wet.

131 membres sont présents.

131 leden zijn aanwezig.

96 votent non.

96 stemmen neen.

35 votent oui.

35 stemmen ja.

En conséquence, l'article premier n'est pas adopté.

Derhalve is het eerste artikel niet aangenomen.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bruart, Busieu, Califice, Canipel, Carpels, Claeys, Cooreman, Coppens, Cugnon, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, De Kerpel, Deleecq, Mmes De Loore-Raeymaekers, De Pauw-Deveene, MM. De Rore, De Seranno, De Smeyter, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemand, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Mainil, Mesotten, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Mmes Pétry, Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenaabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Vangael, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Cuvelier, de Bruyne, Decoster, Demuyter, De Rouck, Descamps, Désir, Gillet (Jean), Gillet (Roland), Guillaume (Emile), Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lahaye, Maes, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Moureaux, Nutkewitz, Payfa, Pede, Peeters, Perin, Van den

Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltiel.

De Voorzitter. — Uit de stemming blijkt dat de Senaat de commissie volgt die het verwerpen van het voorstel van wet voorstelt.

Le vote que le Sénat vient d'émettre implique qu'il se rallie aux conclusions de la commission, tendant au rejet de la proposition de loi.

PROJETS DE LOI ACCORDANT LA NATURALISATION

PROJET DE LOI TENDANT A APPORTER UNE SOLUTION PARTIELLE AU PROBLEME DE L'ASSISTANCE JUDICIAIRE ET ORGANISANT LA REMUNERATION DES AVOCATS STAGIAIRES CHARGES DE L'ASSISTANCE JUDICIAIRE

Vote

ONTWERPEN VAN WET TOT VERLENING VAN DE NATURALISATIE

ONTWERP VAN WET HOUDENDE EEN DEELOPLOSSING VAN HET PROBLEEM VAN DE RECHTSHULP EN TER REGELING VAN DE BEZOLDIGING VAN DE ADVOCATEN-STAGIAIRS BELAST MET DE RECHTSBIJSTAND

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

128 membres sont présents.

128 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Les premiers seront soumis à la sanction royale.

De eersten zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Le dernier sera transmis à la Chambre des représentants.

Het laatste zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Bruart, Busieu, Califice, Canipel, Capoen, Carpels, Chabert, Claeys, Coen, Cooreman, Coppens, Cugnon, Cuvelier, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, de Bruyne, De Clercq (Constant), Deconinck, Decoster, De Graeve, De Kerpel, Deleek, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Demuyter, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Rouck, Descamps, De Seranno, Désir, De Smeyter, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Gillet (Jean), Gillet (Roland), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Jorissen, Kenens, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lindemans, Maes, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Pede, Peeters, Perin, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Podnet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mmes Smitt, Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborght, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Vangeel, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Waltiel, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN HET BIJVOEGSEL BIJ HET GERECHTELIJK WETBOEK EN VAN DE WETSBEPALINGEN TOT VASTSTELLING VAN DE PERSONEELSFORMATIE VAN DE VREDEGERECHTEN

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ANNEXE AU CODE JUDICIAIRE ET LES DISPOSITIONS LEGISLATIVES DETERMINANT LE CADRE DU PERSONNEL DES JUSTICES DE PAIX

Vote

De Voorzitter. — Wij stemmen thans over het ontwerp van wet tot wijziging van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek en van de wetsbepalingen tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

128 membres sont présents.

128 leden zijn aanwezig.

100 votent oui.

100 stemmen ja.

28 s'abstiennent.

28 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bruart, Busieu, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Cooreman, Coppens, Cugnon, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, De Kerpel, Deleek, Mmes De Loore-Raeymaekers, De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egelmeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Gillet (Roland), Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lindemans, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Piot, Mme Planckaert-Staessens, M. Poulain, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborght, Vangeel, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Capoen, Coen, Cuvelier, de Bruyne, Decoster, Demuyter, De Rouck, Descamps, Gillet (Jean), Mme Herman-Michielsens, MM. Jorissen, Kenens, Lahaye, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Nutkewitz, Pede, Peeters, Perin, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandezande, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltiel.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

Mevr. Herman-Michielsens. — Mijnheer de Voorzitter, de PVV-PRL-fractie heeft zich onthouden. Wij hebben niet « neen » gestemd omdat wij niet gekant zijn tegen het doel van het ontwerp. Uit de statistieken blijkt inderdaad dat de drie kantons, Etterbeek, Ukkel en Antwerpen VII, de grootste index van werkzaamheden hebben. Wij hebben echter ook niet voorgestemd omdat wij menen dat de nieuwe gebiedsomschrijving van de kantons, die het gevolg is van de fusies en die ter studie ligt sinds midden 1976, zonder verwijl moet worden behandeld en goedgekeurd door het Parlement.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, onze fractie heeft niet voorgestemd omdat wij een globale oplossing hadden verwacht. Zij heeft ook niet tegengestemd omdat wij in dit geval met deze zeer fragmentarische oplossing wel vrede moeten nemen.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE BIJDRAGEN VAN BELGIE TOT HET AZIATISCH ONTWIKKELINGSFONDS EN HET AFRIKAANS ONTWIKKELINGSFONDS

Stemming

PROJET DE LOI RELATIF AUX CONTRIBUTIONS DE LA BELGIQUE AU FONDS ASIATIQUE DE DEVELOPPEMENT ET AU FONDS AFRICAIN DE DEVELOPPEMENT

Vote

De Voorzitter. — Wij stemmen thans over het ontwerp van wet betreffende de bijdragen van België tot het Aziatisch Ontwikkelingsfonds en het Afrikaans Ontwikkelingsfonds.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

128 membres sont présents.

128 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont pris part au vote :

Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Bruart, Busieu, Califice, Canipel, Capoen, Carpels, Claeys, Coen, Cooreman, Coppens, Cuvelier, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, de Bruyne, De Clercq (Constant), Deconinck, Decoster, De Graeve, De Kerpel, Deleek, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Demuyter, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Rouch, Descamps, De Seranno, Désir, De Smeyter, Deworme, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egelmeeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Gillet (Jean), Gillet (Roland), Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mmes Hanquet, Herman-Michielsens, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Jorissen, Kenens, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemand, Lavens, Lecoq, Leemans, Lindemans, Maes, Mainil, Mmes Mathieu-Mohin, Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Pede, Peeters, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweet, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Ooteghem, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Waltniel, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

ONTWERP VAN WET HOUDENDE EINDREGELING VAN DE BEGROTINGEN VAN HET JAAR 1974 VAN DE DIENSTEN VAN ALGEMEEN BESTUUR VAN DE STAAT, VAN DE STAATSBEDRIJVEN EN VAN INSTELLINGEN VAN OPENBAAR NUT

Stemming

PROJET DE LOI CONTENANT LE REGLEMENT DEFINITIF DES BUDGETS DES SERVICES D'ADMINISTRATION GENERALE DE L'ETAT, DES ENTREPRISES D'ETAT ET D'ORGANISMES D'INTERET PUBLIC DE L'ANNEE 1974

Vote

De Voorzitter. — Wij stemmen thans over het ontwerp van wet houdende eindregeling van de begrotingen van het jaar 1974 van de diensten van algemeen bestuur van de Staat, van de staatsbedrijven en van instellingen van openbaar nut.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi. Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

127 membres sont présents.

127 leden zijn aanwezig.

109 votent oui.

109 stemmen ja.

18 votent non.

18 stemmen neen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Bogaerts, Bruart, Busieu, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Cooreman, Coppens, Cugnon, Cuvelier, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Bondt, De Clercq (Constant), Deconinck, De Graeve, De Kerpel, Deleek, Mme De Loore-Raeymaekers, M. Demuyter, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, Descamps, De Seranno, Désir, De Smeyter, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egelmeeers, Féaux, Féris, Flagothier, Geens, Gerits, Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemand, Lecoq, Leemans, Lindemans, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Pede, Perin, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Mme Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, M. Sondag, Mme Staels-Dompas, MM. Storme, Sweet, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Vanderpoorten, Vandersmissen, Vangeel, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, van Waterschoot, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Capoen, Coen, de Bruyne, Decoster, De Rouck, Gillet (Jean), Gillet (Roland), Jorissen, Kenens, Maes, Moureaux, Nutkewitz, Peeters, Van den Broeck, Van der Elst, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

ONTWERP VAN WET BETREFFENDE DE FINANCIERING VAN DE UNIVERSITAIRE INVESTERINGEN IN 1979

Stemming

PROJET DE LOI CONCERNANT LE FINANCEMENT DES INVESTISSEMENTS UNIVERSITAIRES EN 1979

Vote

De Voorzitter. — Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet betreffende de financiering van de universitaire investeringen.

Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi concernant le financement des investissements universitaires.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

126 membres sont présents.

126 leden zijn aanwezig.

98 votent oui.

98 stemmen ja.

11 votent non.

11 stemmen neen.

17 s'abstiennent.

17 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. André, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bruart, Busieu, Califice, Canipel, Carpels, Chabert, Claeys, Coppens, Cugnon, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq (Constant), Deconinck, De

Graeve, De Kerpel, Deleek, Mmes De Loore-Raeymaekers, De Pauw-Deveene, MM. De Rore, De Seranno, Désir, Deworme, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, Egemeers, Féaux, Férier, Flagothier, Geens, Gerits, Gillet (Roland), Goossens, Gramme, Guillaume (Emile), Guillaume (François), Hanin, Mme Hantquet, MM. Hismans, Hostekint, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lagae, Lallemant, Lecoq, Leemans, Lindemans, Mainil, Mme Mathieu-Mohin, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Pouillet, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Storme, Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenaabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Vangeel, Vangronsveld, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, Verbist, Vergeylen, Verleysen, Windels, Wyninckx et Vandekerckhove (Robert).

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

MM. Capoen, De Bondt, de Bruyne, De Rouck, Jorissen, Maes, Peeters, Van der Elst, Vandezande, Van Elsen et Van Ooteghem.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

Mme Bernaerts-Viroux, MM. Boey, Coen, Cuvelier, Decoster, Demuyter, Descamps, Gillet (Jean), Mme Herman-Michielsens, M. Kenens, Mme Mayence-Goossens, MM. Nutkewitz, Pede, Perin, Van den Broeck, Vanderpoorten et Vandersmissen.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

De heer Vanderpoorten. — Mijn fractie heeft zich onthouden omdat dit ontwerp — betreffende het jaar 1979 — veel te laat wordt besproken. De regering moet haastiger zijn om ontwerpen bij het Parlement in te dienen.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Dames en Heren, de commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt u voor toekomstige week de volgende agenda voor :

Donderdag 21 februari, om 14 uur :

Inoverwegingneming van voorstellen van wet.

Ontwerp van wet tot oprichting van een Instituut voor veterinaire keuring.

Ontwerp van wet tot afwijking op artikel 6 van de wetten op het toekennen van de academische graden en het programma van de universitaire examens, gecoördineerd bij besluit van de Regent van 31 december 1949.

Stemmingen over de afgehandelde ontwerpen van wet.

Mondelinge vragen.

Interpellaties :

a) Van de heer Bertrand tot de Vice-Eerste minister en minister van Landsverdediging en tot de minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen en minister van Wetenschapsbeleid over « de rol op 5 januari 1980 door de rijkswacht gespeeld te Voeren waar zij een verboden manifestatie in een besloten vergadering heeft veranderd, en de straffen opgelegd voor zulk een wetsomzeiling door degenen die de wet moeten toepassen »;

b) Van de heer Wyninckx tot de Eerste minister, de Vice-Eerste minister en minister van Landsverdediging en tot de minister van Buitenlandse Zaken over « de maatregelen welke de regering heeft genomen of overweegt te nemen om bij te dragen tot de internationale ontspanning en tot het behoud van de vrede in de wereld »;

Eventueel : c) Van Mevr. Mayence-Goossens tot de minister van Justitie over « de toepassing van de wet van 8 april 1965 betreffende de bescherming van de jeugd »;

d) Van de heer De Rouck tot de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de verhoging van de posttarieven en de gevolgen hiervan voor de uitgevers van tijdschriften en van gedrukte publikaties »;

e) Van de heer Sondag tot de minister van Landbouw en Middenstand over « de onbillijke voorstellen van de Europese Commissie betreffende de landbouwsubsidies voor de oogst 1980-1981 en de radicale verbeteringen die erin moeten worden aangebracht »;

f) Van de heer de Bruyne tot de minister van Ontwikkelingssamenwerking over « de onbevredigende afloop van de derde Unido-conferentie te New-Delhi »;

g) Van de heer Van den Eynden tot de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken, over het niet-toepassen van het vernieuwd economisch beleid bij bestellingen geplaatst door de RTT en beslist in het MCEC.

La commission du Travail parlementaire propose l'ordre des travaux suivant pour la semaine prochaine :

Jeudi, 21 février 1980, à 14 heures :

Prise en considération de propositions de loi.

Projet de loi portant création d'un Institut d'expertise vétérinaire.

Projet de loi dérogeant à l'article 6 des lois sur la collation des grades académiques et le programme des examens universitaires coordonnés par l'arrêté du Régent du 31 décembre 1949.

Votes sur les projets de loi dont la discussion est terminée.

Questions orales.

Interpellations :

a) De M. Bertrand au Vice-Premier ministre et ministre de la Défense nationale et au ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles et ministre de la Politique scientifique sur « le rôle de la gendarmerie à Fouron, le 5 janvier 1980, qui a converti en réunion privée une manifestation interdite, et les sanctions intervenues pour ce détournement de la loi par ceux qui doivent l'appliquer »;

b) De M. Wyninckx au Premier ministre, au Vice-Premier ministre et ministre de la Défense nationale et au ministre des Affaires étrangères sur « les mesures que le gouvernement a prises ou compte prendre en vue de contribuer à la détente internationale et au maintien de la paix dans le monde »;

Eventuellement : c) De Mme Mayence-Goossens au ministre de la Justice sur « l'application de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse »;

d) De M. De Rouck au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones sur « l'augmentation des tarifs postaux et ses conséquences pour les éditeurs de revues et de publications périodiques imprimées »;

e) De M. Sondag au ministre de l'Agriculture et des Classes moyennes sur « l'innuité des propositions de prix agricoles présentées par la Commission européenne pour la campagne 1980-1981 et les corrections radicales à y apporter »;

f) De M. de Bruyne au ministre de la Coopération au développement sur « le déroulement plutôt décevant de la troisième conférence de l'Onudi à New Delhi »;

g) De M. Van den Eynden au Vice-Premier ministre et ministre des Affaires économiques sur « la non-application de la nouvelle politique économique à l'occasion de commandes passées par la RTT et décidées par le CMCEC ».

Het woord is aan de heer Vanderpoorten.

De heer Vanderpoorten. — Mijnheer de Voorzitter, ik stel vast dat wij de volgende donderdag eens te meer zullen spreken over twee ontwerpen van wet, een aantal mondelinge vragen en een aantal interpellaties. Staat u mij toe u te vragen wanneer wij nog eens een begroting in de Senaat zullen bespreken.

De Voorzitter. — Ik kan u onmiddellijk antwoorden dat de begrotingen de week nadien op de agenda zullen staan. Een aantal begrotingen zijn gereed. Bepaalde commissies hebben zeer uitvoerig gewerkt aan die begrotingen.

Verder wil ik nog zeggen dat op de agenda van de volgende donderdag twee ontwerpen staan en dat de bespreking van het ontwerp inzake de veterinaire keuring heel wat tijd in beslag zou kunnen nemen. Voorzichtigheidshalve heb ik daarvoor dus in een ruime tijd voorzien.

Is de Senaat het eens met deze agenda? (Instemming.)

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER WYNINCKX AAN DE MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE OVER DE STORINGEN VEROOorzaakt DOOR DE AMATEURSUITZENDINGEN IN DE CITIZEN BAND

QUESTION ORALE DE M. WYNINCKX AU MINISTRE DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES SUR LES PERTURBATIONS CAUSEES PAR LES EMISSIONS D'AMATEURS DANS LA BANDE APPELEE CITIZEN BAND

De Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Wyninckx aan de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over de storingen veroorzaakt door de amateursuitzendingen in de *Citizen Band*.

Het woord is aan de heer Wyninckx.

De heer Wyninckx. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, Dames en Heren, de wet van 30 juli 1979 en het koninklijk besluit en het ministerieel besluit van 15 oktober 1979 reglementeren onder meer het gebruik van de 27 MHz-band, ook *Citizen Band* genoemd, volgens de aanbeveling TR 19 van de Europese Conferentie van PTT-bedrijven. Er wordt een lange overgangperiode voorzien, en wel tot 1 januari 1983, tijdens welke alle toestellen zijn toegelaten. Aldus zouden toestellen gebruikt worden met een veel te groot vermogen, en eveneens toestellen die buiten de opgelegde band kunnen werken.

Hierdoor ontstaat het risico dat drie vierde van alle elektronische apparatuur wordt gestoord, zoals TV-toestellen, AM en FM radiozenders, platendraaiers, cassette-recorders, audio-installaties, privé- en openbare radioverbindingen. Om allicht prijzenswaardige motieven gaan sommige CB-ers zelfs zo ver zich in de plaats te stellen van goed functionerende openbare nooddiensten en zelfs van rijkswacht en politiediensten. Zo wordt in een recente BRT-TV-uitzending het gebruik van de *Citizen Band* zelfs in deze zin gerechtvaardigd.

Een ander merkwaardig gebeuren was de uitzending van een z.g. vossenjacht in het Zoniënwoud, waarbij een soort rally met radiozenders werd georganiseerd, wat een bron was van etherpollutie, energieverspilling en gevaar voor het wegverkeer.

Op dezelfde wijze wordt vastgesteld dat de reglementering wordt overtreden, en dat soms kinderen de CB aanwenden als speeltuigen met vriendjes uit hun buurt.

Zowel de antenne- als de kabel-TV-kijkers ondervinden veel hinder van de CB-storingen. Inter-Regies heeft in gans België vastgesteld dat de kabel-TV-maatschappijen in alle steden en gemeenten tientallen storingsmeldingen krijgen vanwege abonnees, die blijken veroorzaakt te zijn door CB-ers. De Nationale Dienst voor Controle van het Spectrum is overbelast door duizenden soortgelijke klachten. Het wordt klaarblijkelijk noodzakelijk, zoals in het buitenland, beperkingen op te leggen op de verkoop en de conformiteit van de toestellen te definiëren. Zo worden in Nederland enkel FM-modulatietoestellen toegelaten.

Welke maatregelen, Mijnheer de Minister, kunnen worden opgelegd opdat de gerechtvaardigde vrijheid voor CB-activiteiten niet tot hinder gaat worden voor de miljoenen Belgen die niet aan deze activiteiten wensen deel te nemen?

M. le Président. — La parole est à M. Hoyaux, ministre.

M. Hoyaux, Ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, chers collègues, je réponds à M. Wyninckx à la place de mon collègue, M. Baudson.

Il est exact que depuis la libéralisation de la *Citizen Band*, une recrudescence des plaintes en matière de perturbations radioélectriques est constatée, non seulement dans les appareils récepteurs de télévision, mais aussi dans d'autres installations électriques ou radioélectriques privées.

Il est bien évident que la cause principale de cette situation est l'utilisation abusive d'appareils CB développant des puissances excessives.

Certes, la période transitoire prévue par l'arrêté royal du 15 octobre 1979 et permettant de faire usage, jusqu'au 1er janvier 1983, d'appareils achetés avant le 1er novembre 1979 peut être considérée comme favorisant ces abus, mais elle ne les justifie en aucune façon. Cette période de transition ne couvre, en effet, la détention de ces appareils qu'en tant qu'équipements n'ayant pas été agréés par la Régie des Télégraphes et des Téléphones. Elle n'implique pas pour autant que les conditions fixées pour leur mise en œuvre puissent être outrepassées.

Aussi, puis-je assurer à l'honorable membre que si les cibistes respectaient scrupuleusement la puissance maximum de 0,500 W permise et se limitaient à émettre exclusivement dans les 22 canaux de fréquences qui leur sont attribués, les inconvénients de leur activité dans l'éther seraient beaucoup moins préjudiciables pour leurs concitoyens ne s'adonnant pas au même passe-temps.

Je me propose d'entreprendre prochainement, par la voie de la presse et de la radio, une campagne de sensibilisation des intéressés au sujet

de ces inconvénients et de les informer des limites précises dans lesquelles ils sont autorisés à procéder à leurs émissions.

Si cette tentative de persuasion n'apporte pas des résultats sensibles, je prendrai des mesures plus radicales afin de sauvegarder le droit aux loisirs de chacun.

Les services compétents de la Régie des Télégraphes et des Téléphones mettront par ailleurs tout en œuvre pour assainir rapidement le marché des appareils émetteurs-récepteurs par un contrôle sévère sur la vente d'appareils non agréés comme satisfaisant aux normes de qualité requises.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER PEETERS AAN DE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN OVER «DE VEILIGE OPENSTELLING VAN DE OMLEIDINGSWEG (RIJKSWEG 60) OVER HET GRONDGEBIED VAN DE GEMEENTE HAMME»

QUESTION ORALE DE M. PEETERS AU MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS SUR «LA MISE EN SERVICE DANS DES CONDITIONS DE SECURITE DE LA DEVIATION (ROUTE NATIONALE 60) SUR LE TERRITOIRE DE LA COMMUNE DE HAMME»

De Voorzitter. — Wij gaan nu over tot de mondelinge vraag van de heer Peeters aan de minister van Openbare Werken.

Het woord is aan de heer Peeters.

De heer Peeters. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, het traject van rijksweg 60, zoals dat als een wig Hamme in twee splijt, kruist op zijn verloop vijf belangrijke longitudinale verkeersaders doorheen de gemeente.

Een zo spoedig mogelijke openstelling van rijksweg 60 ter ontlasting van het drukke verkeer doorheen het nauwe Hamse centrum is zonder twijfel een dringende noodzaak. Deze openstelling, zonder de nodige beveiliging, zou echter zonder meer misdadig zijn.

Daarom, Mijnheer de Minister, volgende dringende vragen :

1. Behoort de openstelling, zonder beveiliging met verkeerslichten, zoals aanvankelijk voor 15 december 1979 was voorzien, nog steeds tot de mogelijkheden?

2. Is het juist dat van de vijf, nagenoeg even belangrijke kruispunten, er slechts drie met verkeerslichten zouden worden beveiligd?

3. Is er rekening gehouden met het voorstel van de desbetreffende werkgroep, de zeer enge verkeersstrook, die beiderzijds van rijksweg 60 als fietspad wordt voorzien, te beveiligen met vangrails?

4. Is er een onmiddellijke oplossing voor de openstelling van rijksweg 60 naar het centrum van Hamme, hetzij via de Biezestraat, hetzij via de oude Mira-Durmebrug en dat zowel voor het openbaar vervoer, de fietsers als voor de voetgangers? Zo ja, dewelke?

5. Welke zijn de opties die de heer minister neemt betreffende de toekomstige bestemming van de oude Mira-Durmebrug er rekening mee houdend dat op de nieuwe Durmebrug geen strook voorzien is voor de voetgangers?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Mathot.

De heer Mathot, Minister van Openbare Werken. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, omtrent de openstelling van de rijksweg 60 te Hamme kan ik het geachte lid het volgende mededelen :

1. De openstelling van de omlegging van Hamme zonder beveiliging met verkeerslichten wordt niet overwogen.

2. Er wordt daarom voorzien driekleurige verkeerslichten te plaatsen op de kruispunten van de omlegging met de Neerstraat, Veldstraat en de Biezestraat. Op de zuidelijke aansluiting met de oude rijksweg 60 zal een inwendig verlichte afbakening worden aangebracht.

3. Langs beide zijden van de rijbaan is een gemarkeerd fietspad voorzien. Het is niet mogelijk een dergelijk fietspad met vangrails te beveiligen.

4. De Biezestraat is thans nog een gemeenteweg. De procedure tot overname door het Rijk is aan de gang.

Na de afhandeling hiervan kan de Biezestraat gemoderniseerd worden.

5. Op de brug in de omleiding is een voetpad voorzien.

In de definitieve toestand zou de Mira-brug normaal moeten verdwijnen. Ze zal voorlopig behouden worden voor het busvervoer en het plaatselijk verkeer. Mijn diensten hebben echter opdracht gekregen te onderzoeken of de bestaande Mira-brug niet kan behouden worden als mobiele brug zoals nu.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER DE ROUCK AAN DE MINISTER VAN POSTERIJEN, TELEGRAFIE EN TELEFONIE OVER « DE AANWIJZING VAN EEN GESCHORST AMBTENAAR TOT GENEESHEER-DIRECTEUR BIJ DE REGIE DER POSTERIJEN »

QUESTION ORALE AU MINISTRE DES POSTES, TELEGRAPHES ET TELEPHONES SUR « L'AFFECTATION D'UN FONCTIONNAIRE SUSPENDU A L'EMPLOI DE MEDECIN-DIRECTEUR A LA REGIE DES POSTES »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Rouck aan de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie. Het woord is aan de heer De Rouck.

De heer De Rouck. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, in *Het Laatste Nieuws* van 31 januari 1980 wordt, op pagina 1, geblokletterd : « Geschorste postman wordt plots dokter. »

Volgens de krant zou uw voorganger, minister Urbain, de gewezen voorzitter van de Sociale Dienst Posterijen, de heer Piraux, die in zijn hoedanigheid van ambtenaar geschorst is, tijdelijk aangeduid hebben voor de betrekking van « geneesheer-directeur » bij de Regie der Posterijen.

De krant drukt inderdaad een fotocopie af van een officiële nota aan de administrateur-generaal van de Posterijen waarin letterlijk te lezen staat : « M. le ministre a décidé d'affecter provisoirement M. Piraux à l'emploi de médecin-directeur. »

Ik wil hier een zeer duidelijke verklaring, Mijnheer de Minister, over wat uw voorganger Urbain in deze zaak precies beslist heeft en op welke datum zulks gebeurde. Het moet recent zijn vermits de berichtgeving er gewag van maakt dat het tijdens de artsenstaking is gebeurd.

Hoe legt u trouwens uit, Mijnheer de Minister, dat een ambtenaar een affectatie kan krijgen terwijl hij geschorst is, en hoe legt u uit dat deze ambtenaar geneesheer wordt zonder dat hij een diploma heeft? In het *Nieuwsblad* staat ook te lezen : « Inmiddels rijst wel de vraag of de Orde van geneesheren geen bedenkingen heeft bij de bevordering van een postman op een geneesherenfunctie zonder dat betrokkene ingeschreven is op de rol van de Orde. »

M. le Président. — La parole est à M. Hoyaux, ministre.

M. Hoyaux, Ministre de l'Education nationale. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, je veux tout d'abord, au nom de mon collègue, M. Baudson, ministre des PTT, remercier M. De Rouck d'avoir posé cette question parce qu'il lui donne ainsi l'occasion de fournir les précisions indispensables au sujet de cette affaire.

La presse a publié des articles affirmant que M. Piraux, ex-président du Service social des Postes, aurait été nommé en qualité de médecin-directeur à la Régie des Postes.

Il ne s'agit en aucun cas, et j'insiste sur ce point, d'une nomination.

Afin qu'il n'y ait aucune confusion, M. Baudson rappelle que M. Piraux était fonctionnaire du rang de directeur à la Régie des Postes et était détaché dans une organisation syndicale. Il n'était donc pas affecté à un emploi du cadre.

Lorsque M. Piraux a été exclu par son organisation syndicale, il est automatiquement redevenu fonctionnaire. Le ministre des PTT devait donc à ce moment, prendre deux mesures : d'une part, une mesure conservatoire visant à suspendre l'intéressé, dans l'intérêt du service, avec suppression des droits à l'avancement et réduction de son traitement à 50 p.c. et, d'autre part, lui donner une affectation dans le cadre. C'est ainsi que M. Piraux a été affecté à l'emploi vacant de médecin-directeur. C'est un emploi de rang 13, de niveau égal à celui que possède l'ex-président du Service social des Postes.

L'affectation à cet emploi avait été proposée par l'administrateur général des Postes. Elle était indispensable afin de ne pas perturber le fonctionnement de l'administration.

Lorsqu'un jugement définitif aura été rendu, le ministre sera évidemment amené à prendre une mesure disciplinaire définitive à l'égard de l'intéressé, mais celle-ci ne pourra intervenir qu'après le jugement.

Le ministre regrette, comme vous, la lenteur de la procédure judiciaire en cette matière.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER C. DE CLERCQ AAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID EN LEEFMILIEU OVER « DE VERHOOGING VAN HET BESTAANSMINIMUM »

QUESTION ORALE DE M. C. DE CLERCQ AU MINISTRE DE LA SANTE PUBLIQUE ET DE L'ENVIRONNEMENT SUR « LA MAJORATION DU MINIMUM DE MOYENS D'EXISTENCE »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Constant De Clercq aan de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

Het woord is aan de heer De Clercq.

De heer C. De Clercq. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, in de regeringsmededeling van 24 november 1979 verklaarde de Eerste minister :

« In de actie van de regering staan solidariteit en redelijke soberheid centraal. Dat betekent concreet dat de regering alles op alles zet om te voorkomen dat de vertraging van de economische groei gepaard zou gaan met sociale achteruitgang. Daarom wil zij in eerste instantie het lot van de minst bedeelden verbeteren. Daarom zullen de bestaansminima met nagenoeg 13 000 frank per jaar worden opgetrokken voor de gezinnen, en met meer dan 9 000 frank per jaar voor de alleenstaanden. »

Deze verhoging zou ingaan per 1 januari 1980, mede met deze van de tegemoetkoming voor hulp van derden, en de kleine pensioenen.

Samen met de gerechtigden inzake bestaansminimum stellen wij vast dat tot heden toe het passend koninklijk besluit nog niet is verschenen in het *Belgisch Staatsblad*.

Mogen wij aandringen op onmiddellijke uitvoering van de hoger vermelde regeringsbeslissing, die als « inhaalbedrag » het bestaansminimum moet optrekken tot een socio-vitaal minimum?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Chabert die antwoordt namens de minister van Volksgezondheid en Leefmilieu.

De heer Chabert, Minister van Verkeerswezen. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, de regering heeft inderdaad het inzicht de bedragen inzake bestaansminima op te trekken in de zin zoals door de Eerste minister werd medegedeeld op 24 november jl. Bij die gelegenheid zullen eveneens de bedragen voor het gewaarborgd inkomen voor bejaarden en de tegemoetkomingen voor minder-validen worden verhoogd.

De in het vooruitzicht gestelde maatregelen zijn gekoppeld aan de invoering van de nieuwe verbeterde minima voor werknemerspensioenen met volledige loopbaan. De invoering van deze nieuwe minima maakt het voorwerp uit van een wettelijke beschikking die werd opgenomen in het wetsontwerp betreffende de budgettaire voorstellen 1979-1980, momenteel bij het Parlement aanhangig.

De financiële middelen nodig voor de dekking van deze verhoging, geraamd op 2,3 miljard, maken eveneens het voorwerp uit van een aantal wettelijke bepalingen vervat in voormeld wetsontwerp.

Ik kan het geachte lid de stellige verzekering geven dat aansluitend op de programmawet de nodige uitvoeringsmaatregelen zullen worden genomen, onder meer betreffende de verhoging van de bestaansminima.

QUESTION ORALE DE M. BUSIEAU AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR « LES MILICES PRIVEES »

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BUSIEAU AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER « DE PRIVE-MILITIES »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Busieau au ministre de la Justice.

La parole est à M. Busieau.

M. Busieau. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, j'ai été mandaté par la commission de l'Intérieur, se prononçant à l'unanimité moins une abstention, pour vous poser la question suivante :

Le 20 octobre dernier, à la suite d'un débat qui avait trait aux milices privées et qui résultait d'une interpellation de M. le sénateur Perin, le Sénat a voté à l'unanimité moins trois abstentions la motion suivante :

« Le Sénat,

» Après avoir entendu l'interpellation sur l'application des lois sur les milices privées et la réponse du ministre de la Justice,

» Demande au gouvernement de lui fournir, dans les meilleurs délais, un rapport sur les problèmes posés par le fonctionnement des divers services de police et des parquets et par la responsabilité de ceux-ci devant les ministres respectivement compétents tant pour leur donner des instructions que pour leur faire respecter les règles de déontologie propres à leur mission,

» Charge les commissions compétentes ou une commission spéciale de l'examen de ce rapport,

» Et passe à l'ordre du jour. »

Jusqu'à présent, ce rapport n'a pas été communiqué, à ma connaissance, aux commissions compétentes pas plus qu'à une éventuelle commission spéciale qui n'a d'ailleurs jamais été constituée.

Pourriez-vous me dire si ce rapport est élaboré ou en voie d'élaboration et à quel moment vous pensez pouvoir le communiquer aux commissions compétentes ?

M. le Président. — La parole est à M. le ministre Chabert, qui a accepté de répondre en lieu et place du ministre de la Justice.

M. Chabert, Ministre des Communications. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, permettez-moi de vous donner lecture de la réponse préparée par mon collègue, le ministre de la Justice.

Les différents problèmes énumérés dans la motion votée par le Sénat le 30 octobre 1979 à la suite de l'interpellation de M. Perin, rencontrent également les préoccupations du gouvernement.

En effet, celui-ci avait annoncé dans sa déclaration du 5 avril 1979 l'installation d'une commission ministérielle des problèmes de police destinée « à établir une conception d'ensemble de l'appareil policier du pays ».

Cette commission a été créée par décision du Conseil des ministres du 4 mai 1979 et s'est réunie à plusieurs reprises depuis le 21 mai 1979.

Ses travaux, qui ont par ailleurs été retardés par les événements politiques récents, ne sont pas encore terminés.

En ce qui me concerne — c'est le ministre de la Justice qui parle — j'insisterai auprès de la commission ministérielle des problèmes de police sur la nécessité de remettre son rapport dès que possible au gouvernement.

Le cas échéant, j'y joindrai un second rapport relatif aux aspects de la motion qui sont spécifiques au département de la Justice.

M. Vanderpoorten. — Cette réponse vous comble certainement de bonheur, Monsieur Busieu !

M. Busieu. — Je n'appelle pas ça une véritable réponse !

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER JORISSEN AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE BEZETTING VAN AFGHANISTAN DOOR DE SOVJETUNIE »

QUESTION ORALE DE M. JORISSEN AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « L'OCCUPATION PAR L'UNION SOVIETIQUE DE L'AFGHANISTAN »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Jorissen tot de minister van Buitenlandse Zaken.

Het woord is aan de heer Jorissen.

De heer Jorissen. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, de bezetting van Afghanistan door de Sovjetunie heeft eindelijk de ogen van velen doen opengaan.

Een reeks landen zoals de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, China, Australië en Nieuw-Zeeland hebben opgeroepen tot de boycot van de Olympische Spelen en willen zelf het voorbeeld geven. Men kan inderdaad moeilijk vredesspelen organiseren in een land dat de vrede met voeten treedt door kleinere landen onder de voet te lopen en bezet te houden.

Door het Olympisch Comité werden trouwens vroeger landen uitgesloten van de Olympische Spelen, om gelijkaardige, zij het minder erge redenen. Zo Zuid-Afrika.

Anderzijds deelde Nederland zijn besluit mee het cultureel akkoord met de Sovjetunie op te schorten. Ook hier kunnen zowel Nederland als België op precedenten steunen.

Het is opvallend dat enkele Westeuropese landen, zoals België, minder scherp zijn in hun reacties dan het Verenigd Koninkrijk en dan Nederland en dat het finlandiseringsproces er sterk veld schijnt te hebben gewonnen.

Wacht men nog op de bezetting van een ander land om de verplaatsing van de Olympische Spelen te eisen of om ons cultureel akkoord te schorsen ?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Chabert, die antwoordt namens de minister van Buitenlandse Zaken.

De heer Chabert, Minister van Verkeerswezen. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, België heeft reeds, zowel unilateraal als in overeenstemming met zijn EEG-partners, de Sovjetinterventie in Afghanistan veroordeeld en ook bepaalde tegenmaatregelen aangekondigd.

Een schorsing van het met de Sovjetunie bestaande cultureel akkoord komt hierin niet voor, wel een opschorting van de samenkomsten der gemengde commissie ter uitvoering van dit akkoord.

Inzake de boycot van de Olympische Spelen te Moskou heeft de regering tot op heden nog geen beslissing genomen. Zij is van mening dat over deze ingewikkelde materie, waarin zowel Staten als privé-organismen bevoegdheid bezitten, liefst een zo uniform mogelijk standpunt door de Negen zou moeten worden ingenomen.

In dit verband worden de nodige beraadslagingen gehouden, waaraan België actief deelneemt.

QUESTION ORALE DE MME MATHIEU-MOHIN AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES ET MINISTRE DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE SUR « L'ENVOI DE FORMULAIRES D'ATTESTATIONS SCOLAIRES EN NEERLANDAIS, ADRESSEES A DES ETABLISSEMENTS SCOLAIRES UNILINGUES FRANÇAIS, PAR LA COMMUNE DE VILVORDE »

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. MATHIEU-MOHIN AAN DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN EN MINISTER VAN WETENSCHAPS-BELEID OVER « DE TOEZENDING VAN FORMULIEREN VAN SCHOOLATTESTEN IN HET NEDERLANDS AAN EENTALIG FRANSE ONDERWIJSINRICHTINGEN DOOR DE GEMEENTE VILVORDE »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Mathieu au ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles et ministre de la Politique scientifique.

La parole est à Mme Mathieu.

Mme Mathieu-Mohin. — Monsieur le Ministre, ma question qui s'adresse au ministre de l'Intérieur, des Réformes institutionnelles et de la Politique scientifique, concerne l'envoi de formulaires d'attestations scolaires en néerlandais, à des établissements scolaires unilingues français par la commune de Vilvorde.

La commune de Vilvorde refuse de prendre acte des listes d'enfants francophones domiciliés à Vilvorde et élèves d'établissements unilingues francophones, même si elles sont rédigées en néerlandais.

Ces listes sont transmises à l'inspecteur cantonal de Vilvorde, en temps utile, via l'inspecteur cantonal des établissements bruxellois et via les ministères de l'Education nationale, secteurs français et néerlandais.

L'échevin de l'Instruction publique de Vilvorde adresse néanmoins aux parents de ces élèves, une missive en néerlandais avec mission d'obtenir que le chef de l'établissement fréquenté par leur enfant, établissement unilingue français, remplisse un certificat de fréquentation scolaire en néerlandais, ce qui est contraire à la loi.

J'ai reproché au collège de Vilvorde de se substituer ainsi aux instances responsables qui ont déjà effectué le travail une première fois, de mettre en doute son propre département d'Education nationale, d'obliger les parents à servir de boîte aux lettres en les chargeant de faire remplir un document en néerlandais par un chef d'établissement francophone qui ne peut pas le faire légalement.

Nonobstant ces arguments, le collège envoie des rappels à ces parents avec menaces de répression.

Je n'ignore pas que l'inspecteur cantonal du domicile peut introduire des demandes de vérification auprès de l'administration communale mais étant donné la situation linguistique des parents et des établissements unilingues français de Bruxelles, il me semble que les procédés utilisés sont inacceptables.

L'honorable Ministre voudrait-il bien intervenir auprès du collège de Vilvorde pour que de tels agissements ne se renouvellent plus et que les parents ne soient plus inquiétés dorénavant par des questions qui ne les concernent pas ?

M. le Président. — La parole est à M. Gramme, ministre.

M. Gramme, Ministre de l'Intérieur et des Réformes institutionnelles et Ministre de la Politique scientifique. — Monsieur le Président, chers collègues, il n'est pas aisé, à la lecture de l'aide-mémoire rédigé par l'honorable membre du Sénat, de se faire une idée un tant soit peu précise de l'objet de la question.

Si l'on en croit l'intitulé, Mme Mathieu semble incriminer le fait que l'administration communale de Vilvorde adresse des formulaires rédigés en néerlandais à des établissements scolaires « unilingues francophones ». A charge j'imagine pour ces établissements de les compléter et de les retourner à l'expéditeur.

Indiscutablement, c'est exclusivement l'application de la législation sur l'emploi des langues en matière administrative et non celle qui concerne le régime linguistique de l'enseignement qui est ici en cause. C'est sans doute le motif qui, conjugué au fait qu'elle met en cause une administration communale, a déterminé Mme le sénateur Mathieu-Mohin à adresser sa question au ministre de l'Intérieur. Celui-ci est cependant incompétent. (Rires.)

Il est patent, en effet, qu'il s'agit en l'occurrence de l'exécution de la législation organique de l'enseignement, plus précisément des dispositions relatives à l'obligation scolaire. Cette matière est du ressort des ministres de l'Education nationale à qui il incombe de veiller à ce que l'exécution de cette législation s'effectue dans le respect des lois sur l'emploi des langues en matière administrative.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VANDEZANDE TOT DE MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN EN MINISTER VAN WETENSCHAPSBELEID EN TOT DE HEER AKKERMANS, STAATSECRETARIS VOOR DE NEDERLANDSE GEMEENSCHAP EN HET VLAAMSE GEWEST, OVER « DE ONAANVAARDBARE HOUDING VAN DE GEMEENTE ERPS-KWERPS INZAKE DE VERHAALBELASTING, OPGELEGD AAN DE KOPERS VAN EEN PERCEEL GELEGEN IN HET ZONNEWOUD, EN DE MILDE HOUDING TEGENOVER DE VERKAVELAARS »

INTERPELLATION DE M. VANDEZANDE AU MINISTRE DE L'INTERIEUR ET DES REFORMES INSTITUTIONNELLES ET MINISTRE DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE ET A M. AKKERMANS, SECRETAIRE D'ETAT A LA COMMUNAUTE NEERLANDAISE ET A LA REGION FLAMANDE, SUR « L'ATTITUDE INADMISSIBLE DE LA COMMUNE D'ERPS-KWERPS EN MATIERE DE TAXE REMUNERATOIRE DE VOIRIE, IMPOSEE AUX ACQUEREURS D'UNE PARCELLE SISE AU « ZONNEWOUD », ET SON ATTITUDE BIENVEILLANTE A L'EGARD DES LOTISSEURS »

De Voorzitter. — Dames en Heren, aan de orde is de interpellatie van de heer Vandezande tot de minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen en minister van Wetenschapsbeleid en tot de staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

Het woord is aan de interpellant.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, wanneer wij deze interpellatie met beperkte draagwijdte willen houden, dan is dit omwille van de precedenten die wij al hebben beleefd, zij het in mindere of meerdere mate, en om een voorbeeld te stellen omdat de overheden — zowel ondergeschikte als centrale — het niet te nauw nemen met de wet en hun eigen reglementen.

Waar gaan we naartoe als de overheid haar eigen voorschriften als een vodje papier beschouwt en door de overtreding ervan de burgers kostelijke administratieve en burgerlijke procedures oplegt die lang aanslepen, met de heimelijke hoop vanwege de overheid dat die burgers er tegen opzien hun verweer tot het einde vol te houden?

Ziehier de synthese van feiten die ik heden wens aan te klagen en waarvoor ik u om een diepgaand onderzoek verzoek.

1. Met haar schrijven van 27 april 1960 referentie 10.074.46 aan het college van burgemeester en schepenen te Erps-Kwerps bepaalt het bestuur van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening volgende voorwaarde betreffende een verkavelingsvergunning in de huidige wijk Zonnewoud: « De bouwtoelatingen zullen slechts verleend worden langsheen de aangelegde en uitgeruste wegen. »

Met haar schrijven d.d. 17 november 1977 aan het hoofdbestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening verklaart het schepencollege:

« Feitelijke verkavelingen die dateren van vóór de wet van 29 maart 1962, werden geregulariseerd door vergunningen die na voormelde wet werden verleend onder andere Lootens (11 oktober 1962) en Mertens (8 augustus 1963). »

2. Op 8 oktober 1962 brengt het bestuur van Stedebouw een advies uit over een verkavelingsaanvraag, zich baserend op de wet van 29 maart 1962 inzake organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedebouw.

In de lasten en algemene voorwaarden opgelegd door voormeld bestuur werd vermeld:

« Het tracé van de aan te leggen weg moet in overeenstemming zijn met de aanwijzingen van de plannen van de verkaveling. »

Geen perceel mag worden verkocht vooraleer deze weg is aangelegd in duurzame materialen en is uitgerust volgens de normen opgelegd door de gemeentelijke overheid.

De uitrusting en de aanleg moeten zodanig zijn dat de weg de nodige waarborgen biedt voor eventuele overname, op gelijk welk ogenblik, door de gemeente en dat ze voor de percelen van de verkaveling de mogelijkheid biedt toegang te hebben tot een weg die voldoende is uitgerust volgens de betekenis van artikel 56 in fine van de wet.

In ieder geval mag geen enkele verkoop geschieden vooraleer het geheel van de voorzienene nivelleringswerken is uitgevoerd overeenkomstig de aanduidingen van de plannen van de verkaveling.

Voor alles wat de lasten en voorwaarden betreft opgelegd door de vergunning dient de verkaveling beschouwd te worden als een enkelvoudige en ondeelbare juridische handeling. Geen enkele constructie mag worden opgericht op een perceel begrepen in de verkaveling, indien de lasten en voorwaarden van de vergunning niet zijn geëerbiedigd. »

*De heer Boey, ondervoorzitter,
vervangt de heer Robert Vandekerckhove als voorzitter*

In artikel 56, alinea 2, van de wet van 29 maart 1962 bepaalt de wetgever: « Wanneer een verkaveling de aanleg van nieuwe straten inhoudt, kan het college geen vergunning verlenen dan na een besluit van de gemeenteraad betreffende het tracé van die straten. »

Door het huidige schepencollege wordt zelf toegegeven dat dit besluit nooit door de gemeenteraad werd genomen — brief van 17 november 1977 aan het hoofdbestuur van de Stedebouw en de Ruimtelijke Ordening met de vermelding, ik citeer: « De gemeenteraad heeft nooit een beslissing getroffen waarin het tracé der wegen werd vastgesteld en de aard der uitrusting ervan bepaald. »

Niettemin levert het schepencollege op 11 oktober 1962 toch de verkavelingsvergunning af, strijdig dus met de wet van 29 maart 1962.

Sommige wegen werden aan een verharding onderworpen, zonder enig voorschrift of lastenboek vanwege de gemeentelijke overheid.

Met zijn schrijven van 18 oktober 1963 richt het schepencollege zich tot de provinciale overheid met betrekking tot het overnemen van de wegen in de privé-verkaveling Nieuw-Brussel, met als vroegere benaming wijk Zonnewoud.

Volgens het verslag van de hoofdingenieur-directeur van de Provinciale Technische Wegendienst van 2 december 1963 mochten de wegen op dat ogenblik niet worden overgenomen door de gemeente omdat de verharding als onvoldoende werd beschouwd.

In zijn schrijven van 6 juli 1975 verklaart het schepencollege aan de provinciale overheid dat de wegen in wezen sedert 2 december 1963 niet verbeterd werden.

In zijn schrijven van 17 november 1977 aan het hoofdbestuur van de Stedebouw bevestigt het huidige schepencollege andermaal dat de wegen nog steeds niet verbeterd werden. Op 13 juni 1969 levert het schepencollege aan een verkavelaar volgend attest af: « Voorwerp: verkavelingsvergunning van 8 augustus 1963 en 10 december 1964 betreffende het perceel sectie E nrs. 160 en 161. Het college van burgemeester en schepenen van Erps-Kwerps bevestigt dat de wegen in titel vermelde verkaveling mogen beschouwd worden als zijnde voldoende aangelegd en dat een eventuele bouwaanvraag op het lot nr. 1 een gunstige beslissing kan bekomen in zoverre aan de normen en voorschriften van de verkaveling voldaan wordt. » Dit schrijven werd ondertekend door de gemeentesecretaris en de burgemeester.

Tussen haakjes gezegd: de normen werden nooit vastgesteld en niettemin levert het schepencollege een attest af dat voldaan werd aan de lasten en de voorwaarden van het bestuur van de stedebouw.

Het afleveren van zulk attest wordt als voorwaarde gesteld door het bestuur van de Stedebouw in de lasten en voorwaarden van de verkavelingsvergunning. Ik citeer: « de voltooiing van deze werken zal blijken uit een verklaring van de gemeente gericht aan de aanvrager en aan de gemachtigde ambtenaar. »

Dat is blijkbaar niet gebeurd.

Met het afleveren van dit attest zou het schepencollege dus verklaren dat de verkavelaar zijn verplichtingen gesteld in de verkavelingsvergunning heeft nageleefd.

Gelet op het verslag van de Provinciale Technische Wegendienst van 2 december 1963,

Gelet op het schrijven van het schepencollege van 6 juni 1975,

Gelet op het schrijven van het schepencollege van 17 november 1977, dient het attest geleverd op 13 juni 1969 beschouwd te worden als tegenstrijdig met de werkelijkheid en de waarheid.

4. In kennis van de voorschriften van de verkavelingsvergunning en gelet op de uitbreiding van de bevolking klagen de inwoners op 11 februari 1974 in een verzoekschrift aan het college van burgemeester en schepenen, de onhoudbare toestand van de wijk door het gebrek aan infrastructuur aan en eisen de uitvoering van de voorschriften ter zake.

In zijn antwoord van 8 maart 1974 verklaart het schepencollege :

« De gemeente heeft ooit een poging ondernomen om deze wegen over te nemen, wat echter door de voogdij-overheden afgewezen werd omdat de uitrusting die door de verkavelaar werd aangelegd onvoldoende was. Overeenkomstig de voorschriften van de verkaveling moesten de wegen in behoorlijke staat aangelegd en uitgerust worden door de eigenaar van de verkaveling en geenszins door de gemeente. »

« Wij hebben wel een voorstel ter oplossing van de problemen die u in het licht stelt en die uw bezorgdheid en deze van het gemeentebestuur verdienen. Bij deze gelegenheid willen wij u dit voorstel voorleggen : De gemeente zou zich in de plaats stellen van de eigenaar van de verkaveling. Zij zou een rioleringsnet en goede wegen aanleggen. De gemeente zou een lening op korte termijn aangaan — en de intrestlast ervan dragen — om de kosten der werken voor te schieten. Deze kosten zouden na de uitvoering der werken ten laste van de aangelanden teruggewonnen worden. »

De inwoners vinden deze stellingname van het college onaanvaardbaar en dubbelzinnig aangezien het college enerzijds verklaart dat het aanleggen van de infrastructuur ten laste van de verkavelaar is; en anderzijds voorstelt de werken ten laste te leggen van de aangelanden, dus de huidige eigenaars-inwoners van de wijk.

De inwoners achten het de taak van het schepencollege van de verkavelaar te eisen zijn verplichtingen na te komen.

De inwoners stellen vast dat het schepencollege zijn eigen verplichtingen ter zake niet is nagekomen zoals bij de wet bepaald.

5. Op 27 juni 1977 beslist de gemeenteraad in de wijk de infrastructuurwerken uit te voeren met het principe de kosten der werken met verhaalbelastingen ten laste te leggen van de bewoners-eigenaars. Een dossier ter zake — lastenboek, plannen, grondinnemingen... — wordt goedgekeurd.

Dit is weer eens in strijd met de lasten en de voorwaarden bepaald door Stedebouw.

Een referendum van inwoners van 21 november 1978 onder de wijkbevolking toont aan dat de inwoners akkoord gaan met de uitvoering van de werken maar zich kordaat verzetten tegen de prijsbeslissing de kosten met verhaalbelastingen te hunnen laste te leggen.

Als hun financiële inbreng in de werken en om de uitvoering van de werken te helpen bespoedigen, gaat de overgrote meerderheid van de bewoners akkoord met de gratis grondafstand.

De inwoners blijven echter van oordeel dat én de gratis grondafstand én de verhaalbelasting op de werken overbodig zouden geweest zijn indien bij het afleveren van de verkavelingsvergunningen de gemeentelijke overheid de strikte toepassing hiervan in het kader van de wet van 29 maart 1962 van de verkavelaars zou geëist hebben.

Op 2 oktober 1978 keurt de gemeenteraad een reglement op de verhaalbelastingen goed. Hierdoor legt de gemeentelijke overheid de kosten der werken die door de verkavelaars dienden gedragen te worden, ten laste van de huidige eigenaars-inwoners.

6. De toelichtingen verstrekt in voorgaande punten tonen duidelijk aan dat het ontbreken van de infrastructuur volledig te wijten is aan de tekortkomingen van het schepencollege in de uitvoering van haar opdracht.

Kunnen deze tekortkomingen als loutere nalatigheden bestempeld worden als vastgesteld wordt dat :

— Tijdens een beraadslaging het schepencollege een verkavelingsaanvraag aflevert aan een aanverwante van de eerste graad (vader) van een lid van het college én dit lid van het college tijdens de beraadslaging aanwezig is;

— Tijdens een beraadslaging het schepencollege een verkavelingsaanvraag aflevert aan een PVBA wanneer een lid van het college ook lid is van deze PVBA én dit lid van het college tijdens de beraadslaging aanwezig is.

De bedoeling van de wetgever en van de hogere overheid werd zeer duidelijk gesteld in de wet van 29 maart 1962 en in de « Lasten en voorwaarden » : « het afleveren van de verkavelingsvergunning houdt voor de verkavelaars de verplichting in de nodige infrastructuur aan te leggen ». Deze infrastructuur diende uitgevoerd te worden alvorens de kavels verkocht en bouwvergunningen afgeleverd werden.

Het behoorde tot de taak van de gemeentelijke overheid — het schepencollege — de verkavelaar de gemeentelijke normen op te leggen en toezicht te houden over de stipte uitvoering ervan.

Het schepencollege heeft deze taak geheel verwaarloosd. Erger nog, in een attest aan een verkavelaar afgeleverd legt het schepencollege een valse verklaring af.

In de wijk Zonnenuwoud hebben de verkavelaars op verschillende wijzen aanzienlijke winsten gemaakt, zonder hun verplichtingen te hebben volbracht. Ik citeer :

« Weide- en bosgronden werden bouwgrond verklaard; tot aanleg van de te voorziene infrastructuur werden zij niet verplicht; de kavels werden als bouwgrond verkocht; zelfs de zone die normaal voorzien diende te worden voor inlijving in de wegenis werd verkocht. »

In cijfertaal omgezet is dit nog duidelijker : de gronden worden door de verkavelaars voor een spotprijs van ongeveer 500 frank de are aangekocht en worden daarna als bouwgrond verkocht aan prijzen die in 1972 reeds 50 000 frank bedragen en thans reeds de 100 000 frank overschrijden.

Het totaal van de grondinnemingen thans door de gemeente uitgevoerd bedraagt ongeveer 2 ha 30. De meeste eigenaars hebben deze grond bij de aankoop moeten betalen en dienen hem nu gratis af te staan. Gerekend tegen een gemiddelde prijs van 50 000 frank de are hebben de verkavelaars alleen hieraan reeds een winst van meer dan 10 miljoen gemaakt. Welke winst zullen zij dus niet gemaakt hebben van de kavels zelf ?

Het verzet van de inwoners van de wijk om zich door het gemeentebestuur te laten « slachtofferen » door de lasten van de verkavelaars te moeten dragen via de verhaalbelastingen is dan ook zeer begrijpelijk en gerechtvaardigd.

Pogingen van de inwoners bij het gemeentebestuur om het dossier grondig te onderzoeken stuitten steeds op de halsstarrige weigering van het schepencollege.

De burgemeester weigerde in openbare vergadering van de gemeenteraad een agendapunt van de oppositie te behandelen er toe strekkende het dossier van de wijk aan een grondig onderzoek te onderwerpen.

De inhoud van het ganse dossier, de houding van het schepencollege ten opzichte van de verkavelaars, de houding van het schepencollege ten opzichte van de inwoners van de wijk, geven de indruk dat om zekere personen te beschermen bepaalde zaken best in het duister blijven.

Zal de minister dulden dat de verplichtingen en lasten die door een beslissing van de wetgever en de hogere overheid op de verkavelaars rusten, thans door een beslissing van de gemeentelijke overheid onrechtmatig naar de huidige eigenaars-inwoners overgeheveld worden ?

Zal de minister dulden dat hierdoor tientallen gezinnen zware financiële lasten worden opgelegd terwijl de verkavelaars met hun verplichtingen én hun enorme winsten vrijuitgaan ?

Gelet op deze uiteenzetting, gebaseerd op meerdere officiële documenten, ben ik ervan overtuigd dat u met mij akkoord gaat dat ten opzichte van de eigenaar-inwoners van de wijk Zonnenuwoud te Erps-Kwerps de nodige maatregelen moeten worden genomen om een einde te maken aan deze onrechtvaardigheid én onwettelijkheid. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Lagae.

De heer Lagae. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik sluit graag aan bij de interpellatie van de heer Vandezande omdat ik de problematiek zeer belangrijk vind, ook en vooral voor de erbij betrokken personen maar tevens voor de problematiek in het algemeen en voor de vele nagenoeg gelijke gevallen.

In dit geval gaat het om een aanzienlijk aantal personen; in andere gevallen is het aantal niet zo groot, maar de belangen zijn steeds even eerbiedwaardig.

Ik ga akkoord met de interpellant wanneer hij stelt dat een zeer ernstig onderzoek moet gebeuren en dat er heel wat precedents zijn.

Ik had gehoopt uit de uiteenzetting van de heer Vandezande te vernemen wat er reeds is gebeurd inzake onderzoek. Werd de zaak reeds voorgelegd aan de administratieve rechtscolleges, werd ze voorgelegd aan de burgerlijke rechtbanken enz. ? Vermoedelijk niet, anders zou de heer Vandezande dat zeker hebben meegedeeld.

Onderschrijvend wat de heer Vandezande heeft onderstreept, namelijk de noodzakelijkheid om hier een zeer ernstig onderzoek in te stellen, maak ik volgende beschouwingen.

Het doet mij genoeg dat de heer Vandezande de zaak enigszins losmaakt van dit typische geval. Hij zegt dat dit helaas al te vaak

gebeurt en in heel wat gemeenten wordt gesignaleerd. Volgens mij gebeurt dit zeer veel, vooral in kleine landelijke gemeenten, die niet opgewassen zijn vooreerst tegen de zeer ingewikkelde juridische toestand ontstaan na 1962 voor verkavelingen toegestaan vóór 1962 en voor verkavelingen uit de eerste jaren die op de wet van 1962 zijn gevolgd, wanneer de meeste plaatselijke administraties onvoldoende inzicht hadden in de verplichtingen die uit de wet voortvloeiden.

U kunt zich bijvoorbeeld goed voorstellen dat tussen 1960 en 1980 zeer veel van deze percelen werden verkocht, herverkocht en nog eens doorverkocht. Bij elk van deze verkopen was dan een notaris betrokken die door de feiten, enerzijds, en door de verplichtingen die hem intussen waren opgelegd, anderzijds, toch moest weten dat hij voor een zeer moeilijke opgave stond en er dus alle belang bij had ten gerieve van de partijen een klare toestand te scheppen.

Dit is blijkbaar niet gebeurd. Ik maak daarvoor geen verwijt want wellicht hebben zij, evenmin als wij, de oplossing gezien.

Ook de hogere overheid — u heeft gezegd dat men in hoger beroep is gegaan tegen bepaalde beslissingen van het schepencollege en van de gemeenteraad — heeft blijkbaar ook wel af en toe een stelling ingenomen, doch geen oplossing gegeven.

De tweede druk die op deze gemeenten wordt uitgeoefend is deze van de bouwlustige kopers die door hun ongeduld in de kaart spelen van de verkavelaars. Dit is althans mijn ondervinding en ongetwijfeld de ervaring van velen hier onder ons. Wanneer de overheid zich terecht strict houdt aan de toepassing van de wet, zijn degenen die daaronder het meest lijden, zij die een stuk grond hebben gekocht en daar spoedig willen op bouwen.

Een derde druk, wellicht de meest gekende, is die van de verkavelaar zelf op de personen aan wie hij de percelen heeft doorverkocht, die inspelen op de verwarde administratieve toestand ten einde hun verplichtingen te ontlopen. Het is misschien nuttig even te onderstrepen dat precies daarom in 1970 de wet op de ruimtelijke ordening werd aangepast. Er werd onder meer bepaald dat geen bouwvergunning zou worden gegeven zolang de voorwaarden van de verkaveling niet werden nageleefd.

Een tweede beschouwing, Mijnheer de Minister van Binnenlandse Zaken, is dat wij bij deze aangelegenheid en ook bij andere, ontgoocheld zijn over de voogdij van de gemeenten en over de administratieve diensten die de gemeenten moeten begeleiden in bepaalde materies, bijvoorbeeld inzake stedenbouw.

De heer Wyninckx. — Zeer juist!

De heer Lagae. — Dat schijnt allemaal zo georganiseerd te zijn dat men buitengewoon gemakkelijk in allerlei omstandigheden en zelfs voor minime zaken allerlei verbodsbepalingen gaat opleggen en processen-verbaal opstelt, maar dat men in feite zeer weinig aan begeleiding doet.

Wanneer wij in de commissie voor de Openbare Werken reeds lang en nog steeds discussiëren over het voorkeepsrecht van de plaatselijke overheden, bouwmaatschappijen en dergelijke moet ik soms glimlachen wanneer men enerzijds voor de gemeenten met klem het recht van voorkeepsrecht opstelt en anderzijds vaststelt dat zoveel gemeenten niet eens klaar zien in hun mogelijkheden op het gebied van begeleiding bij het bouwen door de kleine man, laat staan er iets zouden voor doen.

Wij zijn nu 1980. De eerste toelating tot verkaveling is, als ik het goed heb gehoord, gegeven in april 1960.

De heer Vandezande. — Inderdaad!

De heer Lagae. — In twintig jaar is er niemand geweest om aan de rechtzoekenden voor wie wij hier opkomen enerzijds, of aan de opeenvolgende schepencolleges anderzijds te zeggen hoe zij uit deze moeilijke toestand moeten geraken.

De heer Vandezande. — Soms wordt een verkavelingsvergunning gegeven aan de vader van een persoon die in het schepencollege zitting heeft of aan een persoon die deel uitmaakt van een PVBA terwijl een lid van diezelfde PVBA in het schepencollege zit. Hierdoor ontstaan wantoestanden en kan men zich terecht afvragen welke belangen er dan worden gediend. Hier hebben de bouwers zich voortdurend tot de overheden gewend met hun moeilijkheden, ten einde onkosten te vermijden, doch zij klopten bij de politici op een gesloten deur.

De heer Lagae. — Mijnheer Vandezande, ik herinner mij niet dat ik u heb geïnterpelleerd.

De heer Vandezande. — Ik stel alleen een vraag.

De heer Lagae. — Ik smeek — en ik viseer daarbij niemand in het bijzonder — dat men in de toekomst tot betere procedures zou komen. Het is onverantwoord dat men hier en in vele andere gevallen gedurende twintig jaar met deze moeilijkheden te kampen heeft zonder dat men daarvoor een oplossing vindt.

Ik ben benieuwd, evenals u, of de minister in zijn antwoord reeds de correcte te volgen weg zal kunnen aanduiden. Ook zou ik willen dat men in deze aangelegenheid een beroep zou doen op de rechterlijke macht. Het gaat hier inderdaad voor een belangrijk deel om privébelangen tussen een verkavelaar enerzijds en degene die de bouwgrond heeft gekocht anderzijds en die het recht heeft de bescherming in te roepen die de overheid heeft ingebouwd in de wet van 1962. In bepaalde gevallen kan er een oplossing gevonden worden omdat de belanghebbenden zeer talrijk zijn. In vele andere gevallen gaat het om een enkeling die geen enkel gewicht in de schaal kan werpen omdat het een verkaveling betreft van vier, vijf of zes percelen. Ook voor zulke personen moet er een verbetering van de procedure komen.

Het is tenslotte aangewezen dat vroeg of laat, en liever zo vroeg mogelijk, een wettelijk kader wordt geschapen voor het opleggen van verhaalbelastingen. Van de zeshonderd gemeenten die ons thans nog resten zijn er driehonderd waar men dagelijks betwistingen kent over de verhaalbelastingen. Wij moeten hiervoor een wettelijk kader scheppen. *(Applaus op sommige banken van de meerderheid.)*

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, waarom is staatssecretaris Akkermans hier niet aanwezig om op die vraag te antwoorden?

De Voorzitter. — Omdat de heer Akkermans opgehouden is in de Kamer, Mijnheer Van Ooteghem.

Het woord is aan minister Gramme.

De heer Gramme, Minister van Binnenlandse Zaken en Institutionele Hervormingen en Minister van Wetenschapsbeleid. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik vestig er de aandacht van de heer senator op dat een onderscheid moet gemaakt worden tussen enerzijds de naleving van de voorwaarden waaronder de verkaveling werd vergund en anderzijds de heffing door de gemeente van verhaalbelastingen. Dat zijn twee verschillende problemen.

Het eerste punt dat mijns inziens de kern van het probleem uitmaakt, behoort niet tot mijn bevoegdheid. Ik verwijs hiervoor naar het antwoord van de heer Akkermans, staatssecretaris voor de Nederlandse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest.

Ik heb zoeven een brief ontvangen van mijn collega, de heer Akkermans, die in de Kamer opgehouden is wegens interpellaties. Ik zal u die brief voorlezen.

Inzake de heffing van verhaalbelastingen deel ik het geachte lid mede dat de beslissingen van de gemeenteraad van Kortenberg d.d. 2 oktober 1978 houdende de heffing van verhaalbelastingen op de verwerving van de wegzate, op de wegruiming en op het leggen van trottoirs en riolen goedgekeurd werden bij koninklijk besluit van 6 december 1978.

Overeenkomstig deze belastingverordeningen worden de kosten van de hiervoor genoemde werken door de gemeente uitgevoerd aan openbare wegen of gedeelten van openbare wegen teruggevorderd van de al dan niet aangelande eigendommen. Deze verordeningen hebben een algemeen geldend karakter en zijn van toepassing op al de personen die zich in de door de verordening beschreven situatie bevinden.

Het gemeentebestuur heeft de verplichting al deze belastingsschuldigen op het belastingkohier in te schrijven. Mochten sommige belastingsschuldigen zich benadeeld voelen, dan kunnen zij bezwaar indienen bij de bestendige deputatie van de provinciale raad die als rechtscollege bevoegd is. De regering mag zich geenszins in de plaats stellen van dit rechtscollege.

Vervolgens lees ik u een nota van mijn collega Akkermans.

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de verkaveling in kwestie, die reeds bestond van voor de wet van 29 maart 1962, werd vergund op 11 december 1962. Aangezien er echter geen uitspraak door de gemeenteraad gebeurd is over het tracé van de wegen had deze verkaveling normaal geen uitvoering mogen vinden. Dit principe werd reeds bevestigd door de rechtspraak van de Raad van State.

Daar het bestuur van de Stedenbouw in haar advies duidelijk standpunt had ingenomen wat de wegruiming betreft, is er tot op dat ogenblik niets verkeerd met de verkaveling in kwestie. De fout ligt echter hierin dat er nooit een uitspraak van de gemeenteraad over het tracé van de wegen werd genomen en dat het college van burgemeester en schepenen bouwtoelatingen gaat verlenen in deze verkaveling.

Het bestuur van de Stedenbouw maakte geen gebruik van het hem in artikel 46 toegemeten schorsingsrecht, omdat het meende dat de gemeente

als eerste instantie ervoor zou waken dat de wettelijke voorzieningen ter zake strikt werden nageleefd. Uit de attesten die door de gemachtigde ambtenaar ter zake werden opgemaakt blijkt dat een uitrusting van de wegen werd geëist.

Aangezien dergelijke ervaringen, waarbij het bestuur van de Stedebouw volledig te goeder trouw vertrouwen stelde in die instanties die toch met volledige kennis van zaken moeten kunnen oordelen over de bouw- en verkavelingstoelatingen op hun grondgebied, spijtig genoeg niet eenmalig waren, heeft de wetgever het nodig geoordeeld bij de wetwijziging van 22 december 1970 uitdrukkelijk te stellen dat geen perceel uit een dergelijke verkaveling mag verkocht worden, dan nadat de houder van de vergunning de voorgeschreven werken en lasten heeft uitgevoerd, of de nodige financiële waarborgen voor de uitvoering ervan heeft verschaft.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, ik weet dat er een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen infrastructuur en verhaalbelasting. Ik wil er evenwel op wijzen dat uit de voorwaarden en de lasten zeer duidelijk blijkt dat de bepalingen inzake de infrastructuur niet door de verkavelaars werden nageleefd. Omdat de verkavelaars nagelaten hebben hun plicht te doen, wil men dat nu door de verhaalbelasting verhelpen.

Uzelf hebt toegegeven dat het tracé der wegen niet werd gedaan. Uzelf hebt toegegeven dat het attest van de gemachtigde ambtenaar niet altijd kan worden nagegaan. Dat is een leemte in onze wetgeving. Er is geen waarachtigheidsonderzoek in onze wetgeving ingeschreven. Men heeft een verkavelingsvergunning en gaat er maar op los zonder zich om de voorwaarden te bekommeren. In andere landen is er een grondige controle vanaf het begin van de verkaveling tot het einde van de bouw. Dan gebeuren dergelijke zaken niet.

Wij hebben hier te doen met een massa personen die zeer grote uitgaven moeten doen, zeer belangrijke leningen moeten aangaan en op wie nu de lasten en de verplichtingen van de verkavelaars gaan rusten.

Men heeft gemakkelijk te zeggen dat men zich tot de bestendige deputatie, tot de rechtbanken en tot de Raad van State kan wenden. Maar vooraleer men naar de Raad van State gaat, moet men de procedure hebben uitgeput. Het moet dan inderdaad gaan om een eindbeslissing. Deze mensen hebben dat misschien niet gedaan. Wanneer zij het nog doen, althans wat de burgerlijke rechtbank betreft, want voor de Raad van State is het te laat, kan ik u de verzekering geven dat zij over vijf à tien jaar nog aan het procederen zijn.

De hele geschiedenis is begonnen in 1960 en zij bereikt nu haar hoogtepunt. U moet het niet voorstellen alsof in 1960 heel het Zonnepolder was volgebouwd. Het is pas nu, in 1980, volgebouwd.

Men heeft het gemakkelijk aan deze eenvoudige mensen te zeggen dat zij de procedure niet hebben gevolgd, dat zij nu nog de procedure kunnen instellen, indien zij nadeeld zijn.

Ik wil hier wijzen op precedënten die hier in het Parlement zijn gebeurd op een ogenblik dat de benoeming van verschillende ambtenaren van Buitenlandse Zaken — het ging ook om een eindbeslissing van de Raad van State — werd vernietigd. De wetgever heeft toen deze benoemingen van hun nietigheid ontheven.

Hetzelfde is later gebeurd inzake benoemingen van prefecten van onderwijsinstellingen en directeurs van rijksmiddelbare scholen.

De heer Mesotten. — Er is veel meer gebeurd.

De heer Vandezande. — Hier gaat het om de eenvoudige man die bouwt. Er wordt nu gezegd dat deze mensen hebben nagelaten de procedure uit te putten. Zij kunnen dit nog doen voor de burgerlijke rechtbank. Ze kunnen echter nog jaren procederen. Zij hebben nu al bijkomende lasten, namelijk deze die door de verkavelaars hadden moeten worden gedragen. U moet een keuze doen, Mijnheer de Minister. Gaat u de zaak zo laten? Volgende donderdag, 21 februari, komt de zaak voor de bestendige deputatie. De verzoekschriften zullen allemaal worden verworpen. Dat kan ik bij voorbaat zeggen.

Er moet een middel zijn om de zaak op te lossen. Het is te flagrant onrechtvaardig. Hier zijn daden gepleegd waarbij privé-belangen zijn betrokken, om het niet anders te zeggen. Aan de betrokkenen moet voldoening kunnen worden gegeven. Er moet een procedure worden gevonden waarbij de betrokkenen tenminste die bijkomende uitgaven worden bespaard. Dat is al wat ik u vraag, Mijnheer de Minister.

Ik heb mijn interpellatie in vriendelijke woorden gesteld. Ik doe een beroep op u om een procedure uit te denken — wat mogelijk moet zijn — u kunt daarbij uw ambtenaren raadplegen. Er zijn precedënten op dit gebied. Mijnheer de Minister, maak van deze gelegenheid gebruik en jaag de betrokken personen niet op bijkomende kosten. Zij zullen

er u dankbaar voor zijn. Dat is alles wat ik hier wenste te beklemtonen. *(Applaus op de banken van de Volksunie.)*

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Van Ooteghem en Maes luidt :
« De Senaat :

» Gehoord de interpellatie van de heer Vandezande :

a) Vraagt een diepgaand onderzoek naar de misbruiken die te Erps-Kwerps werden begaan in de wijk Zonnepolder en het in gebreke blijven van de verkavelaars die hun wettelijke verplichtingen niet naleefden;

b) Vraagt aan de minister dat aan de eigenaars geen dubbele uitgaven zouden gevraagd worden;

c) Vraagt een onderzoek naar de belangen die hier eventueel werden gediend. »

De tweede, ingediend door de heren Leemans, Flagothier en Wyninckx luidt :

« De Senaat,

» Gehoord de interpellatie van de heer Vandezande en het antwoord van de minister,

» Gaat over tot de orde van de dag. »

Nous procédons, la semaine prochaine, au vote sur l'ordre du jour pur et simple, qui bénéficie de la priorité.

Wij zullen volgende week stemmen over de eenvoudige motie, die voorrang heeft.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER NUTKEWITZ AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN EN AAN DE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN OVER « HET FAILLISSEMENT VAN DE NV SOCOL »

QUESTION ORALE DE M. NUTKEWITZ AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES ET AU MINISTRE DES TRAVAUX PUBLICS SUR « LA FAILLITE DE LA SA SOCOL »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Nutkewitz aan de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken en aan de minister van Openbare Werken over « het faillissement van de NV Socol ».

Het woord is aan de heer Nutkewitz.

De heer Nutkewitz. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, geachte collega's, grote opschudding en artikels met koeien van letters in de kranten, met betrekking tot het faillissement van de bouwmaatschappij Socol.

Met als gevolg :

1° Een aderlating van ongeveer 700 miljoen frank, onder de vorm van leningen toegestaan door de NMKN, en een schuld van 160 miljoen bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Totaal verlies : ongeveer 850 miljoen frank, waarvoor de gemeenschap kan opdraaien;

2° Ongeveer 1 300 personen werkloos;

3° Een hoop narigheid, hinder en last voor diegenen voor wier huis of garage een bouwput of een opengebroken straat liggen.

Wil de geachte Minister verklaren hoe het mogelijk was dat aan deze maatschappij én geld, én waarborg, én werken voor de Staat werden toevertrouwd, wanneer men reeds wist dat :

a) Al in juli 1979 ernstige twijfel over de overlevingskansen van Socol bestond;

b) Reeds op 18 juli 1979 het rapport van professor Cobbaert besloot dat men niet inzag wie op rationele basis geld in Socol kon stoppen;

c) De NMKN, één dag na bovenvermeld rapport, klaar kwam met een onderzoek dat aantoonde dat Socol voor 2,6 miljard in het krijt stond;

d) Op mijn parlementaire schriftelijke vraag nr. 40, d.d. 5 juli 1979, geantwoord werd dat een onderzoek naar technische vaardigheid en financiële mogelijkheden uitgevoerd werd?

Nu het kalf verdronken is, wil de geachte Minister mij mededelen welke waarborgen voorhanden zijn om zulke onverantwoorde rampzalige toestanden te voorkomen?

M. le Président. — La parole est à Mme Goor, ministre, qui répondra en lieu et place de son collègue, M. Mathot.

Mme Goor-Eyben, Ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, M. le ministre Mathot m'a demandé de vous communiquer la réponse que voici à la question de M. Nutkewitz.

Loin de moi l'idée de me désintéresser des situations particulières dont certaines personnes peuvent être victimes par l'accès, par exemple, rendu difficile par un chantier Socol désormais arrêté; je dirai toutefois que si je me préoccupe de résoudre très rapidement la cession des chantiers, c'est bien davantage en raison du souci des travailleurs de cette entreprise au sort desquels je suis extrêmement attentif.

Je crois, en effet, que dans la mesure où les chantiers rouvrent rapidement, la plupart des travailleurs qui y étaient affectés pourront être repris par l'entreprise qui sera chargée de poursuivre les travaux. A cet égard, je prendrai toujours en considération dans l'examen des offres qui seront faites les engagements de reprendre le personnel.

En ce qui concerne les emprunts consentis par la SNCI, il appartient au ministre des Finances de répondre, mais je voudrais ajouter un élément en ce qui concerne la dette auprès de l'ONSS.

Mon département requiert toujours pour chaque adjudication une attestation de l'ONSS relative aux dettes à son égard.

Les derniers documents de cette nature fournis par la société Socol nous ont été transmis le 5 octobre 1979; l'attestation portait très normalement sur les déclarations trimestrielles requises à cette date, jusqu'à et y compris le deuxième trimestre de 1979; toutes les déclarations avaient bien été rentrées et l'ONSS faisait état d'un solde débiteur de 43 millions pour lequel la société Socol respectait strictement les modalités de paiement relatives à l'apurement de cette dette.

En réponse à sa question proprement dite, je préciserai que c'est le CMCES qui a consenti à la société Socol la garantie de l'Etat pour un crédit de 250 millions parallèlement à un apport de 250 millions, sans garantie de l'Etat, de capitaux frais en provenance du secteur bancaire privé et des actionnaires privés.

Il va de soi que c'est lorsqu'il existe des doutes sur les chances de survie d'une entreprise que de tels dossiers sont présentés au CMCES.

On n'aurait pas pu attendre du ministre des Travaux publics, soucieux de l'état de ses chantiers et aussi du personnel menacé, qu'il intervienne vigoureusement contre le sauvetage de cette société présentée comme réalisable par des autorités techniquement aussi qualifiées que la SNCI, les cabinets de ministres directement concernés, dont je n'étais pas, ainsi que des banques privées.

En ce qui concerne l'appréciation des capacités techniques et financières des entreprises, elle est confiée au niveau de mon département à la commission d'agrément présidée par le président du tribunal de commerce de Bruxelles qui avait lui-même estimé pouvoir éviter une déclaration en faillite sur les propositions présentées au CMCES.

Dès le moment où le CMCES avait pris sa décision, il eût été inconcevable pour le ministre des Travaux publics d'écarter systématiquement des adjudications une firme à laquelle l'Etat venait d'accorder son aide.

M. Robert Vandekerckhove reprend la présidence de l'assemblée

Je voudrais toutefois signaler que les Travaux publics, s'ils ne peuvent échapper à tous risques, sont néanmoins attentifs aux répercussions de telles situations; on peut d'ores et déjà estimer que les répercussions au niveau de mon département seraient de l'ordre de grandeur de 100 millions et que ce montant pourrait être largement, sinon intégralement, couvert par les diverses garanties et les cautionnements qui ont été constitués.

REGELING DER WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Wyninckx in verband met de interpellatie betreffende het faillissement van de NV Socol.

De heer Wyninckx. — Mijnheer de Voorzitter, het heeft mij verwonderd dat, in tegenstelling tot onze afspraken, deze interpellatie die in de Senaat reeds weken geleden was aangevraagd, in feite gisteren in de Kamer van volksvertegenwoordigers heeft plaatsgehad.

De senatoren leggen de nodige soepelheid aan de dag om te vermijden dat in interpellaties twee keer hetzelfde wordt verteld, in Kamer en Senaat. Maar, wanneer wij de nodige voorzorgen nemen — ik richt mij tot alle fractievoorzitters — om een belangrijk debat als dit bij

voorrang in deze vergadering te laten plaatshebben, dan is het toch wel storend te moeten vaststellen dat men zich aan die afspraken blijkbaar niet stoort in de Kamer van volksvertegenwoordigers. Gisteren werd daar immers een zeer ruime gedachtenwisseling gehouden over de zaak Socol.

Vandaag heb ik in het *Belang van Limburg* gelezen dat ik een minzaam man ben.

Ik zou mij vandaag eigenlijk opnieuw moeten kwaad maken, omdat er een misverstand gerezen is dat belet dat het debat *hic et nunc* doorgaat. De minister is niet in de mogelijkheid te antwoorden op de vragen die zij nochtans tijdig had gekregen van collega Coppens.

Ik ben als fractieleider verplicht de belangen van de interpellant te verdedigen en te pleiten voor de goede gang van zaken in deze vergadering. Naar verluidt zou er een misverstand gerezen zijn tussen minister Goor en minister Mathot, die op één van de vragen welke door de heer Coppens werd gesteld, had moeten antwoorden, terwijl de zeven overige vragen behoorden tot de bevoegdheidssfeer van Mevr. Goor. Tengevolge van dit misverstand kan de interpellatie van de heer Coppens vandaag geen doorgang vinden. Wij betreuren deze gang van zaken, maar als er inderdaad een vergissing in het spel is, willen wij onze charmante collega dit graag vergeven.

Namens mijn fractie spreek ik de wens uit, Mijnheer de Voorzitter, dit punt, dat vandaag op de agenda voorkwam, volgende week als tweede punt aan de orde te plaatsen, zodat de minister de gelegenheid zou krijgen om een degelijk antwoord op de vragen van de heer Coppens voor te bereiden. Dit ontslaat deze vergadering vanzelfsprekend niet van het houden van een debat over een onderwerp dat iedereen bezighoudt, ten aanzien waarvan wij tijdig een interpellatieverzoek hebben ingediend en waarover gisteren in de Kamer een debat heeft plaatsgehad. Wij zouden ons onmogelijk kunnen neerleggen bij een interpretatie van het reglement die erop zou neerkomen dat, vermits de interpellatie reeds in de Kamer is gehouden, zij in de Senaat geen doorgang meer kan vinden. Wij hadden immers de voorzorg genomen dit interpellatieverzoek onmiddellijk na het bekend worden van de feiten in te dienen.

Wij dringen er dus op aan, Mijnheer de Voorzitter, om, met uw goedvinden deze interpellatie volgende week op de agenda in te schrijven. Onder deze omstandigheden zijn wij met Mevr. Goor tot een akkoord gekomen.

De Voorzitter. — Ik stel u zelfs voor, Mijnheer Wyninckx, om deze interpellatie op onze agenda van volgende week als eerste interpellatie in te schrijven.

De heer Wyninckx. — Ik zou er de voorkeur aan geven, Mijnheer de Voorzitter, als de interpellatie van de heer Coppens als tweede punt werd vermeld. De eerste interpellatie handelt over de internationale spanningen en over de initiatieven die de regering kan nemen om bij te dragen tot de ontspanning in de wereld. De Socol-affaire, die allicht tot veel spanningen op de financiële markt in Brussel en in België heeft geleid, kan, mijns inziens, beter als tweede punt worden behandeld.

Verschillende collega's zullen waarschijnlijk op de eerste interpellatie wensen in te spelen. Wij hebben het al zo lastig om de minister van Buitenlandse Zaken te pakken te krijgen, dat ik er de voorkeur aan zou geven de interpellatie over de internationale toestand het eerst aan de orde te laten komen.

De Voorzitter. — Is de Senaat het eens om de interpellatie van de heer Coppens op de agenda van volgende week als tweede interpellatie in te schrijven? (*Instemming.*)

Dan is aldus beslist.

Ik zal de nodige contacten nemen, Mijnheer Wyninckx, om een herhaling van de feiten die u aanklaagt te vermijden.

De heer Wyninckx. — Dank u wel, Mijnheer de Voorzitter.

INTERPELLATION DE MME MAYENCE-GOOSSENS A M. MAYSTADT, SECRETAIRE D'ETAT A LA REGION WALLONNE, SUR « LA VIOLATION DU DROIT DE PROPRIETE PAR LA PUBLICATION DES PLANS DE SECTEUR EN WALLONIE »

INTERPELLATIE VAN MEVR. MAYENCE-GOOSSENS TOT DE HEER MAYSTADT, STAATSSECRETARIS VOOR HET WAALSE GEWEST, OVER « DE SCHENDING VAN HET EIGENDOMSRECHT DOOR DE OPENBAARMAKING VAN DE GEWEST-PLANNEN IN WALLONIE »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle l'interpellation de Mme Mayence au secrétaire d'Etat à la Région wallonne.

La parole est à l'interpellateur.

Mme Mayence-Goossens. — Monsieur le Président, Madame et Messieurs les Ministres, chers collègues, deux des principes essentiels de la procédure relative à l'adoption des plans de secteur sont une large information du public et la consultation consciencieuse des populations concernées.

Ces principes directeurs ont été rappelés à maintes reprises par vos prédécesseurs lors de la mise à l'enquête des projets de plans de secteur.

Force est cependant de constater que la procédure contient une très grave lacune qui dément complètement les intentions annoncées si hautement. A la limite, les citoyens peuvent penser que cette lacune ouvre à l'administration la voie à des fraudes préjudiciables pour les intérêts des particuliers et le bon renom de l'Etat.

Le citoyen, propriétaire d'un terrain classé par le projet de plan de secteur dans une zone qui le satisfait, s'abstiendra de faire parvenir une réclamation ou une observation à l'égard d'une situation qui recueille son adhésion. Or, il peut, prenant connaissance du plan définitif, découvrir des modifications substantielles sans qu'il ait été consulté et sans qu'il ait pu, à aucun moment, faire valoir ses arguments.

Il est, dès lors, clair que des citoyens, rassurés par le projet de plan de secteur, sont soudain mis par le plan définitif devant une situation inacceptable pour eux et à laquelle ils auraient sans doute pu opposer des observations très valables s'ils l'avaient connue au stade du projet.

Cette situation devient d'autant plus suspecte aux yeux des citoyens lorsque les modifications apportées au projet de plan sont le fait d'une administration de l'Etat et portent gravement atteinte aux droits acquis des particuliers ou aux conventions conclues bien avant le projet de plan sous l'égide de cette même administration.

Prenons un exemple pour bien faire voir l'injustice et l'illogisme de ces situations.

Les habitants du quartier situé au sud d'une carrière exploitée à Mont-sur-Marchienne, mieux qualifiée sur le plan sous le n° 46/7, vivent cette situation particulière. Une convention, en effet, a été conclue en 1974 sous forme de protocole entre les exploitants de la carrière, les habitants riverains, l'administration communale, la direction de l'Urbanisme, l'administration des Mines, l'inspection des minières et carrières et les syndicats CSC et FGTB. Elle fut signée également par un représentant du ministère des Affaires wallonnes, de l'Aménagement du Territoire et du Logement, et cela en son cabinet.

Lors de la sortie des projets de plan de secteur, les intéressés n'ont pas du tout été inquiets car les projets respectaient exactement ce qui avait été convenu par ce protocole d'accord signé en 1974. Il n'y avait pas lieu de faire la moindre observation ni la moindre critique à l'égard de ce projet de plan de secteur.

Leur stupeur fut grande lorsqu'ils ont découvert que le plan de secteur définitif modifiait complètement le projet et, plutôt que de confirmer la signature donnée par tous en 1974, modifiait unilatéralement et sans consultation la zone extractive, franchissant allégrement les limites fixées par le protocole jusqu'à empiéter sur la moitié des propriétés riveraines constituées cependant par des parcelles bâties.

Le projet de plan respectait le protocole. Le plan l'ignore. Les parties liées par la convention sont mises brutalement devant le fait accompli. La signature de l'Etat n'est pas respectée. Le droit des citoyens à l'information et à la consultation consciencieuse, ces deux principes que j'énonçais au départ de mon exposé, ont été ignorés. En fait, la loi est détournée de son objet.

Certes, vous me direz que le plan de secteur n'est pas un permis de bâtir et que le permis de bâtir peut être soumis à un certain nombre de conditions, notamment quant au respect des zones tampons entre la carrière et les habitations. Néanmoins, il faut savoir ce que l'on veut et le plan de secteur doit traduire la situation appelée à se matérialiser dans les années à venir.

S'il est exact que la modification du projet est due à une initiative d'une administration de l'Etat, en l'espèce l'administration des Mines, signataire du protocole en même temps que le ministre, il me paraît particulièrement regrettable que les citoyens n'aient pas été consultés sur le projet de plan.

Pour moi, et j'espère que vous partagerez mon opinion, il doit être de principe que toute modification de projet qui va dans le sens du bouleversement substantiel d'une situation acquise ou d'une convention consacrée par le projet, ne se fasse pas sans que les citoyens intéressés aient été préalablement avertis de ces intentions.

Ce doit être d'autant plus vrai lorsque les modifications sont proposées par une administration de l'Etat, sinon comment ne pas

comprendre que des citoyens suspectent l'administration d'avoir subtilement profité d'une lacune de la loi pour éviter la consultation ?

Vous savez, Monsieur le Ministre, que les plans d'aménagement constituent une limitation importante au droit de propriété et que cette limitation n'a été admise par le législateur que moyennant une consultation très large de la population permettant à celle-ci de défendre ce droit fondamental qui est le droit de propriété, droit d'ailleurs reconnu par notre Constitution.

Je constate que le pouvoir exécutif veut parfois utiliser tous les droits et avantages que lui confère un texte comme la loi sur l'aménagement du territoire, sans respecter l'esprit de la loi.

Ce serait un leurre de croire, par ailleurs, que les habitants peuvent trouver dans les articles 35 et 37 de la loi sur l'aménagement du territoire une juste compensation de leur préjudice.

L'indemnisation, par application de l'article 37, des propriétaires qui voient leur bien diminué de valeur constitue l'aboutissement d'une procédure judiciaire que beaucoup de propriétaires hésiteront à entamer et à mener jusqu'au bout.

De toute façon, il ne s'agit là que de réparations *a posteriori*, alors que le vœu du législateur était de voir les intérêts des habitants défendus avant toute adoption du plan.

Je crois donc que l'expérience vient de démontrer que la défense du citoyen n'était pas assurée de façon convenable par la procédure actuelle.

En conséquence, je vous demande de me dire quelles mesures vous comptez adopter pour mieux assurer la défense des individus contre la volonté envahissante de l'administration dans des cas analogues. Je vous demande de faire en sorte que soit sauvé ce qui peut l'être et de n'admettre aucune modification du projet qui irait, sans consultation des intéressés, dans le sens du bouleversement substantiel d'une situation acquise ou d'une convention consacrée par le projet.

Pour le surplus, si vous ne déposiez pas un projet tendant à modifier la procédure de consultation en matière de plan d'aménagement, je suis décidée à déposer une proposition visant à l'amélioration de la consultation de la population.

Je pense qu'il serait utile, chaque fois que, suite au dépôt d'un projet de plan d'aménagement, un tiers vient contester la classification d'un terrain dans une zone ou une autre, que le propriétaire de ce terrain en soit immédiatement avisé et qu'un délai de trente jours lui soit laissé pour faire valoir ses observations. L'équilibre serait, ainsi rétabli entre les appétits parfois démesurés de certaines administrations et la légitime protection des droits individuels exigée par notre charte fondamentale.

Ce que je vous demande n'a pas seulement un aspect technique. Quand le pouvoir annonce des consultations et les présente aux citoyens comme des garanties, il se discrédite s'il essaie, ensuite, de jouer habilement, sur les textes ou les procédures pour éviter ces mêmes consultations. C'est par des actions comme celles que je dénonce aujourd'hui que l'Etat ternit sa réputation.

Il est temps que, dans ce pays, ceux qui appliquent les lois au nom de l'Etat attachent une suffisante importance à l'idée que les citoyens se font de l'Etat à travers leurs agissements. (*Applaudissements sur les bancs libéraux.*)

M. le Président. — La parole est à M. Maystadt, secrétaire d'Etat.

M. Maystadt, Secrétaire d'Etat à la Région wallonne, adjoint au ministre de la Région wallonne. — Monsieur le Président, quand j'ai reçu notification de cette demande d'interpellation, j'ai été étonné de son titre : « La violation du droit de propriété par la publication des plans de secteur » et je me suis demandé comment la publication de tels plans, rendue obligatoire par la loi, pouvait être illégale. Je m'attendais donc, Madame, à vous entendre développer quelques réflexions paradoxales du genre : de l'illégalité de l'application des lois en matière de propriété. Aussi, je m'apprêtais à vous répondre, avec tout le sérieux dont je me sens capable, que l'application de la loi par un ministre est une chose bonne en soi et même souhaitable.

Lorsque, prenant connaissance de votre note résumée de six lignes, j'ai lu que certains habitants — je ne savais ni qui, ni d'où — se voyaient amputés de la moitié de leur jardin, j'ai pensé, Madame que vous passiez du paradoxe au droit pénal, m'accusant d'amputer nos concitoyens avec des plans.

Heureusement que ce soir vous m'expliquez enfin mon méfait, ce qui me rassure en tant que ministre appliquant la loi.

Il est vrai que le droit de propriété est reconnu par l'article 11 de la Constitution et que nul ne peut en être privé — amputé, comme vous le dites de façon imagée — que dans des conditions très strictes prévues par la loi.

Il est vrai aussi que le Code civil fonde le régime foncier sur le droit de propriété. Et ce droit que vous connaissez bien est issu des conceptions libérales du dix-neuvième siècle. C'est le droit de jouir et de disposer de son bien de la manière la plus absolue, pourvu qu'on n'en fasse pas un usage prohibé par les lois et les règlements. Dans cette optique, la propriété immobilière est donc un droit absolu qui ne peut être démembré qu'à titre exceptionnel; et cette opposition soigneusement entretenue entre le droit de propriété et ses limitations a entraîné nombre de difficultés que les juristes connaissent bien.

Heureusement, cette conception a évolué. Grâce notamment à la loi organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme, charges et servitudes d'utilité publique contribuent à former le régime normal de la propriété immobilière, le droit commun de la propriété. Elles confèrent simplement à ce droit son caractère réaliste et social. Le titulaire du droit de propriété doit pouvoir retirer de son bien tous les services et toutes les utilités, mais il ne peut le faire que conformément à la destination de ce bien qui est précisée par la loi et les règlements et spécialement l'affectation que donnent aux différentes zones les plans de secteur.

Dans cette perspective, la propriété est une fonction sociale et le propriétaire exerce son droit, non pas en vertu de son bon vouloir absolu, mais selon l'intérêt général. S'il résulte de l'affectation de la zone reprise dans un plan de secteur que le particulier ne peut plus user de son bien conformément à sa destination de fait, il sera, soit exproprié de son bien pour cause d'affectation — qui est devenue d'utilité publique par la loi —, soit indemnisé conformément à l'article 37 de la loi organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme.

Mais le législateur est heureusement resté prudent dans l'établissement de cette planification du sol. Il a voulu que le plan de secteur arrêté par le Roi soit précédé d'un projet de plan arrêté provisoirement par le ministre. Entre les deux, se placent des procédures et des formalités qui permettent que la fonction sociale du plan soit concertée avec la population et ses représentants du secteur public et du secteur privé.

Un coup d'œil sur l'article 7 de la loi organique vous en convaincra : il prévoit :

— Une requête publique annoncée par la presse, la radio et la télévision avec consultation du public durant nonante jours, destinée à permettre à toute la population de faire valoir ses remarques et réclamations;

— Un avis des conseils communaux et de la députation permanente intéressés;

— Un examen, cas par cas, des milliers de réclamations par la commission régionale d'aménagement du territoire;

— Enfin, un arrêté royal délibéré en collège — actuellement l'exécutif régional — avec motivation de la décision chaque fois que celle-ci s'écarte de l'avis de la commission régionale.

Mais ce n'est pas tout : un de mes prédécesseurs, M. Califice, décida d'ajouter, en outre, des comités provinciaux et lança une opération « Formation et information », encore en cours, destinée à mieux informer la population et à former ceux qui souhaitent mettre leurs connaissances et leur sens critique à la disposition de leurs concitoyens.

N'est-il pas normal qu'ensuite de toutes ces formalités et procédures, de cette formation et de cette information, de tous ces avis et examens, de cette décision collégiale motivée apparaissent des changements par rapport au projet initial? Je ne vois là aucune illégalité : il s'agit plutôt du résultat d'une vaste confrontation voulue par le législateur. Que cette procédure puisse être améliorée, c'est vrai notamment dans l'information des personnes dont l'affectation du bien est changée sans qu'elles soient averties. Mais il me paraît bon que l'ensemble des plans soit arrêté selon une même procédure avant de changer celle-ci. Et j'y songe réellement.

Mais avant de conclure, voyons ce qui peut se produire lorsqu'un plan de secteur modifie la destination actuelle d'un bien. Pour être clair, que se passe-t-il dans le cas qui, à juste titre, vous préoccupe, celui où une partie du terrain bâti, par exemple une partie du jardin d'un immeuble, se trouve soustraite de la zone d'habitat et s'inscrit dans une zone agricole, une zone rurale, une zone d'espaces verts, une zone d'isolement?

Il ne se passe rien, car les affectations des zones nouvelles s'accroissent avec l'usage que l'occupant fait de son jardin. Il peut user normalement de son jardin sans qu'on l'oblige à y planter, sans non plus qu'on le lui interdise.

Il se peut cependant qu'une partie du jardin soit inscrite dans une zone qui ne s'accorde pas avec le jardinage : une zone d'industrie, une zone de récréation pour les autres, le tracé d'une route, d'un chemin de fer, d'un aérodrome, une zone de carrière, etc. Dans ce cas, la décision d'affectation par le plan de secteur n'interdit pas de jouir de son jardin en tant que tel. Il n'en ira autrement qu'au moment où, à

la suite d'un décret d'expropriation, un jugement aura donné possession de cette partie du bien à l'autorité publique disposant du droit de réaliser cette affectation. Encore, cela ne pourra-t-il se faire que moyennant indemnité préalable, comme le prévoit l'article 11 de la Constitution.

Jusqu'à ce jour, j'ignorais, Madame, quel était le cas concret à l'origine de votre interpellation.

Vous avez donc supporté les explications générales que j'avais préparées, à défaut de connaître l'objet précis de votre interpellation. Toutefois, je suis heureux d'être en mesure de répondre de manière plus précise, parce que la zone en question est située dans notre arrondissement, que j'avais également été alerté, comme député de Charleroi, et que je viens de recevoir, ce jour-même, une lettre dans laquelle vous me rappelez ce cas.

Avant la décision finale, mon prédécesseur avait organisé une réunion entre les représentants de la commune, l'exploitant de la carrière et le comité de quartier. Cette réunion avait d'ailleurs débouché sur la signature d'un protocole d'accord qui prévoyait une zone d'espaces verts sur le périmètre de la carrière. Malheureusement, à la suite, je le suppose, d'une erreur et, d'une erreur regrettable, la zone d'espaces verts reprise au plan de secteur, approuvé par le Roi le 10 septembre dernier, ne reprend pas exactement les décisions du protocole. Il se pourrait donc que la zone de carrière englobe une partie de quelques jardins dont la profondeur excède 50 mètres.

Mais comme, en tenant compte des dispositions de l'arrêté royal du 28 décembre 1972, les zones de carrière doivent prévoir une zone tampon de verdure à l'intérieur de leur périmètre, il ne faut aucunement craindre que l'exploitation de la carrière se fasse dans la partie arrière du jardin au-delà des 50 mètres de profondeur.

Afin de trouver une solution définitive à ce problème, j'ai d'ailleurs proposé qu'une réunion se tienne en mon cabinet avec les diverses parties intéressées en vue de confirmer le protocole d'accord tel qu'il avait été conclu.

Il n'y a sans doute rien d'insoluble dans le problème que vous avez évoqué et il n'y a, en tout cas, rien qui puisse être considéré comme une violation du droit de propriété.

Ceci dit, je répète que je considère que la procédure d'élaboration des plans de secteur, telle qu'elle est actuellement réglée par la loi, pourra certainement être améliorée. Mais le premier devoir d'un ministre, comme de tout citoyen, est d'abord d'appliquer la loi en vigueur. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — L'incident est clos.

PROJET DE LOI — ONTWERP VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Le gouvernement a déposé un projet de loi modifiant la loi du 23 août 1948, tendant à assurer le maintien et le développement de la marine marchande, de la pêche maritime et instituant à ces fins un Fonds de l'armement et des constructions maritimes.

De regering heeft ingediend een ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 23 augustus 1948, strekkende tot het in stand houden en het uitbreiden van de koopvaardij- en de vissersvloot en houdende instelling, te dien einde, van een Fonds voor het uitreiden en aanbouwen van zeeschepen.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

Dit ontwerp van wet zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Il est renvoyé à la commission des Communications et des Postes, Télégraphes et Téléphones.

Het wordt verwezen naar de commissie voor het Verkeerswezen en de Posterijen, Telegrafie en Telefonie.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Dépôt — Indiening

M. le Président. — Les propositions de loi ci-après ont été déposées par :

a) M. Deworme, modifiant la loi du 11 septembre 1933 sur la protection des titres d'enseignement supérieur;

De volgende voorstellen van wet werden ingediend door :

a) De heer Deworme, tot wijziging van de wet van 11 september 1933 op de bescherming van de titels van hoger onderwijs;

b) M. Lepaffe, sur le travail à temps partiel et les jours fériés;
 b) De heer Lepaffe, betreffende de deeltijdse arbeid en de feestdagen;
 c) M. Vergeylen, modifiant l'article 8 de l'arrêté royal du 16 décembre 1950 portant le tarif des honoraires des notaires;
 c) De heer Vergeylen, tot wijziging van artikel 8 van het koninklijk besluit van 16 december 1950 houdende het tarief van de honoraria der notarissen;
 d) M. Van den Eynden, complétant la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail;
 d) De heer Van den Eynden, ter aanvulling van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;
 e) M. Vanderpoorten, modifiant les articles 2 et 3 des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;
 e) De heer Vanderpoorten, tot wijziging van de artikelen 2 en 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
 f) M. Constant De Clercq :
 1° Complétant l'article 1er, § 2, de la loi du 7 août 1974 instituant le droit à un minimum de moyens d'existence;
 2° Complétant l'article 4, 1°, de la loi du 27 juin 1969 relative à l'octroi d'allocations aux handicapés;
 f) De heer Constant De Clercq :
 1° Tot aanvulling van artikel 1, § 2, van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum;
 2° Tot aanvulling van artikel 4, 1°, van de wet van 27 juni 1969 betreffende het toekennen van tegemoetkomingen aan de mindervaliden;
 g) M. Demuyter, portant modification de la loi du 29 mars 1962 organique de l'aménagement du territoire et de l'urbanisme en ce qui concerne l'indemnisation des moins-values résultant de l'existence d'un plan;

g) De heer Demuyter, tot wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw wat betreft de schadeloosstelling voor uit een plan voortvloeiende minderwaarden;
 h) MM. Gerits et Vangronsveld, relative à la perception, au profit des communes, des amendes pour contravention;
 h) De heren Gerits en Vangronsveld, betreffende het innen van geldboeten uit hoofde van overtredingen, ten bate van de gemeenten;
 i) M. Maes :
 1° Modifiant l'article 49 des lois coordonnées sur l'emploi des langues en matière administrative;
 2° Portant réglementation de l'établissement des entreprises commerciales;
 i) De heer Maes :
 1° Tot wijziging van artikel 49 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;
 2° Houdende reglementering van de vestiging der handelsondernemingen;
 j) M. Cooreman, relative à l'extension de l'actionnariat.
 j) De heer Cooreman, strekkende tot bezitsspreiding van aandelen. Ces propositions de loi seront traduites, imprimées et distribuées. Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld. Il sera statué ultérieurement sur leur prise en considération. Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist. Le Sénat se réunira jeudi, 21 février 1980, à 14 heures. De Senaat vergadert opnieuw donderdag, 21 februari 1980, te 14 uur. La séance est levée. De vergadering is gesloten.
 (La séance est levée à 18 h 10 m.)
 (De vergadering wordt gesloten te 18 u. 10 m.)